

PSALTIREA

PROROCULUI ȘI ÎMPĂRATULUI DAVID.

CATISMA 1.

Psalmul lui David 1, nescris deasupra la Evrei.

Fericit bărbatul, carele n'a umblat în sfatul necredincioșilor, și în calea păcătoșilor n'a stătut, și pe scaunul pierzătorilor n'a șezut.

2. Ci în legea Domnului voia lui: și în legea lui va cugeta ziua și noaptea.

3. Și va fi ca un pom răsadit, lângă izvoarele apelor: carele rodul său va da în vremea sa, și frunza lui nu va cădea, și toate ori câte va face, vor spori.

4. Nu așa necredincioșii, nu așa: ci ca praful ce îl spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta, nu vor învia necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în sfatul dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, și calea necredincioșilor va peri.

Psalmul lui David, 2.

Pentru ce s'au întărâtat neamurile, și popoarele au cugetat cele deșerte? Să

CATISMA 2. *Duminică*

Întru sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului. Psalmul lui David 9.

Mărturisimă-voiu ție
Doamne cu toată inima
mea, spune-voiu toate
minunile tale.

2. Veselimă-voiu și mă voi
bucura întru tine: cântă-voiu
numele tău înalte.

3. Când se va întoarce
vrăjmașul meu înapoi slăbi-
vor, și vor peri de cătră
față ta.

4. Că ai făcut judecata
mea, și îndreptarea mea: șe-
zut-ai pe scaun, celce judeci
dreptatea.

5. Certat-ai neamurile, și
a perit necredinciosul, nu-
mele lui l-ai stins în veac,
și în veacul veacului.

6. Vräjmașul i-a lipsit
sabiile întru sfârșit, și cetă-

țile i-a sfărâmat: Perit-a po-
menirea lui cu sunet.

7. Și Domnul în veac ră-
mâne: gătit-a la judecată
scaunul său.

8. Și El va judecă lumea
întru dreptate: judecă-va po-
poarele cu îndreptare.

9. Și s'a făcut Domnul
scăpare săracului, ajutor
în vremi cuvioase întru nă-
cazuri.

10. Și să nădăjduiască spre
tine ceice cunosc numele tău,
că nu ai părăsit pe ceice te
caută pe tine Doamne.

11. Cântați Domnului celui
ce locuiește în Sion: vesti-
ți întru neamuri isprăvile
lui.

12. Că celce caută sânghi-

CATISMA 3.

Întru sfârșit, slugii Domnului lui David, carele a grăit Domnului cuvintele cântării aceștia, în ziua, în care l-a izbăvit pe el Domnul din mâna tuturor vrăjmașilor lui, și din mâna lui Saul, și a zis: Psalm 17.

Iubite-voiu Doamne virtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea: și izbăvitorul meu.

2. Dumnezeuul meu, ajutorul meu, și voiu nădăjdui spre dânsul.

3. Apărătorul meu și cornul mântuirii mele, și sprijinitorul meu.

4. Lăudând voiu chema pe Domnul, și de vrăjmașii mei mă voiu mântui.

5. Cuprinsu-m'au durerile morții, și râurile fărădelegii m'au turburat.

6. Durerile iadului m'au încunjurat, întâmpinatu-m'au lațurile morții.

7. Și când mă năcăjiam, am chemat pe Domnul, și

cătră Dumnezeuul meu am strigat.

8. Auzit-a din biserica cea sfântă a sa glasul meu, și strigarea mea înaintea lui va intra în urechile lui.

9. Și s'a clătuit, și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au tulburat și s'au clătuit, că s'a mâniat pe dânsule Dumnezeu.

10. Suiu-s'a fum întru mânia lui, și foc dela fața lui se va aprinde: cărbuni s'au atârnat dela dânsul.

11. Și au plecat cerurile și s'au pogorât: și negură sub picioarele lui.

12. Și s'au suit peste Heruvimi, și au sburat, sburat-au pe aripile vânturilor.

CATISMA 4.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 24.

Cătră tine Doamne am ridicat sufletul meu: Dumnezeu meu spre tine am nădăjduit, să nu mă rușinez în veac.

2. Nici să-și râdă de mine vrăjmașii mei, pentru că toți, ceice te rabdă pe tine, nu se vor rușina.

3. Să se rușineze ceice fac fărădelege îndeșert.

4. Căile tale Doamne arată-mi, și cărările tale mă învață.

5. Indreptează-mă spre adevărul tăi, și mă învață, că tu ești Dumnezeu Mântuitorul meu, și pe tine te-am așteptat toată ziua.

6. Aduți aminte de îndurările tale Doamne, și de milele tale, că din veac sunt.

7. Păcatele tinerețelor mele, și ale neștiinții mele nu le pomeni.

8. După mila ta pome-nește-mă tu, pentru bunătatea ta Doamne.

9. Bun și drept este Domnul, pentru aceasta lege va pune celorce greșesc în cale.

10. Indreptă-va pe cei blânzi la judecată, învăță-va pe cei blânzi căile sale.

11. Toate căile Domnului mila și adevărul, celorce caută așezământul lui, și mărturiile lui.

12. Pentru numele tău Doamne, și curățește păcatul meu, că mult este.

13. Cine este omul, celce se teme de Domnul? lege va pune lui în calea, carea a ales.

CATISMA 5. *Luce*

Psalmul lui David, 32, nescris deasupra la Evrei.

Bucurați-vă dreptii întru Domnul, celor drepti se cuvine laudă.

2. Mărturisiți-vă Domnului în alăută, în Psaltire cu zece strune cântați-i lui.

3. Cântați-i lui cântare nouă, bine cântați-i lui întru strigare.

4. Că drept este cuvântul Domnului, și toate lucrurile lui întru credință.

5. Iubește milostenia și judecata Domnul, de mila Domnului este plin pământul.

6. Cu cuvântul Domnului cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurii lui toată puterea lor.

7. Adunând ca un foale apele mării, punând în visterii adâncurile.

8. Să se teamă de Domnul tot pământul, și de dânsul să se cutremure toți, cei ce locuiesc în lume.

9. Că el însuși a zis, și s'a făcut, el a poruncit și s'a zidit.

10. Domnul risipește sfaturile neamurilor, și defaimă gândurile popoarelor, și lapădă sfaturile boierilor.

11. Iară sfatul Domnului în veac rămâne, gândurile inimii lui în neam și în neam.

12. Fericit este neamul, căruia este Domnul Dumnezeu lui, poporul pe carele l-a ales spre moștenire sie-si.

13. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

14. Din lăcașul său cel gata privit-a spre toți cei ce locuiesc pământul.

CATISMA 6.

Psalmul lui David, spre aducerea aminte pentru Sâmbătă, 37.

Doamne nu cu mânia ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea să mă certî.

2. Că săgețile tale s'au înfipt în mine, și ai întărit peste mine mîna ta.

3. Nu este vindecare în trupul meu de cătră fața mîniei tale, nu este pace întru oasele mele, de cătră fața păcatelor mele.

4. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea s'au îngreuiat peste mine.

5. Imputîtu-s'au și au putrezit ranele mele de cătră fața nebiei mele.

6. Chinuitu-m'am și m'am gârbovit până în sfârșit,

toată ziua mîhnindu-mă umblam.

7. Că șelele mele s'au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu.

8. Năcăjitu-m'am și m'am smerit foarte; răgnit-am din suspinarea inimii mele.

9. Doamne înaintea ta este toată dorirea mea, și suspinul meu dela tine nu s'a ascuns.

10. Inima mea s'a tulburat, părăsitu-m'a vîrtutea mea, și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine.

11. Prietenii mei, și vecinii mei în preajma mea s'au apropiat, și au stătut.

12. Și cei mai de aproape ai mei de departe au stătut

CATISMA 7.

Boierii corii în poartă
 Intru sfârșit, fiilor lui Core, Psalm 46.

Toate neamurile plesniți
 cu mâinile, strigați lui
 Dumnezeu cu glas de
 bucurie.

2. Că Domnul este prea
 înalt, înfricoșător; Împărat
 mare peste tot pământul.

3. Supus-a popoarele nouă,
 și neamurile sub picioarele
 noastre.

4. Ales-a nouă moștenirea
 sa, frumsețea lui Iacob, pe
 carea o a iubit.

5. Suiu-s'a Dumnezeu
 întru strigare, Domnul în
 glas de trimbiță.

6. Cântați Dumnezeului
 nostru, cântați. Cântați îm-
 păratului nostru cântați.

7. Că este împărat a tot
 pământul Dumnezeu. Cântați
 cu înțelegere.

8. Impărătit-a Dumnezeu
 peste neamuri. Dumnezeu
 șade pe scaunul cel sfânt
 al său.

9. Boierii popoarelor s'au
 adunat cu Dumnezeul lui
 Avraam. Că ai lui Dumnezeu
 cei puternici ai pământului
 foarte s'au înălțat.

Psalmul cântării fiilor lui Core, la a
 doua a Sâmbetei, 47.

Mare este Domnul și lău-
 dat foarte, în cetatea
 Dumnezeului nostru, în mun-
 tele cel sfânt al lui.

2. Cu bucurie bine înră-
 dăcinată a tot pământul,
 munții Sionului, coastele Cri-
 vățului, cetatea împăratului
 celui mare.

CATISMA 8. *Marti*

Întru sfârșit, pentru poporul celce se depărtase dela cele sfinte, lui David, spre scrisoarea stâlpului, când l-au prins pe el cei de alt neam în Geth. Psalm 55.

Miluește-mă Dumnezeu, că m'a călcat omul, toată ziua dând rășboiu, m'a năcăjit.

2. Călcatu-m'au vrăjmașii mei toată ziua, că mulți sunt ceice se luptă cu mine dela înălțime.

3. Ziua nu mă voiu teme, și eu voiu nădăjdui spre tine.

4. Întru Dumnezeu voiu lăudă cuvintele mele, întru Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme ce-mi va face mie trupul.

5. Toată ziua cuvintele mele au urit, împotriva mea toate gândurile lor spre rău.

6. Locui-vor, și se vor ascunde, aceia călcâiul meu vor păzi, în ce chip au așteptat ei sufletul meu.

7. Pentru nimica vei mântui pe dânșii, întru mânie popoarele vei sfărâma.

8. Dumnezeu, vieața mea am spus ție, pus-ai lacrimile mele înaintea ta, ca și în făgăduința ta.

9. Intoarce-se-vor vrăjmașii mei înapoi, ori în ce zi te voiu chema, iată am cunoscut, că Dumnezeul meu ești tu.

10. Întru Dumnezeu voiu lăudă graiul, întru Dumnezeu voiu lăudă cuvântul.

11. Spre Dumnezeu am nădăjduit, nu mă voiu teme, ce-mi va face mie omul.

12. Întru mine sunt Dumnezeu rugăciunile, care voiu răsplăti laudei tale.

CATISMA 9. *Marti*

Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David, cântarea Ieremiei, și a lui Iezechiil, și a nemerniciei poporului, când vrea să iasă din robia Vavilonului, 64.

Tie se cuvine cântare
Dumnezeule în Sion, și
ție se va da rugăciune
în Ierusalim.

2. Auzi rugăciunea mea,
cătră tine tot trupul va veni.

3. Cuvintele celor fărăde-
lege ne-au biruit pe noi, și
păgânătățile noastre tu le
vei curăți.

4. Fericit este, pe carele
l-ai ales, și l-ai primit, lo-
cui-va în curțile tale.

5. Uplete-ne-vom de bu-
nătățile casii tale, sfântă este
biserica ta, minunată întru
dreptate.

6. Auzi-ne pe noi Dumne-
zeule mântuitorul nostru, nă-
dejdea tuturor marginilor
pământului, și acelor de pe
mare departe.

7. Celace gătești munții
întru tăria ta, încins fiind
cu putere, celace turburi
adâncul mării, sunetele
valurilor ei cine le va su-
feri?

8. Turbură-se-vor neamu-
rile, și se vor spăimânta
ceice locuesc pe margini sem-
nele tale, eșirile dimineții, și
ale serii le vei veseli.

9. Cercetat-ai pământul,
și l-ai îmbătăt pe dânsul, în-
mulțit-ai a-l îmbogați pe el.

10. Râul lui Dumnezeu
s'a umplut de ape, gătit-ai
hrană lor, că așa este gă-
tirea.

11. Brazdele lui îmbată-le,
înmulțește rodurile lui, întru
picăturile lui veselise-va ră-
sărind.

CATISMA 10. *Micaela*

Lui David, Psalmul fiilor lui Ionadav și al celorce s'au robit mai întâiu
nescris deasupra la Evrei, 70.

boiul pozi în poartă
Spre tine Doamne am nă-
dăduit, să nu mă ruși-
nez în veac, întru drep-
tatea ta izbăvește-mă și mă
scoate.

2. Pleacă cătră mine ure-
chea ta și mă mântuește.

3. Fii mie Dumnezeule scu-
titor, și spre loc tare, ca să
mă mântuești.

4. Că întărirea mea și
scăparea mea ești tu.

5. Dumnezeul meu izbă-
vește-mă din mâna păcăto-
sului, din mâna călcătorului
de lege, și a celui ce face
strâmbătate.

6. Că tu ești așteptarea
mea Doamne, Doamne nă-
dejdea mea din tinerețele
mele.

7. Intru tine m'am întărit
din pân-tece, din mitrasul
maicii mele tu ești acoperi-
torul meu.

8. Intru tine este lauda
mea pururea, ca o minune
m'am făcut multora, și tu
ești ajutorul meu cel tare.

9. Să se umple gura mea de
laudă, ca să laud mărire
ta, toată ziua mare cuviința ta.

10. Să nu mă lapezi în
vremea bătrânețelor, când va
lipsi virtutea mea, să nu mă
lași pe mine.

11. Că au zis vrăjmașii
mei mie, și ceice păzesc su-
fletul meu s'au sfătuit îm-
preună.

12. Zicând: Dumnezeu l-a
părăsit pe dânsul, goniți-l

CATISMA 11.

Al înțelegerii lui Asaf, Psalm 77.

Luați aminte poporul meu la legea mea, plecați urechea voastră spre graiurile gurii mele.

2. Deschide-voiu în pilde gura mea. Spune-voiu vorbele cele din început.

3. Câte am auzit și le-am cunoscut pe ele, și părinții noștri ne-au povestit nouă.

4. Nu s'au ascuns dela fiii lor întru alt neam.

5. Vestind laudelé Domnului, și puterile lui, și minunile lui, care a făcut.

6. Și a ridicat mărturie întru Iacov, și lege a pus întru Israil.

7. Câte a poruncit părinților noștri, ca să le arate pe ele fiilor săi.

8. Ca să cunoască alt neam: Fiii ceice se vor naște, și se vor sculă, și le vor spune fiilor săi.

9. Ca să-și pună întru Dumnezeu nădejdea lor, și să nu uite lucrurile lui Dumnezeu, și poruncile lui să le caute.

10. Ca să nu fie ca părinții lor, rudă întoartă și amărătoare.

11. Rudă, carea nu și-a îndreptat inima sa, și nu și-a încredințat cu Dumnezeu duhul său.

12. Fiii lui Efrem încordând și săgetând cu arcele, întorsu-s'au în ziua derăsboiu.

13. Nu au păzit așezământul lui Dumnezeu, și în legea lui n'au vrut să umble.

CATISMA 12.

Rugăciunea lui David, Psalm 85.

Pleacă Doamne urechea ta și mă auzi. Că sărac și lipsit sunt eu.

2. Păzește sufletul meu, că cuvios sunt. Mântuește pe robul tău Dumnezeu meu, pe cel ce nădăjduște spre tine.

3. Miluește-mă Doamne, că către tine voi striga toată ziua.

4. Veselește sufletul robului tău, că către tine am ridicat sufletul meu.

5. Că tu Doamne ești bun și blând și mult milostiv tuturor celor ce te cheamă pe tine.

6. Ascultă Doamne rugăciunea mea și ia aminte glasul rugăciunii mele.

7. În ziua năcazului meu am strigat către tine, că m'ai auzit.

8. Nu este asemenea ție întru Dumnezei Doamne, și nu este după faptele tale.

9. Toate neamurile câte ai făcut, vor veni și se vor închina înaintea ta Doamne, și vor mări numele tău.

10. Că mare ești tu și cel ce faci minuni, tu ești Dumnezeu însuși.

11. Povățuește-mă Doamne în calea ta și voi merge întru adevărul tău. Veselească-se inima mea, ca să se teamă de numele tău.

12. Mărturisi-mă-voiu ție Doamne Dumnezeu meu cu toată inima mea, și voi mări numele tău în veac.

13. Că mila ta mare este spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de jos.

CATISMA 13.

De mare folos
Psalmul cântării, la ziua Sâmbetii, 91

Bine este a se mărturisi
Domnului, și a cânta
numeluitău prea înalte.

2. A vesti dimineata mila
ta, și adevărul tău în toată
noaptea.

3. În Psaltire cu zece
strune, cu cântare în alăută.

4. Că m'ai veselit Doamne
întru făptura ta, și întru lu-
crurile mânilor tale mă voi
bucura.

5. Cât s'au mărit lucru-
rile tale Doamne, foarte s'au
adâncit gândurile tale.

6. Bărbatul cel nepriceput
nu va cunoaște, și cel neîn-
țelegător nu va înțelege
acestea.

7. Când au răsărit păcă-
toșii ca iarba, și s'au ivit
toți ceice fac fărădelegea, ca
să piară în veacul veacului.

8. Iară tu preafnalt ești
în veac Doamne.

9. Că iată vrăjmașii tăi
Doamne, că iată vrăjmașii
tăi vor peri, și se vor risipi
toți ceice lucrează fărădelege.

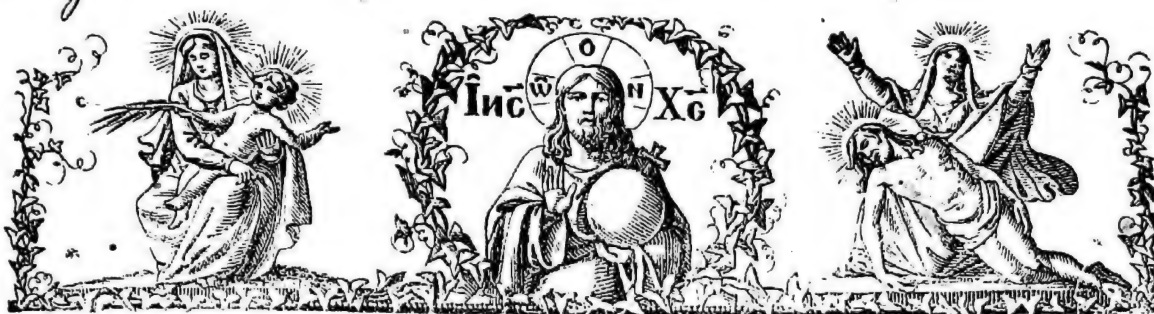
10. Și se va înălța ca al
înorogului cornul meu, și bă-
trânețele mele în unt de lemn
gras.

11. Și a privit ochiul meu
întru vrăjmașii mei, și întru
cei vicleni ce se scoală asu-
pra mea, va auzi urechea mea.

12. Dreptul ca finicul va
înflori, și ca Cedrul cel din
Livan se va înmulți.

13. Răsădiți fiind în casa
Domnului, în curțile Dumne-
zeului nostru vor înflori.

14. Încă se vor înmulți
întru bătrânețe unse, și bine
pățimind vor fi.

CATISMA 14. *joia*

Rugăciunea săracului, când se mănănește, și înaintea Domnului varsă rugăciunea sa. Psalm 101.

Be more folos
Doamne auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la tine să vie.

2. Să nu întorci fața ta dela mine, ori în ce zi mă năcăjesc pleacă cătră mine urechea ta.

3. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi.

4. Că s'au stins ca fumul zilele mele, și oasele mele ca o uscăciune s'au uscat.

5. Rănit am fost ca iarba, și s'a uscat inima mea, că mi-am uitat a mânca pânea mea.

6. De glasul suspinului meu, s'a alipit osul meu de carnea mea.

7. Asemănatu-m'am cu pelicanul de pustie, făcutu-

m'am ca corbul de noapte în loc nelocuit.

8. Priveghiat-am și m'am făcut ca o pasăre ce este osebită pe casă.

9. Toată ziua m'au ocărit vrăjmașii mei, și ceice mă lăudau, asupra mea se jurau.

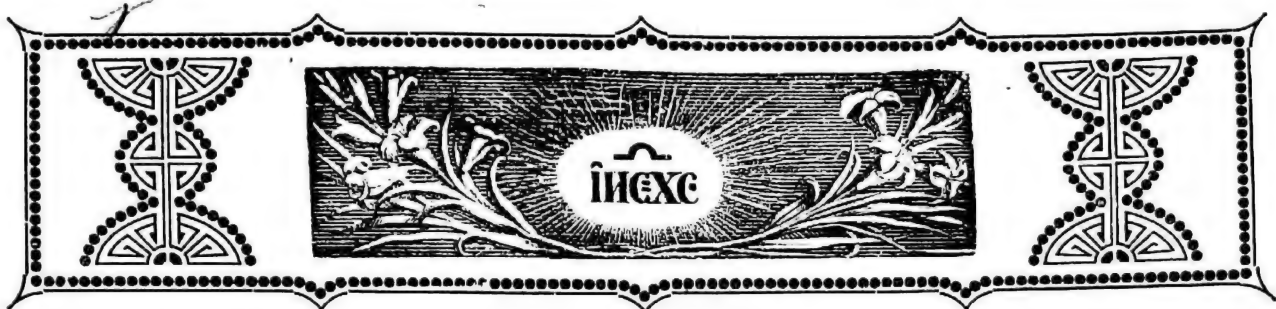
10. Că cenușă ca pânea am mâncat, și beutura mea cu plângere am amestecat.

11. De cătră fața iuțimei tale, și a mâniei tale, că înălțându-mă m'ai surpat.

12. Zilele mele ca umbra s'au plecat, și eu ca iarba m'am uscat.

13. Iară tu Doamne în veac rămâi, și pomenirea ta în neam și în neam.

14. Tu sculându-te vei mântui Sionul. Că vremea

CATISMA 15. *you*

Aliluia. Psalmul 105.

Mărturisiți-vă Domnului,
că este bun, că în veac
este mila lui.

2. Cine va grăi puterile
Domnului, auzite va face
toate laudele lui.

3. Fericiți ceice păzesc
judecata, și fac dreptate în
toată vremea.

4. Aduți aminte de noi
Doamne, întru bună vrerea
poporului tău, cercetează-ne
pe noi întru mântuirea ta.

5. Ca să vedem bunătatea
aleșilor tăi, să ne veselim
întru veselia neamului tău,
să ne lăudăm cu moșteni-
rea ta.

6. Greșit-am cu părinții
noștri, nelegiuit-am, făcut-am
strâmbătate.

7. Părinții noștri în Egi-
pet n'au înțeles minunile tale,

nu și-au adus aminte de mul-
țimea milei tale, și te-au
amărit suindu-se la marea
roșie.

8. Și i-a mântuit pe
dânșii pentru numele său,
ca să cunoască puterea lui.

9. Și a certat marea ro-
șie, și a secat, și i-a po-
vățuit pe dânșii întru adânc,
ca în pustie.

10. Și i-a mântuit pe ei
din mâna celui ce îi ură, și
i-a izbăvit pe ei din mâna
vrăjmașilor.

11. Acoperit-a apa pe
ceice îi năcăjiau pe ei: Nici
unul dintr'ânșii n'a rămas.

12. Și au crezut cuvântu-
lui lui, și au cântat laudei lui.

13. Sânguit-au, uitat-au lu-
crurile lui, n'au suferit sfa-
tul lui.

CATISMA 16. *Yomloito*

Psalmul lui David, 109.

Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, pânăce voi pune pe vrăjmașii tăi, așternut picioarelor tale.

2. Toiagul puterii va trimite ție Domnul din Sion, și vei birui în mijlocul vrăjmașilor tăi.

3. Cu tine este începătura în ziua puterii tale, întru strălucirile sfinților tăi.

4. Din pânțece mainainte de luceafăr te-am născut. Juratu-s'a Domnul, și nu-i va părea rău. Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.

5. Domnul este de-a dreapta ta. Sfărâmat-a în ziua măniei sale împărați.

6. Judecă-va întru neamuri, plini-va căderile, zdro-

bî-va capetele pe pământ ale multora.

7. Din părau în cale va bea. Pentru aceasta va înălța capul.

Aliluia, Psalm 110.

Mărturisî-mă-voi ție Doamne cu toată inima mea, în sfatul celor drepti, și întru adunare.

2. Mari sunt lucrurile Domnului, dovedite întru toate voile lui.

3. Mărturisire și mare cuviință este lucrul lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Pomenire a făcut minunile sale, milostivul și înduratul Domnul.

5. Hrană a dat celorce se tem de dânsul. Aduce'si-va

CATISMA 17.

Aliluia. Psalmul 118.

*Duminică
și Sâmbătă*

Fericiți cei fără prihană
în cale, cari umblă în
legea Domnului.

2. Fericiți ceice cearcă
mărturiile lui, cu toată inima
îl vor căuta pe dânsul.

3. Că nu ceice lucrează
fărădelegea, în căile lui au
umblat.

4. Tu ai poruncit porun-
cile tale, ca să le păzească
foarte.

5. O de s'ar îndreptă căile
mele, să păzească îndreptă-
rile tale.

6. Atuncea nu mă voi
rușina, când voi căuta spre
toate poruncile tale.

7. Mărturisî-mă-voiu ție
întru dreptatea inimii, ca să
mă învâț judecățile dreptății
tale.

8. Indreptările tale voi
păzi, nu mă părăsi până în
sfârșit.

9. Intru ce-și va îndreptă
tinărul calea sa, când va
păzi cuvintele tale?

10. Cu toată inima mea
te-am căutat pe tine, să nu
mă lapezi dela poruncile
tale.

11. Intru inima mea am
ascuns cuvintele tale, ca să
nu greșesc ție.

12. Bine ești cuvântat
Doamne, învață-mă îndrep-
tările tale.

13. Cu buzele mele am
vestit toate judecățile gurei
tale.

14. În calea mărturiilor
tale m'am desfătat ca întru
toată bogăția.

CATISMA 18.

Cântarea Treptelor, Psalm 119.

Gătră Domnul când m'am năcăjit, am strigat, și m'a auzit.

2. Doamne izbăvește sufletul meu de buzele nedrepte, și de limba vicleană.

3. Ce se va da ție, și ce se va adauge ție spre limba vicleană?

4. Săgețile celui puternic sunt ascuțite cu cărbuni pustnicești.

5. Vai mie, că nemernicia mea s'a îndelungat, sălășluitu-m'am cu sălașele lui Chidar.

6. Mult au nemernicit sufletul meu. Cu ceice urau pacea, eram făcător de pace.

7. Când grăiam lor, se luptau cu mine înzadar.

Cântarea Treptelor, Psalm 120.

Ridicat-am ochii mei la munți, de unde va veni ajutorul meu.

2. Ajutorul meu dela Domnul, celce a făcut cerul și pământul.

3. Să nu dai întru clătire piciorul tău, nici să dormiteze celce te păzește.

4. Iată nu va dormită, nici va adormi, celce păzește pe Israil.

5. Domnul te va păzi pe tine, Domnul este acopere-mânt ție, peste mâna ta cea dreaptă.

6. Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea.

7. Domnul te va păzi pe tine de tot răul, păzi-va sufletul tău Domnul.

CATISMA 19. *Vineri*

Aliluia, Psalm 134.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul.

2. Ceice stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

3. Lăudați pe Domnul, că este bun Domnul.

4. Cântați numelui lui, că este bun.

5. Că pe Iacov a ales sie-și Domnul.

6. Pe Israil spre moștenire sie-și.

7. Că eu am cunoscut, că este mare Domnul.

8. Și Domnul nostru peste toți Dumnezeii.

9. Toate câte a vrut Domnul, a făcut, în cer și pe pământ.

10. În mări și întru toate adâncurile.

11. Ridicând nori dela marginea pământului.

12. Fulgerele spre ploaie le-a făcut.

13. Celce scoate vânturile din vistieriile sale.

14. Carele a bătut cele întâi născute ale Egiptului.

15. Dela om până la dobitoac.

16. Trimis-a semne și minuni în mijlocul tău Egipte.

17. Întru Faraon și întru toate slugile lui.

18. Carele a bătut neamuri multe.

19. Și a ucis împărați tari.

20. Pe Sion împăratul Amoreilor.

21. Și pe Og împăratul Vassanului.

22. Și toate împărățiile lui Hanaan.

CATISMA 20. *Vinere*

Psalmul lui David, împotriva lui Goliat, 143.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeul meu, celce învață mâinile mele spre oștire, degetele mele spre rășboiu.

2. Mila mea, și scăparea mea, sprijinitorul meu, și izbăvitorul meu, scutitorul meu, și întru el am nădăjduit. Celce supune poporul meu sub mine.

3. Doamne, ce este omul, că te-ai făcut cunoscut lui? sau fiiul omului, că-l socotești pe el?

4. Omul deșertăciunii s'a asemănat: zilele lui ca umbra trec.

5. Doamne, pleacă cerurile și te pogoară. Atinge-te de munți și se vor fumega.

6. Fulgeră fulgere, și-i vei risipi pe dâșii, trimite săgețile tale, și-i vei turbura pe ei.

7. Trimite mâna ta dintru înălțime, scoate-mă și mă izbăvește din ape multe, din mâna fiilor celor străini.

8. A căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

9. Dumnezeule cântare nouă voi cânta ție, în Psaltire cu zece strune voi cânta ție.

10. Celuice dai mântuire împăraților, celuice izbăvești pe David robul tău de sabie cumplită.

11. Izbăvește-mă, și mă scoate din mâna fiilor celor străini. A căroră gură a grăit deșertăciune, și dreapta lor este dreapta strâmbătății.

12. Ai căroră fiii lor ca niște tinere odrasle înfipite întru tinerețele lor. Fetele lor înfrumșetate, împodobite ca asemănarea bisericii.

Cântarea lui Moisi.

După ce s'a afundat Faraon: Dela eşire. Cap 15.

Cântarea 1.

Să cântăm Domnului, că
cu mărire s'a preamărit:
Calul și pe călărețul i-a
aruncat în mare.

2. Ajutor și acoperitor s'a
făcut mie spre mântuire:
Acesta este Dumnezeu meu,
și-l voi preamări pe el, Dum-
nezeul părintelui meu, și-l
voiu înălța pe el.

3. Domnul celce sfărâmă
răsboaele, Domnul este nu-
mele lui, carăle lui Faraon,
și puterea lui a aruncat în
mare.

4. Pe călăreții cei aleși,
căpeteniile i-au afundat în
marea roșie.

5. Cu marea i-au acoperit
pe ei, afundatu-s'au întru
adânc ca o piatră.

6. Dreapta ta Doamne s'a
preamărit întru tărie, mâna
ta cea dreaptă a sfărâmat
pe vrăjmași. Și întru mulți-
mea măririi tale vei zdrobi
pe cei potrivnici.

7. Trimis-ai mânia ta, și
i-a mâncat pe dâșii ca pe
o trestie, și prin Duhul mă-
niei tale s'a împărțit apa.
Pe 14.

8. Inchegetu-s'au ca un pă-
rete apele, inchegetu-s'au și
valurile în mijlocul mării.

Irmosul.

9. Zis-a vrăjmașul: gonind
voiu prinde, împărți-voiu do-
bânzi, umple-voiu sufletul
meu, ucide-voiu cu sabia mea,
stăpâni-va mâna mea.

10. Trimis-ai Duhul tău,
acoperitu-iau pe ei marea,

Pripeală și Mărimuri.

Cu Stihurile cele alese din Psalmi.

Facere a fericitului Filofteiu Monahului. Iară Mărimurile, sunt facere a fericitului Macarie sfințitului Monah cinstului filozof și ritor. Iară alegerea Stihurilor din Psalmi este a lui Cir Nicifor Vlemid.

Luna lui Septemvrie în 8 zile.

La nașterea preasfintei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu, și pururea fecioarei Maria.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine prea sfântă fecioară, și cinstim pe sfinții născătorii tăi, și mărim, prea mărită nașterea ta.

Altă Pripeală.

Bucură-te ceeace ești plină de dar Marie, Domnul este cu tine, (zicând): și prin tine cu noi.

1. Aduți aminte Doamne de David, și de toate blândetele lui.

2. Prea mărite s'au grăit pentru tine cetatea lui Dumnezeu.

1. Din rodul pântecelui tău, voi pune pe scaunul tău.

2. Sfințit-a locașul său cel prea înalt Dumnezeu este în mijlocul ei, și nu se va clăti.

1. Iată o am auzit pe ea în Eufрата, aflatu-o-am pe ea în câmpii dumbrăvii.

2. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre locaș sie-și.

1. Sfântă este biserica ta, minunată întru dreptate.

2. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

1. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

2. Bine este cuvântat Dumnezeu în veac, și în veacul veacului.

Și după sfârșitul stihurilor, cântăm

Mărire:

Mărire ție Treime sfântă, Părinte, Cuvinte, și Duhule sfinte, (zicând): Mărire ție Dumnezeu.

Și acum:

Bucură-te ceeace ești plină de dar Marie, Domnul este

tut-au de față Impărații pământului și boierii s'au adunat într-o una asupra Domnului, și asupra unsului lui.

2. Să rupem legăturile lor, și să lăpădam dela noi jugul lor.

3. Celce locuiește în ceturi, va râde de dânșii, și Domnul va batjocori pe ei.

4. Atunci va grăi către dânșii într-o iuțime sa: și într-o mânia sa va tulbură pe ei.

5. Iară eu sunt pus împărat de dânșii, peste Sion, muntele cel sfânt al lui. Vestind porunca Domnului. Domnul a zis către mine: Fiul meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

6. Cere dela mine: și voi da ție neamurile moștenirea ta, și biruința ta marginile pământului.

7. Paște-vei pe dânșii cu toiag de fier, ca vasele olariului vei zdrobi pe dânșii.

8. Și acum împărați înțelegeți: învățați-vă toți, cari judecați pământul.

9. Slujiți Domnului cu frică, și vă bucurați lui cu cumințenie.

10. Luați învățătură, ca nu cândva să se mânia Domnul, și să periți din calea cea dreaptă.

11. Când se va aprinde degrab mânia lui: Fericiti toți cari nădăjduiesc spre dânșii.

Când se pâlăcă vrasmasi asupra
Psalmul lui David; când a fugit de către fața lui Avisalon fiului său în pustie, 3.

Doamne, căci s'au înmulțit ceice mă năcăjesc! mulți se scoală asupra mea.

2. Mulți zic sufletului meu: nu este mântuire lui într-o Dumnezeu.

3. Iară tu Doamne sprijinitorul meu ești, mărirea mea, celace înalți capul meu.

4. Cu glasul meu către Domnul am strigat, și m'a auzit din muntele cel sfânt al lui.

5. Și eu am adormit și am dormit: sculatu-m'am, că Domnul mă va sprijini.

6. Nu mă voi teme de mii de popoară, cari împrejur mă împresoară: Școală Doamne, mântuiește-mă Dumnezeu meu.

7. Că tu ai bătut pe toți cei ce-mi vrăjmășuesc mie îndeșert: dinții păcătoșilor ai zdrobit.

8. A Domnului este mântuirea, și peste poporul tău binecuvântarea ta.

Mărire:

Întru sfârșit în laude: Psalmul lui David, 4.

Când am strigat eu, auzi-tu-m'ai Dumnezeu! dreptății mele: întru năcaz m'ai desfătat: milostivește-te spre mine, și ascultă rugăciunea mea.

2. Fiii oamenilor, până când grei la inimă? pentru ce iubiți deșertăciunea și căutați minciuna?

3. Și să știți că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al seu: Domnul mă va auzi, când voi striga către dânsul.

4. Mănițați-vă, și nu greșiți: cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre vă umiliți.

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți spre Domnul.

6. Mulți zic: cine va arăta nouă cele bune; însemnatu-

s'a peste noi lumina feții tale Doamne.

7. Dat-ai veselie în inima mea, din rodul grâului, al vinului, și al untului de lemn, al lor s'a înmulțit.

8. Cu pace împreună mă voi culca, și voi adormi: Că tu Doamne întru nădejde m'ai așezat.

Salutul de moare folos
Întru sfârșit pentru cea moștenitoare,
Psalmul lui David, 5.

Graiurile mele ascultă-le Doamne, înțelege strigarea mea.

2. Ia aminte glasul rugăciunii mele, împăratul meu, și Dumnezeuul meu, căci cătră tine mă voi ruga Doamne.

3. Dimineața vei auzi glasul meu, dimineața voi sta înaintea ta, și mă vei vedea. Că Dumnezeu, celce nu voiești fărădelege, tu ești.

4. Nu va locui lângă tine celce viclenește.

5. Nici vor petrece călcătorii de lege în preajma ochilor tăi: urât-ai pe toți ceice lucrează fărădelege.

6. Pierde-vei pe toți.

grăiesc minciună: pe bărbatul sângiurilor și viclean, urește Domnul.

7. Iară eu întru mulțimea milei tale voi întra în casa ta, închinamă-voi spre sfântă biserica ta întru frica ta.

8. Doamne povățuiește-mă întru dreptatea ta, pentru vrășmașii mei îndreptează înaintea ta calea mea.

9. Că nu este în gura lor adevăr: inima lor este deșartă; groapă deschisă grumazul lor, cu limbile sale vicleniau.

10. Judecă-i pe ei Dumnezeu: cadă din cugetele sale: după mulțimea păgânătăților lor lapadă-i pe dânșii, că te-au amărit Doamne.

11. Și să se veselească toți ceice nădăjduiesc întru tine: în veac se vor bucura, și te vei sălășlui întru dânșii: și se vor lăuda întru tine, ceice iubesc numele tău.

12. Că tu vei binecuvânta pe cel drept Doamne: că cu arma buneivoini ne-ai încu-
rat pe noi.

Corind noi vedea o ficioare
În sfârșit, în laude, pentru a opta.
Psalmul lui David, 6.

Doamne, nu cu mânia ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea ta să mă cerți.

2. Miluiește-mă Doamne, că neputincios sunt: vindecă-mă Doamne, că s'au turburat oasele mele.

3. Și sufletul meu s'a turburat foarte: și tu Doamne până când.

4. Întoarce-te Doamne, izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă pentru mila ta.

5. Că nu este întru moarte, celce te pomeneste pe tine, și în iad cine se va mărturisii ție;

6. Ostenit-am întru suspinul meu, spăla-voiu în toate nopțile patul meu: cu lacrimile mele așternutul meu voi uda.

7. Turburatu-s'a de mânie ochiul meu, învechitu-m'am întru toți vrășmașii mei.

8. Depărtați-vă dela mine toți ceice lucrați fărădelege, că a auzit Domnul glasul plângerii mele.

9. Auzit-a Domnul cere-rea mea, Domnul rugăciunea mea, a primit.

10. Să se rușineze, și să se tulbure toți vrășmașii mei: să se întoarcă și să se rușineze foarte degrab.

Mărire:

Psalmul lui David, carele l-a cântat Domnului pentru cuvintele lui Husi, ficiorul lui Iemeni, 7.

Doamne Dumnezeul meu spre tine am nădăjduit: mântuiește-mă de toți ceice mă gonesc, și mă izbăvește.

2. Ca nu cândva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind celce izbăvește, nici cel ce mântuiește.

3. Doamne Dumnezeul meu, de am făcut aceasta, de este nedreptate întru mâinile mele;

4. De am răsplătit, celor ce-mi răsplătesc mie rele;

5. Să cad adecă dela vrășmașii mei deșert: să gonească dar vrășmașul sufletul meu și să-l prindă: și să calce în pământ vieața mea, și mărirea mea în țărână să o așeze.

6. Scoală-te Doamne întru

mânia ta: înalță-te întru hotarele vrășmașilor tăi.

7. Și te scoală Doamne Dumnezeul meu cu porunca, care ai poruncit.

8. Și adunare de popoare te va încunjură.

9. Și pentru aceasta la înălțime te întoarce. Domnul va judecă pe popoare. Judecă mie Doamne după dreptatea mea, și după nerăutatea mea asupra mea.

10. Sfârșască-se răutatea păcătoșilor, și vei îndreptă pe cel drept, celce cerci inimile și rărunchii Dumnezeule cu dreptul.

11. Ajutorul meu dela Dumnezeu, celce mântuiește pe cei drepti la inimă.

12. Dumnezeu este judecător drept și tare, și îndelung răbdător, și neaducând mânie în toate zilele.

13. De nu vă veți întoarce, sabia sa o va lucî: arcu său a încordat, și l-a gătit pe el.

14. Și într'ânsul a gătit vasele morții: săgețile sale celor ce se ard, le-a lucrat.

15. Iată a chinuit nedreptate, zămisluit-a durere, și a născut fărădelege.

16. Groapă a săpat, și o a deschis pe ea, și va cădea în groapa, care o a făcut.

17. Intoarce-se-va durerea lui la capul lui: și pe creștetul lui nedreptatea lui se va pogori.

18. Mărturisimă-voi Domnului după dreptatea lui, și voi cânta numele Domnului celui înalt.

Cântec de laudă în biserică.
Întru sfârșit pentru teascuri. Psalmul lui David, 8.

Doamne Dumnezeu nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

2. Că s'a înălțat mare cuviința ta mai pe sus de ceruri.

3. Din gura pruncilor și a celor ce sug ai săvârșit laudă, pentru vrășmașii tăi, ca să

sfărâmi pe vrăjmașul, și izbânditorul.

4. Că voi vedea Cerurile lucrul degetelor tale, luna și stelele, care tu le-ai întemeiat.

5. Ce este omul, că-l poamești pe el? sau fiiul omului că-l cercetezi pe el?

6. Micșoratu-l'ai pe dânsul puțin oarece decât ingerii, cu mărire și cu cinste l'ai încununat pe el, și l'ai pus pe dânsul peste lucrurile mânilor tale.

7. Toate le-ai supus sub picioarele lui, oile și boii, toate, încă și dobitoacele câmpului.

8. Paserile Cerului, și peștii mării, celece străbat cărările mărilor.

9. Doamne Domnul nostru, cât este de minunat numele tău în tot pământul!

Mărire:

După întâia Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Trepărele, Glas 2.

Intru fărădelegi zemislit fiind eu păcătosul, nu cutez să caut la înălțimea Cerului, ci îndrăznind spre iubirea ta de oameni, strig: Dumnezeule milostiv fii mie, și mă mântuiește.

De vreme ce dreptul abia se mântuiește, dar eu unde mă voi arăta păcătosul; cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei. Și cu cei de al unsprezecelea ceas împreună mă numără Dumnezeule și mă mântuiește.

Mărire:

Brățele părintești grăbește a le deschide mie, că cu păcate am cheltuit viața mea, spre bogăția cea necheltuită a îndurărilor tale privind Mântuitorule, nu trece acum cu vederea inima mea cea săracită. Căci cătră tine Doamne cu umilință strig: Greșit-am la Cer și înaintea ta.

Și acum:

Nădejdea creștinilor prea sfântă fecioară, pe Dumnezeu,

carele l-ai născut mai pe sus de minte și de cuvânt, neîncetat roagă-l împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate, și îndreptare vieții nouă tuturor, celorce cu credință și cu dragoste pururea te preamărim.

Doamne miluiește de 40. Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne a tot țiitorule, și necuprinse, puterea cea începătoare de lumină și neînțeleasă, părintele ființei cei Ipostatnice, și purcezătorul Duhului tău celui de o putere: Carele pentru îndurările milostivirii, și negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea ființa omenească, cea cuprinsă întru întunerecul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor tale învățături, prin lege și proroci le-ai strălucit în lume, iară mai apoi pe singur unul născut al tău fiu bine ai voit de a răsărit nouă prin trup, și la strălucirea luminii tale pe noi ne-a novățuit: fie

urechile tale luând aminte spre glasul rugăciunii noastre, și ne dăruiește nouă Doamne, cu deșteptată și trează inimă, să petrecem toată noaptea vieții aceștia, așteptând venirea Fiului tău și Dumnezeului nostru, judecătorului tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor tale să ne aflăm, și întru bucuria lui împreună să intrăm, unde este glasul

cel neîncetat al celorce prăznuiesc, și nespusa dulceată, a celorce privesc frumsețea feții tale cea negrăită. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și ție mărire înălțăm, Tatălui celui fără de început, împreună și unuia născut fiului tău și preasfântului și de viață făcătorului Duhului tău, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

rile lor și-a adus aminte, nu a uitat strigarea săracilor.

13. Miluiește-mă Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei, celace mă înalți pe mine din porțile morții.

14. Ca să vestesc toate laudele tale, în porțile feții Sionului, veseline-vom de mântuirea ta.

15. Afundatu-s'au neamurile întru stricăciunea, care o au făcut, în cursa aceasta care o au ascuns, s'a prins piciorul lor.

16. Cunoaște-se Domnul judecâți făcând: întru faptele mânilor sale s'a prins păcătosul.

17. Intoarcă-se păcătoșii la iad, toate neamurile cele ce uită pe Dumnezeu.

18. Că nu până în sfârșit va fi uitat săracul, răbdarea săracilor nu va perî până în sfârșit.

19. Scoală-te Doamne, să nu se întărească omul, să se judece neamurile înaintea ta.

20. Pune Doamne dătător de lege peste ei, să cunoască neamurile, că cameni sunt.

21. Pentruce Doamne stai departe, treci cu vederea în vremi cuvioase întrunăcazuri.

22. Când se mândrește necredinciosul, se aprinde săracul: prindu-se întru sfaturile care gândesc.

23. Că se laudă păcătosul întru poftetele sufletului său, și celce face strâmbătate bine să cuvintează, întărâtat-au pe Domnul.

24. Cel păcătos, după mulțimea mâniei lui nu va căută, nu este Dumnezeu înaintea lui.

25. Spurcă-se căile lui în toată vremea, lapede-se judecățile tale de către fața lui, peste toți vrăjmașii săi va stăpâni.

26. Că a zis întru inima sa: nu mă voi clăti din neam în neam, fără de rău.

27. A căruia de blestem gura lui este plină, și de amărăciune și de vicleșug.

28. Sub limba lui osteală și durere: șade întru pitulare cu cei bogați întru ascunsuri, ca să ucidă pe cel nevinovat, ochii lui spre cel sărac se uită.

29. Pândește întru ascuns ca leul în culcușul seu, pândește ca să apuce pe săracul: să apuce pe săracul, când îl va trage pe el.

30. În lațul său îl va smeri pe el, plecaseră și va cădea, când va stăpâni el pe cei săraci.

31. Că a zis întru inima sa: uitat-a Dumnezeu, întors-a fața sa, ca să nu vadă până în sfârșit.

32. Scoală-te Doamne Dumnezeul meu, înalță-se Mâna ta, nu uită pe săracii tăi până în sfârșit.

33. Pentruce a mâniat necredinciosul pe Dumnezeu; că a zis întru inima sa: nu va întrebă.

34. Vezi că tu la durere și la mânie privești, ca să-l dai pe el în mâinile tale: ție s'a lăsat săracul, sărmanului tu fii ajutor.

35. Zdrobește brațul celui păcătos și rău: căutase-va păcatul lui, și nu se va afla.

36. Domnul este Impărat în veac și în veacul veacului, periți neamuri din pământul lui.

37. Pofta săracilor o ai auzit Doamne, la gătirea inimii lor a luat aminte urechea ta.

38. Judecă săracului și smeritului, ca să nu adaoge încă a se mări omul pe pământ.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 10.

Spre Domnul am nădăjduit, cum veți zice sufletului meu, mută-te în munți ca o pasăre.

2. Că iată păcătoșii au încordat arcu, gătiră săgeți în turbă: ca să săgete întru întunec pe cei drepti la inimă.

3. Că cele ce tu ai săvârșit, ei le-au stricat: dar dreptul ce a făcut;

4. Domnul în biserica cea sfântă a sa, Domnul în Cerscaunul lui: Ochii lui spre cel sărac privesc, genele lui întreabă pe fiii omeniei.

5. Domnul întreabă pe cel drept și pe cel necredincios: iară celce iubește nedreptatea, urește sufletul său.

6. Ploaie peste cei păcătoși lațuri, foc și iarbă pu-

cioasă, și duh de vifor, partea paharului lor.

7. Că drept este Domnul, și dreptăți a iubit, îndreptări a văzut fața lui.

Mărire:

Întru sfârșit, pentru a opta. Psalmul lui David, 11.

Mântuiește-mă Doamne, că a lipsit cel cuvios: că s'a împruținat adevărurile de către fiii omeneshi.

2. Deșarte au grăit fieștecarele către vecinul său, buze viclene în inimă, și în inimă au grăit rele.

3. Perde-va Domnul toate buzele cele viclene, limba cea mare grăitoare.

4. Pe ceice au zis: limba noastră o vom mări, buzele noastre la noi sunt, cine este nouă Domn?

5. Pentru năcazul săracilor și suspinul mișeilor, acum mă voiusculă, zice Domnul, punemă-voiu întru mântuire, îndrăzni-voiu întru el.

6. Cuvintele Domnului, cuvinte curate, argint cu foc lămurit, ispitit pământului, curățit de șapteori.

7. Tu Doamne ne vei păzi pe noi, și ne vei feri de neamul acesta, în veac.

8. Imprejur necredincioșii umblă: după înălțimea ta, ai înmulțit pe fiii omeneshi.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 12.

Până când Doamne mă vei uita până în sfârșit? până când întorci fața ta de către mine?

2. Până când voiu pune sfaturi în sufletul meu: dureri în inima mea, ziua și noaptea?

3. Până când se va înălța vrăjmașul meu asupra mea?

4. Caută, auzi-mă Doamne Dumnezeuul meu: luminează ochii mei, ca nu cândva să adorm întru moarte.

5. Ca nu cândva să zică vrăjmașul meu, întăritu-m'am asupra lui: ceice mă năcăjesc, se vor bucura, dacă mă voiu clăti.

6. Iară eu spre mila ta am nădăjduit, bucurase-va inima mea de mântuirea ta, cântă-voiu Domnului celuice a făcut bine mie, și voiu cânta numelui Domnului celui înalt.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 13.

Zis-a cel nebun întru inima sa: nu este Dumnezeu, stricatu-s'a și urîți s'au făcut întru meșteșuguri, nu este celce face bunătate, nu este până la unul.

2. Domnul din Cer a privit peste fiii oamenilor, ca să vadă, de este celce înțelege, sau celce caută pe Dumnezeu.

3. Toți s'au abătut, împreună netrebnci s'au făcut, nu este celce face bunătate, nu este până la unul.

4. Au nu vor cunoaște toți ceice lucrează fărădelege; ceice mănâncă pe poporul meu întru mâncare de pâne: pe Domnul nu l-au chemat.

5. Acolos'a temut de frică, unde nu eră frică, că Domnul este în neamul dreptilor.

6. Sfatul săracului l-ați rușinat, iară Domnul nădejdea lui este.

7. Cine va da din Sion mântuirea lui Israil; Când va întoarce Domnul robia poporului său, bucurase-va Iacob, și se va veseli Israil.

Mărire:

Întru sfârșit. Psalmul lui David, 14.

Doamne cine va locui în lăcașul tău? sau cine se va sălășlui în Muntele cel sfânt al tău?

2. Celce umblă fără prihană, și face dreptate: celce grăiește adevăr în inima sa.

3. Carele nu a viclenit în limba sa: și nu a făcut vecinului său rău: și ocară nu a luat spre cei de aproape ai săi.

4. Defăimează-se înaintea lui celce viclenește: iară pe ceice se tem de Domnul, îi mărește: celce se jură vecinului său și nu se lapădă.

5. Argintul său nu l-a dat în camătă, și daruri asupra celor nevinovați nu a luat.

6. Celce face acestea, nu se va clăti în veac.

Scrisoarea stâlpului lui David.
Psalm 15.

Păzește-mă Doamne, că spre tine am nădăjduit.

2. Zis-am Domnului: Domnul meu ești tu, că bunătățile mele nu-ți trebuiesc.

3. Sfinților celor de pe pământul lui, minunate a

făcut Domnul toate voile sale într'ânșii.

4. Inmulțitu-s'au slăbi ciunile lor: după aceea au sârguit. Nu voi aduna adunările lor din sânziuri, nici voi pomeni numele lor prin buzele mele.

5. Domnul este partea moștenirii mele și a păharului meu: Tu ești celace iarăși așezi moștenirea mea mie.

6. Funii au căzut mie întru cei puternici ai mei, că moștenirea mea sub puterea mea este.

7. Bine voi cuvânta pe Domnul celce m'a înțelepțit pe mine, și încă și până în noapte m'au pedepsit rărușchii mei.

8. Mai nainte am văzut pe Domnul înaintea mea pururea, că de-a dreapta mea este, ca să nu mă clătesc.

9. Pentru aceasta s'a veselit inima mea și s'a bucurat limba mea: și încă și trupul meu se va sălășlui spre nădejde.

10. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da pe

cel cuvios al tău să vadă stricăciune.

11. Cunoscute ai făcut mie căile vieții: umpleamă-vei de veselie cu fața ta: frumsețe în dreapta ta întru sfârșit.

Rugăciunea lui David. Psalm 16.

Auzi Doamne dreptatea mea, ia aminte cererea mea, ascultă rugăciunea mea, nu întru buze viclene.

2. Dela fața ta judecata mea să iasă.

3. Ochii mei vadă dreptăți.

4. Cercat-ai inima mea, cercetatu-o-ai cu noaptea: cu foc mai lămurit, și nu s'a aflat întru mine nedreptate.

5. Ca să nu grăiască gura mea lucruri omenești, pentru cuvintele buzelor tale, eu am păzit căi nesilnice.

6. Săvârșește pașii mei întru cărările tale, ca să nu se clătească pașii mei.

7. Eu am strigat, că m'ai auzit Dumnezeu: pleacă urechea ta mie, și auzi cuvintele mele.

8. Minunate fă milele tale, celce mântuești pe ceice nă-

dăjduiesc spre tine, de ceice stau împotriva dreptei tale.

9. Păzește-mă Doamne ca lumina ochiului: întru acoperământul aripilor tale mă vei acoperi.

10. De cătră fața necredincioșilor, cari m'au năcăjit pe mine, vrăjmașii mei sufletul meu au cuprins.

11. Grăsimea sa o a încuiat, gura lor a grăit mândrie.

12. Izgonindu-mă acum m'au încunjurat, ochii săi și-au pus ca să-i plece la pământ.

13. Apucatu-m'au ca un leu gata la vânat, și ca un

puiu de leu ce locuște întru ascunsuri.

14. Scoală-te Doamne, întâmpină-i pe ei, și-i împiedcă: izbăvește sufletul meu de cel necurat, sabia ta dela vrăjmașii mâinii tale.

15. Doamne din puțin de pe pământ, împărți-i pe ei în viața lor, și de cele ascunse ale tale s'au umplut pântecele lor, saturatu-s'au de fii și au lăsat rămășițe pruncilor lor.

16. Iară eu întru dreptate mă voi arăta feții tale, sătura-mă-voiu, când mi se va arăta mărirea ta.

Mărire:

După a doua Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 2.

Eu sunt Doamne pomul cel neroditor, carele nici o roadă de pocăință nu aduc. Și mă tem de tăiere, și de focul cel nestins mă înfricoșez, pentru aceea mă rog ție: mai nainte de nevoia aceea, întoarce-mă și mă mântuește.

Ca valurile mării s'au sculat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie în luciu, eu în-su-mi mă înviforăsc de multe greșale: Ci la limanul cel lin prin pocăință, îndreptează-mă Doamne, și mă miluește.

Mărire:

Miluește-mă a zis David, și eu strig către tine: greșit-am Mântuitorule, păcatele mele prin pocăință ștergându-le miluește-mă.

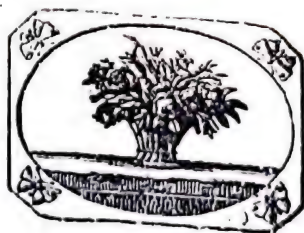
Și acum:

Solitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău de Dumnezeu Născătoare, să ne izbăvească pe noi de toată răutatea și nevoia vrăjmașului, și să ne dea nouă er-tare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milo-

stive cu rugăciunile tale Maică Fecioară.

Doamne miluește-mă de 40 și rugă-ciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puter-nice, Părintele Domnului nostru Iisus Christos: Unuia născut fiului tău: Dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință neră-tăcită, și venirea Duhului sfânt către câștigarea și în-credințarea adevărului celui întru Christosul tău, cu ca-rele ți se cuvine mărire, cin-ste și închinăciune, împreună cu Duhul sfânt, Amin.

13. Și a pus întunerec ascunderea lui, împrejurul lui cortul lui: întunecoasă apă în norii văzduhului.

14. Dintru strălucire înaintea lui nori au trecut, grindină, și cărbuni de foc.

15. Și a tunat din cer Domnul și cel înalt și-a dat glasul său.

16. Trimis-a săgeți și i-a risipit pe ei: și fulgere a înmulțit, și i-a turburat pe ei.

17. Și s'au arătat izvoarele apelor: și s'au descoperit temeliiile lumii.

18. De certarea ta Doamne: de suflarea Duhului măniei tale.

19. Trimis-a dintru înălțime, și m'a luat: ridicatu-m'a din ape multe.

20. Mântuimă-va de vrăjmașii mei cei tari, și de ceice mă urăsc pe mine: că s'au mai întărit decât mine.

21. Intâmpinatu-m'au ei în ziua răutății mele, și a fost Domnul întărirea mea.

22. Și m'a scos întru lărgime, izbăvimă-va, că m'a voit.

23. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea, și după curăția mânilor mele va răsplăti mie.

24. Că am păzit căile Domnului, și nu am făcut păgănatate despre Dumnezeuul meu.

25. Că toate judecățile lui înaintea mea și îndreptările lui nu s'au depărtat dela mine.

26. Și voi fi fără prihană cu dânsul, și mă voi păzi de fărădelegea mea.

27. Și îmi va răsplăti mie Domnul după dreptatea mea și după curătenia mânilor mele, înaintea ochilor lui.

28. Cu cel cuvios cuvios vei fi: și cu omul nevinovat, nevinovat vei fi.

29. Și cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici.

30. Că tu pe poporul cel smerit vei mântui, și ochii mândrilor vei smeri.

31. Că tu vei lumina luminătorul meu Doamne, Dumnezeuul meu luminează-vei întunerecul meu.

32. Că întru tine mă voiui izbăvi de ispită, și întru Dumnezeu meu voiui trece zidul.

33. Dumnezeu meu, fără prihană este calea lui. Cuvintele Domnului cu foc lămurite, scutitor este tuturor celorce nădăjduesc spre dânsul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? sau cine este Dumnezeu fără numai Dumnezeu nostru.

35. Dumnezeu celce mă încinge cu puterea, și a pus fără prihană calea mea.

36. Celce săvârșești picioarele mele ca ale cerbului, și peste cele înalte mă pui.

37. Carele înveți mâinile mele la războiu, și ai pus arc de aramă brațele mele.

38. Și ai dat mie scuteală de mântuire, și dreapta ta m'a sprijinit.

39. Și certarea ta m'a îndreptat întru sfârșit, și certarea ta aceasta mă va învăța.

40. Lărgit-ai pașii mei sub mine: și nu au slăbit urmele mele.

41. Goni-voiu pe vrăjmașii mei, și-i voiui prinde pe dânsii, și nu mă voiui întoarce, pânăce se vor sfârși.

42. Năcăji-voiu pe dânsii, și nu vor putea să stea, cădea-vor sub picioarele mele.

43. Și m'ai încins cu putere spre războiu, împedecat-ai pe toți ceice se sculau asupra mea, sub mine.

44. Și al vrăjmașilor mei mi-ai dat mie dosul, și pe ceice mă urăsc pe mine i-ai pierdut.

45. Strigat-au, și nu eră celce mântuiește, către Domnul, și nu i-a auzit pe ei.

46. Și-i voiui zdrumică pe ei ca praful în fața vântului, ca tina ulițelor voiui șterge pe dânsii.

47. Izbăvimă-vei de pricirea poporului: pune-mă-vei cap neamurilor.

48. Poporul pe care nu l-am cunoscut, mi-a slujit mie, întru auzul urechii m'a auzit.

49. Fiii streini au mințit mie: fiii streini s'au învechit, și au schiopat din cărările lor.

50. Viu este Domnul, și bine este cuvântat Dumne-

zeu, și să se înalțe Dumnezeu mântuirii mele.

51. Dumnezeu, cea ce dai izbândire mie, și ai supus popoare sub mine, izbăvitorul meu de vrăjmașii mei cei mănioși.

52. Dela ceice se scoală asupra mea, mă voi înălța, de omul nedrept mă voi izbăvi.

53. Pentru aceasta mă voi mărturisi ție întru neamuri Doamne, și numele tău voi cânta.

54. Celce mărești mântuirile împăratului, și faci milă unsului tău lui David, și seminției lui până în veac.

Mărire:

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 18.

Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

2. Ziua zilei spune cuvânt, și noaptea nopții vestește știință.

3. Nu sunt graiuri, nici cuvinte, ale căroră să nu se audă glasurile lor.

4. În tot pământul a eșit vestirea lor, și la mar-

ginile lumii cuvintele lor.
5. În soare au pus lăcașul tău, și el ca un mire ce iasă din camera sa.

6. Bucurase-va ca un uriaș să alerge cale, din marginea Cerului eșirea lui.

7. Și întâmpinarea lui până la marginea Cerului, și nu este cine să se ascundă de căldura lui.

8. Legea Domnului fără prihană, care întoarce sufletele: mărturia Domnului credincioasă, care înțelepțește pruncii.

9. Dreptățile Domnului drepte celece veselesc inima: Porunca Domnului strălucită, care luminează ochii.

10. Frica Domnului curată, care rămâne în veacul veacului, judecățile Domnului adevărate, îndreptate împreună.

11. Dorite-s mai vârtos decât aurul, și decât piatra scumpă mult, și mai dulci decât mierea și fagurul.

12. Pentru că robul tău păzește acestea, și când păzește acestea, răsplătire este multă.

13. Greșelile cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele, curățește-mă, și de cele străine, iartă pe robul tău.

14. De nu mă vor stăpâni, atunci fără prihană voi fi, și mă voi curăți de păcat mare.

15. Și voi fi întru bună plăcere cuvintele gurii mele, și cugetul inimii mele înaintea ta pururea. Doamne ajutorul meu, și izbăvitorul meu.

Cănuol pe violoncel, orchestra, corul
Întru sfârșit, Psalmul lui Dăvid, 19.

Auză-te Domnul în ziua năcazului, scutească-te numele Dumnezeului lui Iacob.

2. Trimiță ție ajutor dintru cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine.

3. Pomenească toată jertfa ta, și arderea cea de tot a ta să se îngrășe.

4. Dea ție Domnul după inima ta, și tot sfatul tău să-l plinească.

5. Bucura-ne-vom de mântuirea ta, și întru numele Domnului Dumnezeului nostru ne vom mări.

6. Plinească Domnul toate cererile tale, acum am cunoscut, că a mântuit Domnul pe unsul său.

7. Auzil-va pe dânsul din Cerul cel sfânt al său, întru puteri este mântuirea dreptei lui.

8. Aceștia în căruțe, și aceștia pe cai, iară noi în numele Domnului Dumnezeului nostru vom chema.

9. Aceștia s'au împedecat, și au căzut, iară noi ne-am sculat și ne-am îndreptat.

10. Doamne mântuește pe împăratul, și ne auzi pe noi, ori în ce zi te vom chema.

Cănuol merge la judecată
Psalmul lui David, 20.

Doamne întru puterea ta se va veseli împăratul, și de mântuirea ta se va bucura foarte.

2. Pofta inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe dânsul.

3. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătații, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă.

4. Vieață au cerut dela

tine, și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului.

5. Mare este mărirea lui întru mântuirea ta, mărire și mare cuviință vei pune peste el.

6. Că-i vei da lui binecuvântare în veacul veacului, veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața ta.

7. Că împăratul nădăjduiește spre Domnul, și întru mila celui înalt nu se va clăti.

8. Afle-se mâna ta tuturor vrăjmașilor tăi: Dreapta ta să afle pe toți ceice te urăsc pe tine.

9. Că-i vei pune pe ei ca un cuptor de foc în vremea feții tale.

10. Domnul întru mânia sa va tulbură pe ei, și-i va mânca pe ei focul.

11. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor din fiii oamenilor.

12. Că au plecat asupra ta rele, cugetat-au sfaturi, care nu vor putea să stea.

13. Că-i vei pune pe dânsii dos, întru cei rămași ai tăi vei găti fața lor.

14. Înaltă-te Doamne întru puterea ta, cântă-voiu și voiu lauda puterile tale.

Mărire:

Întru sfârșit: Pentru sprijineala cea de dimineață, Psalmul lui David, 21.

Dumnezeule, Dumnezeul meu ia aminte spre mine, pentrucă m'ai lăsat? departe de mântuirea mea, cuvintele greșelilor mele.

2. Dumnezeul meu, strigă-voiu ziua și nu vei auzi, și noaptea, și nu spre nepricepere mie.

3. Iară tu în cel sfânt locuiești, lauda lui Israil.

4. Spre tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au, și i-au izbăvit pe dânsii.

5. Cătră tine au strigat, și s'au mântuit: spre tine au nădăjduit, și nu s'au rușinat.

6. Iară eu sunt vierme, și nu om, ocara oamenilor, și defăimarea poporului.

7. Toți ceice m'au văzut m'au batjocorit, grăit-au cu buzele, clătit-au cu capul.

8. Nădăjduit-a spre Domnul, izbăvească-l pe dânsul, mântuiască-l că-l voiesteneel.

9. Că tu ești celce m'ai tras din pânțele, nădejdea mea, dela țițele maicii mele, spre tine m'am aruncat din mitras.

10. Din pânțelele maicii mele, Dumnezeuul meu ești tu: nu te depărtă dela mine.

11. Că năcazul este aproape, că nu este cine să-mi ajute mie.

12. Incunjuratu-m'au viței mulți, tauri grași m'au cuprins.

13. Deschi-s'au asupra mea gura lor, ca un leu ce răpește și răcnește.

14. Ca apa m'am vărsat, și s'au risipit toate oasele mele.

15. Făcutu-s'a inima mea ca ceara ce se topește, în mijlocul pântecelui meu.

16. Uscatu-s'a ca un vas de lut vârtutea mea, și limba mea s'a lipit de grumazul meu, și în țărîna morții m'ai pogorît.

17. Că m'au incunjurat câni mulți, adunarea celor vicleni m'a cuprins.

18. Săpat-au mânilor mele și picioarele mele.

19. Numărat-au toate oasele mele, și aceia priviau și se uitau la mine.

20. Impărțit-au hainele mele loruși, și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Iară tu Doamne nu depărtă ajutorul tău dela mine, spre sprijineala mea ia aminte.

22. Izbăvește de sabie sufletul meu, și din mâna cânelui pecea una născută a mea.

23. Mântuește-mă din gura leului, și din coarnele inorjilor smerirea mea.

24. Spune-voi un nume la tâu fraților mei, în mijlocul adunării te voi lauda.

25. Ceice vă temeți de Domnul, laudați-l pe el, toată sămânța lui Iacob măriți-l pe dânsul.

26. Temeți-vă de dânsul toată sămânța lui Israil.

27. Că n'a defăimat nici a lăpadat ruga săracului.

28. Nici a întors fața sa dela mine, și când am strigat cătră dânsul, m'a auzit.

29. Dela tine este lauda mea, întru adunare mare mă voi mărturisi ție, rugăciu-

nile mele voi da înaintea celor ce se tem de dânsul.

30. Mâncă-vor săracii și se vor sătură, și vor lăuda pe Domnul cei ce-l caută pe dânsul, vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

31. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului.

32. Și se vor închină înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

33. Că a Domnului este împărăția, și el stăpânește pe neamuri.

34. Mâncat-au, și s'au închinat toți grașii pământului, înaintea lui vor cădea toți ceice se pogoară în pământ.

35. Și sufletul meu lui viiază, și seminția mea va sluji lui.

56. Vesti-se-va Domnului neamul celce vine, și vor vesti dreptatea lui poporului ce se va naște, pe care l-a făcut Domnul.

Psalmul lui David, 22.

Domnul mă va paște, și nimic nu-mi va lipsi.

2. În locul pășunii acolo

m'a sălășluit, la apa odihnii m'a hrănit, sufletul meu l-a întors.

3. Povățuitu-m'a pe cărările dreptății, pentru numele lui.

4. Că de voi și umblă în mijlocul umbrii morții, nu mă voi teme de rele, că tu cu mine ești.

5. Toiagul tău, și varga ta acestea m'au mângăiat.

6. Gătiti-ai înaintea mea masă, împotriva celorce mă năcăjesc.

7. Uns-ai cu unt de lemn capul meu, și paharul tău este îmbătându-mă ca un puternic.

8. Și mila ta mă va urmări în toate zilele vieții mele, și ca să locuiesc eu în casa Domnului întru îndelungare de zile.

Psalmul lui David, al unuia din Sâmbete, 23.

Al Domnului este pământul și plinirea lui, lumea, și toți ceice locuiesc într'ânsa.

2. Acesta pe mări l-a întemeiat pe el, și pe râuri l-a gătiti pe el.

3. Cine se va suî în muntele Domnului; sau cine va stă în locul cel sfânt al lui?

4. Cel nevinovat cu mâinile, și curat cu inima, carele nu și-a luat îndeșert sufletul său, și nu s'a jurat întru vicleșug vecinului său.

5. Acesta va lua binecuvântare dela Domnul, și milostenie dela Dumnezeu mântuitorul său.

6. Acesta este neamul celorce caută pe Domnul, a celorce caută fața Dumnezeului lui Iacob.

7. Ridicați boieri porțile

voastre, și vă ridicați porțile cele vecinice, și va intra împăratul măririi.

8. Cine este acesta împăratul măririi? Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în rășboiu.

9. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele vecinice, și va intra împăratul măririi.

10. Cine este acesta împăratul măririi? Domnul puterilor, acesta este împăratul măririi.

Mărire:

După a treia Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 3.

Nemernic fiind pe pământ, suflete al meu pocăiește-te, țărâna în mormânt nu laudă, de greșale nu se izbăvește. Strigă lui Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greșit-am, mai nainte de a mă osândi, milostivește-te spre mine Dumnezeule, și mă miluește.

Până când suflete al meu petreci în păcate? până când pui îndelungare pocăinții? ia în minte judecata care va să fie, și strigă lui Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greșit-am, Doamne celace ești fără de păcate miluește-mă.

Mărire:

La înfricoșata judecată, fără de pârâși mă voiu vădi, fără de mărturii mă voiu osândi, că se vor deschide cărțile științii, și lucrurile cele ascunse se vor descoperi: deci mai nainte până ce se vor cercă, întru acea privesc a tot poporul cele lucrate de mine, Dumnezeule curățește-mă, și mă mântuește.

Și acum:

Neînțeleasă și necuprinsă este, stăpână de Dumnezeu dăruită, taina cea înfricoșată ce s'a lucrat întru tine. Că pe cel necuprins zemislindu-l-ai născut, în trup îmbrăcat, dintru prea cinstitul tău sânge: Pe carele curată ca pe Fiiul tău îl roagă, să mântuiască pe toți cei ce-ți cântă ție.

Doamne miluiește de 40 de ori. Și rugăciunea aceasta.

Doamne atotțiitorule, cuvinte al Tatălui celui mai nainte fără de început, Dumnezeule cel însuși desăvârșit Iisuse Christoase, carele pentru îndurările milii tale cei

neasemănați, nicidecum nu te desparți de robii tăi, ci pururea întru ei te odihnești. Nu mă părăsi pe mine robul tău împărate întru tot sfinte: Ci-mi dă mie nevrednicului bucuria mântuirii tale, și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinții Evangheliei tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucii tale. Iară trupul meu cu nepătimirea ta îl împodobește. Gândurile mele le împacă. Și picioarele mele le ferește de alunecare. Și nu mă perde pe mine cu fărădelegile mele, prea bune Doamne. Ci mă ispitește Dumnezeule și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele, și vezi, de este cale a fărădelegii întru mine, mă întoarce dintru dânsa, și mă povățuește pe calea cea vecinică. Că tu ești calea, și adevărul, și viața, și ție mărire trimitem, împreună și celui fără de început al tău părinte, și prea sfântului și bunului și de viață făcătorului tău Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

14. Sufletul lui întru bunătați se va sălăslui, și sămânța lui va moșteni pământul.

15. Intărire este Domnul celorce se tem de dânsul, și făgăduința lui va arăta lor.

16. Ochii mei pururea spre Domnul, că el va scoate din laț picioarele mele.

17. Caută spre mine, și mă miluește, că unul născut și sărac sunt eu.

18. Năcazurile inimii mele s'au înmulțit, din nevoile mele scoate-mă.

19. Vezi smerenia mea, și osteneala mea, și lasă toate păcatele mele.

20. Vezi pe vrăjmașii mei că s'au înmulțit, și cu urâciune nedreaptă m'au urât.

21. Păzește sufletul meu, și mă izbăvește, ca să nu mă rușinez, că am nădădui spre tine.

22. Cei fără de răutate și cei drepti s'au lipit de mine, că te-am așteptat Doamne.

23. Izbăvește Dumnezeu pe Israil din toate năcazurile lui.

. Psalmul lui David, 25.

Judecă-mă Doamne că eu întru nerăutatea mea am umblat, și spre Domnul nădăduind nu voi slăbi.

2. Ispitește-mă Doamne, și mă cearcă, aprinde rărunchii mei, și inima mea.

3. Că mila ta înaintea ochilor mei este, și bine am plăcut întru adevărul tău.

4. Nu am șezut cu adunarea deșertăciunii, și cu călcătorii de lege nu voi intra.

5. Urât-am adunarea celorce viclenesc, și cu cei necredincioși nu voi șede.

6. Spălă-voiu întru cei nevinovați mânil mele, și voi încunjură jertfelnicul tău Doamne.

7. Ca să aud glasul laudei tale, și să povestesc toate minunile tale.

8. Doamne iubit-am bunăcuviința casei tale și locul lăcașului mărire tale.

9. Să nu pierzi cu cei necredincioși sufletul meu, și cu bărbații sânghiurilor vieța mea.

10. Intru ale căroră mâni

sunt fărădelegile, dreapta lor s'a umplut de daruri.

11. Iară eu întru nerăutatea mea am umblat, izbăvește-mă Doamne, și mă miluește.

12. Piciorul meu a stătut întru îndreptare, întru adunări bine te voi cuvânta Doamne.

Psalmul lui David, mainainte de a se unge, 26.

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. Când se vor apropia asupra mea cei ce-mi fac rău, ca să mănânce cărnurile mele.

4. Ceice mă năcăjesc, și vrăjmașii mei aceia au slăbit, și au căzut.

5. De s'ar rânduî asupra mea tabără, nu se va înfricoșa inima mea.

6. De s'ar sculă asupra mea rășboiu, întru aceasta eu nădăjduesc.

7. Una am cerut dela Domnul, aceasta voi căuta

ca să locuiesc în casa Domnului, în toate zilele vieții mele.

8. Ca să văd frumseța Domnului, și să cercetez biserica cea sfântă a lui.

9. Că m'a ascuns în cortul său în ziua răutăților mele, acoperitu-m'a întru ascunsul cortului său.

10. Pe piatră m'a înălțat, și acum iată ă înălțat capul meu peste vrăjmașii mei.

11. Incunjurat-am, și am jertfit în cortul lui, jertfă de laudă și de strigare, glăsui-voiu, și voiu cânta Domnului.

12. Auzi Doamne glasul meu, cu carele am strigat, miluește-mă, și mă ascultă.

13. Ție a zis inima mea, pe Domnul voi căuta, căutat-ă pe tine fața mea, fața ta Doamne voi căuta.

14. Să nu-ți întorci fața ta de către mine, și să nu te abați întru mânie dela robul tău.

15. Ajutorul meu fii, să nu mă lapezi pe mine, și să nu mă lași Dumnezeu Mântuitorul meu.

16. Că tatăl meu și maica

mea m'au părăsit pe mine,
iară Domnul m'a luat.

17. Lege pune-mi mie
Doamne în calea ta, și mă
îndreptează în cărare dreaptă,
pentru vrăjmașii mei.

18. Nu mă da pe mine în
sufletele celorce mă năcăjesc,
că s'au sculat asupra mea
mărturii nedrepte, și au min-
țit strâmbătatea eiși.

19. Cred, că voi vedea
bunătățile Domnului în pământul celor vii.

20. Așteaptă pe Domnul,
îmbărbătează-te, și să se în-
tărească inima mea, și aș-
teaptă pe Domnul.

Mărire:

Psalmul lui David, 27.

Cătră tine Doamne voi
strigă, Dumnezeu meu
să nu taci de cătră mine, ca
nu cândva să taci de cătră
mine, și mă voi asemăna
celor ce se coboară în groapă.

2. Auzi Doamne glasul
rugăciunii mele, când mă rog
cătră tine; când ridic mâinile
mele cătră biserică cea sfântă
a ta.

3. Să nu mă tragi pe mine

cu cei păcătoși, și cu ceice
lucrează strâmbătate, să nu
mă pierzi.

4. Cu ceice grăesc pace
cătră vecinii săi, iară cele
rele în inimile lor.

5. Dă-le lor Doamne după
lucrurile lor, și după vicle-
șugul izvodirilor lor.

6. După faptele mânilor
lor dă-le lor, răsplătește-le
lor răsplătirea lor.

7. Că nu au înțeles spre
lucrurile Domnului, și spre
lucrurile mânilor lui, surpa-
vei pe dânsii și nu-i vei zidi.

8. Bine este cuvântat
Domnul, că a auzit glasul
rugăciunii mele.

9. Domnul este ajutorul
meu și scutitorul meu, spre
dânsul a nădăjduit inima
mea și m'a ajutorat.

10. Și a înflorit trupul
meu, și din voia mea mă
voi mărturisi lui.

11. Domnul este întărire
poporului seu, și scutitor
mântuirilor unsului său este.

12. Mântuește pe poporul
tău, și binecuvântă moște-
nirea ta, și-i paște pe ei, și-i
ridică pe ei până în veac.

Psalmul lui David, pentru scoaterea cortului, 28.

Aduceți Domnului fiii lui Dumnezeu, aduceți Domnului pe fiii berbecilor.

2. Aduceți Domnului mărire și cinste, aduceți Domnului mărire numelui lui, închinați-vă Domnului în curtea cea sfântă a lui.

3. Glasul Domnului peste ape, Dumnezeul măririi a tunat, Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului întru tărie, glasul Domnului întru mare cuviință.

5. Glasul Domnului celce sfărîmă cedri, și va zdrobi Domnul cedri Livanului.

6. Și-i va zdrumică pe dânșii ca pe vițelul Livanului, și cel iubit ca fiul inorogilor.

7. Glasul Domnului celui ce taie para focului.

8. Glasul Domnului celui ce clătește pustiul, și va clăti Domnul pustiul Cadisului.

9. Glasul Domnului celui ce săvârșește cerbii, și va descoperi dumbrăvile, și în biserică lui tot carele grăește mărire.

10. Domnul potopul va locui, și va șede Domnul împărat în veac.

11. Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

Întru sfârșit: Psalmul cântării înnoirii casei lui David, 29.

Inălța-te-voiu Doamne, că m'ai ridicat pe mine, și nu ai veselit pe vrăjmașii mei asupra mea.

2. Doamne Dumnezeul meu strigat-am către tine, și m'ai vindecat.

3. Doamne scos-ai din iad sufletul meu, mântuitu-m'ai de ceice se pogoară în groapă.

4. Cântați Domnului cei cuvioși ai lui, și vă mărturisii pomenirii sfînteniei lui.

5. Că iuțime este întru mânia lui, și vieață în voia lui, seara se va sălășlui plângere, și dimineața bucurie.

6. Iară eu am zis întru prisosința mea, nu mă voi clăti în veac.

7. Doamne întru voia ta dă frumșetii mele putere, și

ți-ai întors fața ta, și m'am făcut turburat.

8. Cătră tine Doamne voi strigă, și cătră Dumnezeu meu mă voi ruga.

9. Ce folos este întru sângele meu, când mă pogor eu întru stricăciune? au doară se va mărturisi ție țărîna? sau va vesti adevărul tău?

10. Auzit-a Domnul și m'a miluit; Domnul a fost ajutorul meu.

11. Intors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rupt-ai sacul meu și m'ai încins cu veselie.

12. Ca să-ți cânte ție mărirea mea, și nu mă voi măhni, Doamne Dumnezeu meu în veac mă voi mărturisi ție.

Mărire:

Când se ridică răzvrătiții împotriva
Întru sfârșit, Psalmul lui David,
pentru ulmire, 30.

Spre tine Doamne am nădăruit, să nu mă rușinezi în veac, întru dreptatea ta izbăvește-mă și mă scoate.

2. Pleacă cătră mine urechea ta, grăbește de mă scoate, fi mie Dumnezeu scutitor, și

spre casă de scăpare, ca să mă mântuești.

3. Că puterea mea și scăparea mea ești tu, și pentru numele tău mă vei povățui și mă vei hrăni.

4. Scoate-mă-vei din cursa aceasta, pe care o au ascuns mie, că tu ești scutitorul meu Doamne.

5. În mâinile tale voi pune duhul meu, izbăvit-m'ai Doamne Dumnezeu adevărului.

6. Urît-ai pe ceice păzesc deșertăciunile în zadar, iară eu spre Domnul am nădăruit.

7. Bucură-mă-voi și mă voi veseli de mila ta, că ai căutat spre smerenia mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu.

8. Și nu m'ai închis în mâinile vrăjmașilor, pus-ai în loc desfătat picioarele mele.

9. Miluește-mă Doamne, că mă năcăjesc, turburatu-s'a întru mânie ochiul meu, sufletul meu și pântecul meu.

10. Că s'a stins întru dureri viața mea, și anii mei în suspinări, slăbit-a întru

sărăcie virtutea mea și oasele mele s'au turburat.

11. La toți vrăjmașii mei m'am făcut ocară și vecinilor mei foarte, și frică cunoscuților mei.

12. Ceice mă vedeau afară, au fugit dela mine, uitat am fost ca un mort dela inimă, făcutu-m'am ca un vas perdut.

13. Că am auzit ocara a multora din ceice locuesc împrejur, când se adunau ei împreună asupra mea, ca să ia sufletul meu s'au sfătuit.

14. Iară eu spre tine Doamne am nădăjduit, zis-am: tu ești Dumnezeuul meu.

15. În mâinile tale sortii mei, izbăvește-mă din mâna vrăjmașilor mei și de ceice mă gonesc.

16. Arată fața ta peste robul tău, mântuește-mă cu mila ta: Doamne să nu mă rușinez, că te-am chemat pe tine.

17. Să se rușineze necredincioșii și să se pogoare în iad.

18. Mute să se facă buzele cele viclene, care gră-

iesc asupra dreptului fărădelege, cu mândrie și cu defăimare.

19. Cât este de multă mulțimea bunătății tale Doamne, pe care o ai ascuns celor se tem de tine! Făcut-ai celor ce se nădăjduesc spre tine, înaintea fiilor omenești.

20. Ascunde-vei pe dânșii întru ascunsul feții tale de tulburarea oamenilor.

21. Acoperi-vei pe ei în cort de grăire împotriva a limbilor.

22. Bine este cuvântat Domnul, că minunată a făcut mila sa în cetatea îngrădirii.

23. Iară eu am zis întru uimirea mea: Lăpădat sunt de cătră fața ochilor tăi.

24. Pentru aceasta ai auzit glasul rugăciunii mele, când am strigat cătră tine.

25. Iubiți pe Domnul toți cuvioșii lui, că adevărurile caută Domnul, și răsplătește celor de prisosit fac mândrie.

26. Imbărbătați-vă și să se întărească inima voastră, toți ceice nădăjduiți spre Domnul.

Când se ridică brăsușii
Psalmul lui David, al înțelegerii, 31.

Fericiți, căroră s'au ertat fărădelegile, și căroră s'au acoperit păcatele.

2. Fericit bărbatul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici este în gura lui vicleșug.

3. Că am tăcut, învechitu-s'au oasele mele, când strigam eu toată ziua.

4. Că ziua și noaptea s'a îngreuiat peste mine mâna ta, întorsu-m'am spre chinuire, când s'a înfipt mie ghimpul.

5. Fărădelegea mea am cunoscut, și păcatul meu nu l-am acoperit.

6. Zis-am, mărturisii-voiu asupra mea fărădelegea mea Domnului, și tu ai lăsat păgânătatea inimii mele.

7. Pentru aceasta se va ruga către tine tot cuviosul în vreme binecuvioasă, însă

în potop de ape multe, către dânsul nu se vor apropia.

8. Tu ești scăparea mea de năcazul ce mă cuprinde: bucuria mea izbăvește-mă de ceice m'au încunjurat.

9. Înțeleptite-vă și te voiu îndreptă în calea aceasta, în carea vei merge, întărî-voiu spre tine ochii mei.

10. Nu fiți ca calul, și mușcoiul, la carii nu este pricepere, cu zăbală și cu frâu falcile lor vei strânge, ale celorce nu se apropie către tine.

11. Multe sunt bătăile păcătosului, iară pe celce nădăjduiește spre Domnul mila îl va încungiură.

12. Veseliți-vă întru Domnul, și vă bucurați dreptilor, și vă lăudați toți cei drepti la inimă.

Mărire:

După a patra Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 4.

Smeritul meu suflet celce și-a cheltuit toată vieța întru păcate, cercetează-l Doamne, și ca pe curva mă primește și pe mine, și mă mântuește.

Inotând prin luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe, și neavând ocârmuitor pe gând, glasul lui Petru strig ție: Mântuește-mă Christoase Dumnezeule, mântuește-mă, ca un iubitor de oameni.

Mărire:

Degrad să intrăm împreună în camera lui Christos, ca să auzim toți fericitul glas al acestuia Dumnezeului nostru: Veniți ceice iubiți mărirea cea cerească, părtăși făcându-ne cu fecioarele cele înțelepte, să ne luminăm făcliile noastre prin credință.

Și acum:

Suflete pocăește-te maina-
inte de esirea ta. Că judecata

este fără de milă și nesuferită, celorce păcătuiesc. Strigă către Domnul întru umilința inimii: Greșit-am ție întru cunoștință și întru necunoștință, îndurate pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, milostivește-te și mă mântuește.

Doamne miluește de 40. Și rugăciunea
aceasta.

Tie Doamne unuia, și bunului, și nepomenitorului de rău îmi mărturisesc păcatele mele. La tine cad eu nevrednicul strigând: Greșit-am Doamne, greșit-am, și nu sunt vrednic să caut spre înălțimea cerului, de mulțimea nedreptăților mele. Ci Domnul meu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, celce ești singur bun și milostiv. Ca întru ele să mă rog ție, să mă curățești mai nainte de sfârșit de tot felul de păcate. Că înfricoșate, și groaznice locuri voiu să trec, despărțindu-mă de

trup. Și mulțime de întune-
cați, și fără de omenie diavoli,
mă vor întâmpină, și nime-
nea nu va călători împreună
cu mine, ca să-mi ajute, sau
să mă scoată. Pentru aceea
cad la bunătatea ta, ca să
nu fiu dat la aceia ce îmi
fac mie strâmbătate, nici să
se laude asupra mea vrăj-
mașii mei bunule Doamne,
nici să zică: În mânilor no-
stre ai venit, și nouă te-ai
dat: Nu Doamne, nu-ți uita
îndurările tale, nici să-mi
răsplătești mie după fărăde-
legile mele, nici întoarce fața
ta de către mine. Ci tu
Doamne mă pedepsește, însă
cu milă și cu îndurări, iară
vrăjmașul să nu se bucure
de mine, ci-i stinge înfrico-
șarea lui ce are asupra mea,

și toată lucrarea lui o fă de-
șartă, și-mi dă mie nedefăi-
mată calea cea către tine,
bunule Doamne. Pentru că
de am și greșit, iară la alt
doftor nu am năzuit, nici
mânilor mele către Dumnezeu
strein n'am întins. Deci nu
goni rugăciunea mea, ci mă
ascultă pentru bunătatea ta,
și întărește inima mea întru
frica ta, și să se facă darul
tău peste mine Doamne ca un
foc, și să ardă gândurile cele
necurate dintru mine. Că tu
ești Doamne lumina cea mai
presus de toată lumina, bu-
curia cea mai presus de toată
bucuria, odihna cea mai
presus de toată odihna, vieța
cea adevărată și mântuirea,
care petrece în vecii vecilor,
Amin.

15. Celce a zidit deosebi inimile lor, celce cunoaște toate lucrurile lor.

16. Nu se mântuește împăratul prin multă putere, și uriașul nu se va mântui întru mulțimea virtutei lui.

17. Mincinos este calul spre mântuire, și întru mulțimea puterii sale nu se va mântui.

18. Iată ochii Domnului spre ceice se tem de dânsul, spre ceice nădăjduesc întru mila lui.

19. Ca să izbăvească din moarte sufletele lor, și să-i hrănească pe dânșii în foamete.

20. Și sufletul nostru așteaptă pe Domnul, că ajutorul și scutitorul nostru este.

21. Că întru dânsul se va veseli inima noastră, și întru numele cel sfânt al lui am nădăjduit.

22. Fie Doamne mila ta spre noi, precum am nădăjduit întru tine.

Ca să începi la orice fel de rugămintă
Psalmul lui David, când și-a schimbat fața sa înaintea lui Avimeleh, și l-a slobozit pe dânsul, și s'a dus, 33.

Bine voiu cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda lui în gura mea.

2. Intru Domnul se va lăuda sufletul meu, audă cei blânzi, și să se veselească.

3. Măriți pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele lui împreună.

4. Căutat-am pe Domnul, și m'a auzit și din toate năcazurile mele m'a izbăvit.

5. Apropiați-vă către dânsul, și vă luminați, și fețele voastre nu se vor rușina.

6. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe dânsul, și din toate năcazurile lui l-a mântuit.

7. Tăbăriți-va în gerul Domnului împrejurul celorce se tem de dânsul, și-i va izbăvi pe ei.

8. Gustați și vedeți, că bun este Domnul: Fericit bărbatul carele nădăjduște spre dânsul.

9. Temeți-vă de Domnul toți sfinții lui, că nu este lipsă celorce se tem de dânsul.

10. Bogații au sărăcit, și au flămânzit: iară ceice caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele.

11. Veniți fiilor ascultați-mă pe mine, frica Domnului voiu învăța pe voi.

12. Cine este omul celce voiește viața, carele iubește să vadă zile bune.

13. Oprește-ți limba ta dela rău și buzele tale, ca să nu grăiască vicleșug.

14. Ferește-te de rău și fă bine, caută pacea, și o urmează pe ea.

15. Ochii Domnului spre cei drepti, și urechile lui spre rugăciunea lor.

16. Iară fața Domnului asupra celorce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor.

17. Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit pe ei, și din toate năcazurile lor i-a izbăvit.

18. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă, și pe cei smeriți cu Duhul îi va mântui.

19. Multe sunt năcazurile dreptilor, și din toate acelea va izbăvi pe ei Domnul.

20. Păzește Domnul toate oasele lor, nici unul dintr'ânsele nu se va zdrobi.

21. Moartea păcătosului este cumplită, și ceice urăsc pe dreptul vor greși.

22. Mântui-va Domnul sufletele robilor săi, și nu vor greși toți ceice nădăjduesc spre dânsul.

Mărire:

Psalmul lui David, 34.

Judecă Doamne pe ceice-mi fac mie strâmbătate, dă războiu cu ceice să oștesc asupra mea.

2. Apucă armă și pavăză și te scoală întru ajutorul meu.

3. Varsă sabie, și închide împotriva celorce mă gonesc: zi sufletului meu, mântuirea ta sunt eu.

4. Să se rușineze și să se înfrunteze ceice caută sufletul meu, întoarcă-se înapoi, și să se rușineze ceice-mi gândesc mie rele.

5. Să fie ca praful înaintea feții vântului și ingerii Domnului năcăjindu-i pe ei. Facă-se calea lor întunec, și lunecare, și ingerul Domnului gonindu-i pe dânsii.

6. Că înzadar au ascuns mie stricăciunea lațului său,

în deșert au ocărit sufletul meu.

7. Să-i vie lui cursa, pe care nu o știe, și prinzătoarea pe care o a ascuns, să-l prindă pe el, și în laț să cadă într'ânsul.

8. Iară sufletul meu se va bucură de Domnul, vesele-va de mântuirea lui.

9. Toate oasele mele vor zice: Doamne, Doamne, cine este asemenea ție? celce izbăvești pe săracul, din mâna celor mai tari decât el, și pe săracul și pe mișelul dela cei ce-l răpesc pe dânsul.

10. Sculându-se asupra mea mărturii nedrepte, de celece nu știam m'au întreat.

11. Răsplătit-au mie rele pentru bune, și nerodire sufletului meu.

12. Iară eu când mă supărau aceia, m'am îmbrăcat cu sac și am smerit cu post sufletul meu, și rugăciunea mea în sânul meu se va întoarce.

13. Ca unui vecin, ca unui frate al nostru, așa bine am făcut spre plăcere, ca cum

m'aș jeli și m'aș mâhni, așa m'am smerit.

14. Și asupra mea s'au veselit și s'au adunat, adunatu-s'au peste mine bătași, și nu am știut.

15. Despărțitu-s'au și nu s'au umilit, ispititu-m'au, batjocoritu-m'au cu batjocură, scrâșnit-au asupra mea cu dinții săi.

16. Doamne când vei vede? întoarce sufletul meu dela fapta lor cea rea, dela lei pe cea una născută a mea.

17. Mărturisi-mă-voiu ție întru adunare multă, întru popor greu te voiu lăuda.

18. Să nu se bucure de mine ceice-mi vrăjmășuesc mie cu nedreptate, ceice mă urăsc înzadar, și fac semn cu ochii.

19. Că mie adecă cele de pace îmi grăiau, și spre mănie vicleșuguri gândiau.

20. Lărgit-au asupra mea gura sa, zis-au, bine, bine, văzut-au ochii noștri.

21. Văzuț-ai Doamne, să nu taci: Doamne nu te depărtă dela mine.

22. Scoală-te Doamne, ia aminte spre judecata mea, Dumnezeuul meu, și Domnul meu spre îndreptarea mea.

23. Judecă-mă Doamne după dreptatea ta: Doamne Dumnezeuul meu, și să nu se bucure de mine.

24. Să nu zică întru inimile lor, bine este, bine este sufletului nostru, nici să zică, înghițitu-l'am pe dânsul.

25. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună ceice se bucură de relele mele, îmbrace-se cu rușine și cu înfruntare, ceice grăesc mari asupra mea.

26. Să se bucure și să se veselească ceice voesc dreptatea mea, și să zică pururea, mărească-se Domnul, ceice voesc pacea robului lui.

27. Și limba mea se va învăța dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Întru sfârșit, slugii Domnului lui David, 35.

Zis-a călcătorul de lege, ca să greșască întru sine, nu este frica lui Dumnezeu înaintea ochilor lui.

2. Că a viclenit înaintea lui, ca să afle fărădelegea lui și să urască.

3. Graiurile gurii lui, fărădelegea și vicleșug nu a vrut să priceapă, ca să facă bine.

4. Fărădelege a gândit întru așternutul său, stătut-a lângă toată calea nu bună, și răutatea nu o a urât.

5. Doamne în cer este mila ta, și adevărul tău până la nori.

6. Dreptatea ta ca munții lui Dumnezeu, judecățile tale adânc mult, oamenii și dobitoacele vei mântui Doamne.

7. Că ai înmulțit mila ta Dumnezeule, și fiii oamenilor în umbra aripilor tale vor nădăjdui.

8. Imbătă-se-vor din grăsimia casei tale, și cu izvorul desfătăciunii tale vei adăpa pe dânsii.

9. Că la tine este izvorul vieții, întru lumina ta vom vedeă lumină.

10. Tinde mila ta celor ce te cunosc pe tine, și dreptatea ta celor drepti la inimă.

11. Să nu-mi vie mie piciorul mândriei și mâna păcătoșului să nu mă clătească.

12. Acolo au căzut toți ceice lucrează fărădelegea, scosu-s'au afară, și nu vor putea să stea.

Psalmul de moare folos
Mărire:
 Psalmul lui David, 36.

Nu râvni celorce viclenesc, nici urmă pe ceice fac fărădelege.

2. Căci ca iarba curând se vor usca, și ca verdeța buruenii degrab vor cădea.

3. Nădăjduște spre Domnul, și fă bunătate, și locuște pământul, și te vei paște întru bogăția lui.

4. Desfătează-te în Domnul, și-ți va da ție cererile inimii tale.

5. Descopere spre Domnul calea ta, și nădăjduște întru dânsul și el va face.

6. Și va scoate ca lumina dreptatea ta, și judecata ta ca amiază zi.

7. Supune-te Domnului, și-l roagă pe dânsul, nu râvni celuice sporește în calea sa, omului ce face călcare de lege.

8. Părăsește-te de iuțime și lasă mânia, nu râvni ca să viclenești.

9. Că ceice viclenesc, de tot vor peri, iară ceice așteaptă pe Domnul, aceia vor moșteni pământul.

10. Și încă puțin, și nu va fi păcătoșul, și vei căuta locul lui, și nu-l vei afla.

11. Iară cei blânzi vor moșteni pământul, și se vor desfăta întru mulțimea păcii.

12. Pândi-va păcătoșul pe cel drept, și va scrâșni asupra lui cu dinții săi.

13. Iară Domnul va batjocori pe el, că mainainte vede, că va veni ziua lui.

14. Sabie au smuls păcătoșii, întins-au arcul său, ca să surpe pe săracul și pe scăpătatul, ca să junghie pe cei drepti la inimă.

15. Sabia lor să între în inimile lor, și arcele lor să se zdrobească.

16. Mai bun este puținul celui drept, decât bogăția multă a păcătoșilor.

17. Că brațele păcătoșilor se vor zdrobi, și întărește pe cei drepti Domnul.

18. Cunoaște Domnul căile celor fără prihană, și moștenirea lor în veac va fi.

19. Nu se vor rușina în vremea cea rea, și zilele foametei se vor sătura, că păcătoșii vor peri.

20. Iară vrăjmașii Domnului, îndată-și ce s'au mărit ei și s'au înălțat, stingându-se ca fumul s'au stins.

21. Împrumutează-se păcătosul, și nu va plăti, iară dreptul se îndură și dă.

22. Că ceice bine îl cuvintează pe el, vor moșteni pământul, iară cei ce-l blastămă, vor peri.

23. Dela Domnul pașii omului se îndreptează: și calea lui o va voi foarte.

24. Când va cădea, nu se va zdruncina, că Domnul întărește mâna lui.

25. Mai tinăr am fost, și am și îmbătrânit, și nu am văzut pe dreptul părăsit, nici sămânța lui cerând pâine.

26. Toată ziua miluește, și împrumutează dreptul, și sămânța lui întru binecuvântare va fi.

27. Ferește-te de rău, și fă bine, și locuiește în veacul veacului.

28. Că Domnul iubește judecata, și nu va părăsi pe cei cuvioși ai săi, în veac se vor păzi, iară cei fărădelege se vor gonî, și sămânța celor necredincioși de tot se va pierde.

29. Iară dreptii vor moșteni pământul, și se vor sălășlui în veacul veacului peste dânsul.

30. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

31. Legea Dumnezeuului lui în inima lui, și nu se vor potigni pașii lui.

32. Pândește păcătosul pe cel drept, și caută să-l omoare pe el.

33. Iară Domnul nu-l va părăsi pe el în mânilor lui, nici îl va osândi, când se va judecă lui.

34. Așteaptă pe Domnul și păzește calea lui, și te va înălța, ca să moștenești pământul, când vor peri păcătoșii vei vedea.

35. Văzut-am pe cel necurat preaînălțându-se, și ridicându-se ca cedri Livanului.

36. Și am trecut, și iată nu eră, și l-am căutat pe el, și nu s'a aflat locul lui.

37. Păzește nerăutatea, și vezi dreptatea, că este rămașită omului făcător de pace.

38. Iară cei fărădelege vor peri deodată, rămașițele celor necurați vor peri.

39. Iară mântuirea dreptilor dela Domnul, și scutitorul lor este în vremea năcazului.

40. Și le va ajuta lor Domnul, și-i va izbăvi pe dânșii, și-i va scoate pe ei dela cei păcătoși, și-i va mântui pe ei, că au nădăjduit spre dânsul.

Mărire:

Continuarea Duhului sfânt
După a cincia Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 5.

Infricoșat este scaunul tău, vicleană este viața mea, și cine mă va izbăvi pe mine de nevoia aceea de atunci: De nu te vei milostivi spre mine Christoase Dumnezeule, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Mărire:

Grija vieții m'a scos din raiu, și ce voi face eu desnădăjduitul; Pentru aceasta bat în ușe, și strig: Doamne, Doam-

ne, deschide-mi prin pocăință, și mă mântuește.

Și acum:

Ce vom numi pe biserica ta, de Dumnezeu născătoare? Liman duhovnicesc, raiu al hranei cei cerești, pricină a vieții cei nesfârșite? Că toate bunătățile le ai. Roagă-te totdeauna lui Christos, să se mântuească sufletele noastre.

Apoi Doamne miluește de 40 ori. Și rugăciunea aceasta.

Dumnezeul cel drept, și lăudat: Dumnezeul cel mare și puternic: Dumnezeul cel mainainte de veci, ascultă rugăciunea omului păcătos: întru acest ceas ascultă-mă pe mine, celce te-ai făgăduit să ascuți pe ceice te vor chema întru adevăr. Și să nu te îngrețosezi de mine, carele am buze necurate, și sunt cuprins în păcate. Nădejdea tuturor marginilor pământului, și celorce sunt pe mare departe, ia armă, și pavăză, și te scoală întru ajutorul meu. Smulge sabie, și stăi împotriva celorce mă gonesc pe mine. Ceartă duhurile cele necurate dela fața neînțelepciunii mele. Și să se depărteze dela gândul meu, duhul urâciunii, și al

pomenirii de rău: duhul zavistiei și al vicleniei: duhul îngrozirii și al lenevirii: duhul mândriei și al toatei alte răutăți: Și să mi-se stingă toată înfocarea și pornirea trupească, carea se ridică din lucrarea diavolească, și să mi-se lumineze sufletul și trupul meu, și duhul cu lumina cunoștinții tale cei dumnezeiești. Ca cu mulțimea îndurărilor tale, ajungând la împreunarea credinței, la bărbat desăvârșit, întru măsura vârștii, să măresc împreună cu îngerii, și cu toți sfinții tăi, preacinstitul și de mare cuviință numele tău, al Tatălui, și al Fiului, și sfântului Duh: Acum, și pururea și în vecii vecilor, Amin.

și se sileau ceice căutau sufletul meu.

13. Și ceice căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iară eu ca un surd nu auziam, și ca un mut ce nu-și deschide gura sa.

14. Și m'am făcut ca un om ce nu aude, și nu are în gura sa muștrări.

15. Că spre tine Doamne am nădăjduit, tu vei auzi Doamne Dumnezeul meu.

16. Că am zis, ca nu cândva să se bucure de mine vrăjmașii mei, și când s'au clătît picioarele mele, asupra mea mari au grăit.

17. Că eu spre bătaî gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea.

18. Că fărădelegea mea eu voiui vesti și mă voiui griji pentru păcatul meu.

19. Iară vrăjmașii mei trăesc, și s'au mai întărit decât mine, și s'au înmulțit ceice mă urăsc fără dreptate.

20. Cei ce-mi răsplătesc mie rele pentru bine, mă cleveteau, căci urmam bună-tatea.

21. Nu mă lăsa Doamne Dumnezeul meu, nu te depărta dela mine.

22. Ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Întru sfârșit lui Idioum, Cântarea lui David, 38.

Zis-am, păzi-voiu căile mele, ca să nu greșesc eu cu limba mea.

2. Pus-am gurii mele pază, când a stătuț păcătosul împotriva mea.

3. Amuțit-am, și m'am smerit, și am tăcut din bună-tăți, și durerea mea s'a înnoit.

4. Inferbântatu s'a inima mea în lăuntrul meu, și în cugetul meu se va aprinde foc.

5. Grăit-am cu limba mea, spune-mi Doamne sfârșitul meu.

6. Și numărul zilelor mele care este? ca să știu de ce mă lipsesc eu.

7. Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele, și statul meu ca o nimica înaintea ta.

8. Insa toate sunt deșertăciune, tot omul ce viează.

9. Măcar că în chip trece omul, dar înzadar se turbură.

10. Strânge comori și nu știe cui le adună pe ele.

11. Și acum cine este răbdarea mea; au nu este Domnul? și statul meu dela tine este.

12. De toate fărădelegile mele izbăvește-mă. O cară celui fără de minte m'ai dat.

13. Amuțit-am și nu am deschis gura mea; că tu ai făcut.

14. Depărtează dela mine bătăile tale, că dela tăria mânei tale eu m'am lipsit.

15. Întru muștrări pentru fărădelege ai pedepsit pe om, și ai suptiat ca un paianjen sufletul lui.

16. Însă în deșert se turbură tot omul. Auzi ruga mea Doamne și rugăciunea mea ascultă. Lacrămile mele să nu le treci.

17. Că nemernic sunt eu la tine, și strein ca și toți părinții mei.

18. Slăbește-mă, ca să mă odihnesc, mainainte de a mă duce, și mai mult nu voi fi.

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 39.

Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine.

2. Și a auzit rugăciunea mea, și m'a scos din groapa ticăloșiei și din tina noroiului.

3. Și a pus pe piatră picioarele mele și a îndreptat pașii mei.

4. Și a băgat în gura mea cântare nouă, cântarea Dumnezeului nostru.

5. Vedeă-vor mulți și se vor teme, și vor nădăjdi spre Domnul.

6. Fericit bărbatul, al căruia numele Domnului este nădejdea lui, și nu a privit la deșertăciuni și la nebunii mincinoase.

7. Multe ai făcut tu Doamne Dumnezeul meu minunile tale, și la gândurile tale nu este cine să se asemene ție.

8. Vestit-am și am grăit, înmulțitu-s'au peste număr.

9. Jertfa și prinosul nu ai voit, iară trupul mi-ai săvârșit.

10. Arderile de tot, și pentru păcat nu ai căutat, atunci am zis: iată viu.

11. În capul cărții scris este pentru mine ca să fac voia ta, Dumnezeul meu am voit, și legea ta în mijlocul pântecelui meu.

12. Bine am vestit dreptatea într-o adunare mare; iată buzele mele nu le voi opri, Doamne tu ai cunoscut.

13. Dreptatea ta nu am ascuns în inima mea: Adevărul tău și mântuirea ta am spus.

14. Nu am ascuns mila ta și adevărul tău de către adunare multă.

15. Iară tu Doamne, să nu depărtezi îndurările tale dela mine, mila ta și adevărul tău pururea să mă sprijinească.

16. Că m'au cuprins rele, căroră nu este număr, apucatu-m'au fărădelegile mele și nu am putut să văd.

17. În mulțitu-s'au mai mult decât perii capului meu și inima mea m'a părăsit.

18. Binevoește Doamne, ca să mă izbăvești. Doamne ca să-mi ajuți mie ia aminte.

19. Să se rușineze și să se înfrunteze împreună ceice caută sufletul meu, ca să-l ia pe dânsul.

20. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze ceice-mi voesc mie rele.

21. Să-și poarte îndată-și rușinea lor, ceice-mi zic mie bine, bine.

22. Să se bucure și să se veselească de tine, toți ceice te caută Doamne, și să zică pururea, mărească-se Domnul, ceice iubesc mântuirea ta.

23. Iară eu sărac sunt și mișel. Domnul se grijește de mine.

24. Ajutorul meu și scutitorul meu ești tu, Dumnezeul meu nu zăbovi.

Mărire:

Întru sfârșit, Psalmul lui David, 40.

Fericit este celce se uită spre săracul și mișelul, în ziua cea rea va izbăvi pe el Domnul.

2. Domnul să-l păzească pe el, și să-l vieze pe el, și

să-l fericească pe pământ, și să nu-l dea în mâinile vrăjmașilor lui.

3. Domnul îi va ajuta lui pe patul durerii lui, tot așternutul lui l-ai întors întru boala lui.

4. Eu am zis: Doamne miluește-mă, vindecă sufletul meu că am greșit ție.

5. Vrăjmașii mei au zis rele mie, când va muri și va perî numele lui.

6. Și intră să vadă, în deșert grăia inima lui, adunat-a fărădelege lui-și. Eșiau afară și grăiau împreună.

7. Asupra mea șopteau toți vrăjmașii mei, asupra mea gândiau rele mie.

8. Cuvânt fărădelege au apus asupra mea. Au doară celce doarme nu va adaoge a se sculă?

9. Pentrucă omul păcii mele, spre carele am nădăjduit, celce mănâncă pânil mele, a mărit asupra mea vicleșug.

10. Iară tu Doamne miluește-mă și mă scoală și voi răsplăti lor.

11. Întru aceasta am cunoscut că m'ai voit: Că nu se va bucura vrăjmașul meu de mine.

12. Și pe mine pentru ne-răutatea m'ai sprijinit și m'ai întărit înaintea ta în veac.

13. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, din veac și până în veac: fie, fie.

Întru sfârșit, spre înțelegerea fiilor lui Core, 41.

In ce chip dorește cerbul spre izvoarele apelor, așa dorește sufletul meu spre tine Dumnezeule.

2. Insetat-a sufletul meu spre Dumnezeu cel tare, cel viu, când voi veni, și mă voi arăta feții lui Dumnezeu.

3. Făcutu-s'au lacrămile mele mie pâne ziua și noaptea, când mi se zicea mie în toate zilele, unde este Dumnezeuul tău?

4. Acestea mi-am adus aminte, și am vărsat spre mine sufletul meu, că voi trece în locul cortului celui minunat până la casa lui Dumnezeu.

5. În glasul bucuriei și al mărturisirii sunetului ce prăznuește.

6. Pentruce ești mâhnit sufletul meu, și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feții mele și Dumnezeul meu.

8. Spre mine însumi sufletul meu s'a turburat, pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului, din munte mic.

9. Adânc pe adânc chiamă, întru glasul jghiaburilor tale.

10. Toate înălțările tale și valurile tale peste mine au trecut.

11. Ziua va porunci Domnul mila sa, și noaptea cântarea lui dela mine. Rugăciunea Dumnezeului vieții mele.

12. Zice-voiu lui Dumnezeu: sprijinatorul meu ești.

13. Pentruce m'ai uitat, și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă năcăjește vrăjmașul?

14. Când se sfărîmă oasele mele, mă ocăreau vrăjmașii mei.

15. Când ziceau ei mie în toate zilele, unde este Dumnezeul tău?

16. Pentruce ești mâhnit sufletul meu, și pentruce mă turburi?

17. Nădăjduiește spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feții mele, și Dumnezeul meu.

Psalmul lui David, nescris deasupra la Evrei, 42.

Judecă mie Dumnezeule, și alege judecata mea, dela neamul necuvios, și dela omul nedrept și viclean izbăvește-mă.

2. Că tu ești Dumnezeule întărirea mea, pentruce m'ai lăpădat și pentruce mâhnindu-mă umblu, când mă năcăjește vrăjmașul meu?

3. Trimite lumina ta și adevărul tău, acestea m'au povățuit, și m'au adus la muntele cel sfânt al tău, și la lăcașurile tale.

4. Și voi intra la jertfelnicul lui Dumnezeu, la

Dumnezeu celce veseleşte tinereţele mele.

5. Mărturisi-mă-voiu ție întru alăută Dumnezeule, Dumnezeul meu.

6. Pentruce ești mahnit sufletul meu, și pentruce mă turburi?

7. Nădăjduște spre Dumnezeu, că mă voi mărturisi lui, mântuirea feții mele și Dumnezeul meu.

Mărire:

Psalmul 124
Întru sfârșit, fiilor lui Core, spre înțelegere, 43.

Dumnezeule cu urechile noastre am auzit, și părinții noștri ne-au spus nouă.

2. Lucruri care ai lucrat în zilele lor, în zilele cele de demult.

3. Mâna ta neamuri au perdut, și ia-i sădit pe dânșii, chinuit-ai popoare, și le-ai gonit pe ele.

4. Că nu cu sabia lor au moștenit pământul, și brațul lor nu i-au mântuit pe ei.

5. Cu dreapta ta, și brațul tău, și luminarea feții tale, că bine ai voit întru dânșii.

6. Tu ești însuți împăratul meu și Dumnezeul meu, celce poruncești mântuirile lui Iacob.

7. Întru tine pe vrăjmașii noștri cu cornul vom împunge, și întru numele tău de nimic vom face pe ceice se scoală asupra noastră.

8. Pentrucă nu spre arcul meu voi nădăjdui, și sabia mea nu mă va mântui.

9. Că ne-ai mântuit pe noi de ceice ne năcăjesc pe noi, și pe ceice ne urăsc i-ai rușinat.

10. Întru Dumnezeu ne vom lăuda toată ziua, și întru numele tău ne vom mărturisi în veac.

11. Iară acum ne-ai lăpădat, și ne-ai rușinat pe noi, și nu vei eși Dumnezeule întru puterile noastre.

12. Intorsu-ne-ai pe noi înapoi înaintea vrăjmașilor noștri, și ceice ne ocăriau pe noi, ne-au jefuit loruși.

13. Datu-ne-ai pe noi ca oile de mâncare, și în neamuri ne-ai risipit pe noi.

14. Vândut-ai pe poporul tău fără de preț, și nu eră

multime întru strigările noastre.

15. Pusu-ne-ai pe noi ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

16. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri, clătire de cap întru popoare.

17. Toată ziua înfruntarea mea înaintea mea este, și rușinea obrazului meu m'a acoperit.

18. De cătră glasul celui ce ocărește și clevetește, de cătră fața vrăjmașului, și a celuice gonește.

19. Acestea toate au venit peste noi, și nu te-am uitat pe tine, și nu am făcut nedreptate întru așezământul de lege al tău.

20. Și nu s'au depărtat înapoi inimile noastre, și ai abătut cărările noastre dela calea ta.

21. Că ne-ai smerit pe noi în locul dosădirii, și ne-a acoperit pe noi umbră mortii.

22. De am uitat numele Dumnezeului nostru, și de am întins mâinile noastre cătră Dumnezeu străin.

23. Au nu Dumnezeu va căută acestea? că el știe ascunsurile inimii.

24. Că pentru tine ne omărim toată ziua, socotitu-ne-am ca niște oi de junghiare.

25. Deșteaptă-te, pentruce dormi Doamne? scoală-te, și să nu ne lapezi până în sfârșit.

26. Pentruce fața ta întorci? uiți sărăcia noastră, și năcazul nostru.

27. Că s'a plecat în țărină sufletul nostru: Lipitu-s'a de pământ pântecele nostru.

28. Scoală-te Doamne, ajută nouă, și ne izbăvește pe noi pentru numele tău.

Întru sfârșit, pentru ceice se vor schimba, fiilor lui Core spre înțelegere: Cântare pentru cel iubit. Psalm 44.

Răspuns-a inima mea cu vânt bun, grăesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Limba mea este trestie a scriitorului ce scrie degrab.

3. Impodobit cu frumsețea mai mult decât fiii oamenilor, vărsatu-s'a darul în buzele tale, pentru aceasta te-au binecuvântat pe tine Dumnezeu în veac.

4. Incinge sabia ta, peste coapsa ta, Puternice.

5. Cu podoaba ta și cu frumsețea ta, și încordează, și bine sporește, și împărătește.

6. Pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea, și te va povățui minunat dreapta ta.

7. Săgețile tale ascuțite puternice, popoarele sub tine vor cădea, în inima vrăjmașilor împăratului.

8. Scaunul tău Dumnezeule în veacul veacului: Toiagul dreptății, toiagul împărăției tale.

9. Iubit-ai dreptatea, și ai urât fărădelegea, pentru aceasta te-au uns pe tine Dumnezeule, Dumnezeul tău, cu untul de lemn al bucuriei mai mult decât pe părtașii tăi.

10. Smirna, și Stacti, și Casia din hainele tale, din palaturi de piluri, din care te-au veselit. Fetele împăraților întru cinstea ta.

11. Înainte au statut împărăteasa de-a dreapta ta, în

haină aurită îmbrăcată, împodobită.

12. Ascultă fiică și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pe poporul tău, și casa părintelui tău.

13. Și va pofti împăratul frumsețea ta: Că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui.

14. Și fata Tirului cu daruri, feții tale se vor ruga bogații poporului.

15. Toată mărirea fiicii împăratului din launtrul, cu lanțuri de aur înfășurată, împodobită.

16. Aduce-se-vor împăratului fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

17. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie.

18. Aduce-se-vor în biserică împăratului.

19. În locul părinților tăi s'au născut fiii tăi, pune-vei pe dânșii boieri peste tot pământul.

20. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

21. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi ție în veacul veacului.

baud cori în păcat
Întru sfârșit, fiilor lui Core, pentru cele de taină, Psalmul 45.

Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru năcazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme, când se va turbura pământul și se vor muta munții în inimile mărilor.

3. Sunat-au și s'au turburat apele lor, turburatu-s'au munții întru tăria lui.

4. Pornirile râurilor veselesc cetatea lui Dumnezeu, sfințit-a lăcașul său cel prea înalt.

5. Dumnezeu în mijlocul ei, și nu se va clăti, ajutai-va ei Dumnezeu dimineața de dimineață.

6. Turburatu-s'au neamurile, plecatu-s'au împărățiile, dat-au glasul său cel prea înalt, clătitu-s'a pământul.

7. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeu lui Iacob.

8. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, minunile, care au pus pe pământ, stricând răscoale până la marginile pământului.

9. Arcul va sfărâma, și va frânge arma, și pavezele va arde cu foc.

10. Indeletniciți-vă și cunoașteți, că eu sunt Dumnezeu, înălța-mă-voiu întru neamuri, înălța-mă-voiu pe pământ.

11. Domnul puterilor cu noi, sprijinitorul nostru Dumnezeu lui Iacob.

Mărire:

După a șasea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea slântă Treime: Și după Tatăl nostru. Treporele, Glas 3.

Cântare îți aduc ție Doamne, și greșelile mele toate le mărturisesc ție Dumnezeule, întorcându-te miluește-mă.

Mărire:

Mântuește-mă Dumnezeul meu, precum oare când ai mântuit pe vameșul, și lacrimile curvei nu le-ai trecut. Primește și suspinurile mele, Mântuitorul meu, și mă mântuește.

Și acum:

Cu rugăciune acum mă apropiu sub acoperemântul tău întru tot nevinovată, ci mă scoate de Dumnezeu născătoare, din turburarea patimilor, ca ceea ce ai născut pe pricinuitorul nepătimirii.

Apoi: Doamne miluește de 40 de ori.
Și rugăciunea aceasta.

Mulțămim ție Doamne Dumnezeul nostru, pentru toate ale tale faceri de bine, care ai făcut nouă nevrednicilor, din vârsta cea dintâi, până întru această de acum, pentru cele ce știm,

și care nu știm, pentru cele arătate, și pentru cele ne-arătate, ce s'au făcut cu lucrul, și cu cuvântul. Celace ne-ai iubit pe noi atâta, cât și pe singurul născut Fiiul tău l-ai dat pentru noi: învrednicește-ne și pe noi să ne facem vrednici dragostei tale. Dă-ne întru cuvântul tău înțelepciune, și întru frica ta insuflă tărie, cu puterea cea dela tine. Și orice am greșit cu voie, sau fără de voie, iartă-ne, și nu le socoti. Și păzește sufletul nostru sfânt, și-l pune pe el înaintea divanului tău, având știință curată și sfârșit vrednic iubirii tale de oameni. Și-ți adu aminte Doamne de toți ceice chiamă întru adevăr numele tău. Adu-ți aminte de toți ceice ne vor nouă binele, și de ceice ne vor răul, căci toți suntem oameni, și îndeșert este tot omul. Pentru aceea ne rugăm ție Doamne, dă-ne nouă mare mila milostivirii tale.

3. Dumnezeu în palaturile ei se cunoaște, când o sprijinește pe ea.

4. Că iată împărații pământului s'au adunat, strânsu-s'au împreună.

5. Aceștia văzând așa, s'au mirat, s'au turburat, s'au clătinat, cutremur i-a cuprins pe ei.

6. Acolo sunt dureri ca ale ceiace naște. Cu Duh silnic va sfărâma corăbiile Tharsisului.

7. Precum am auzit așa am și văzut, în cetatea Domnului puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

8. Dumnezeu o a întemeiat pe ea în veac.

9. Luat-am Dumnezeule mila ta, în mijlocul poporului tău. După numele tău Dumnezeule, așa și lauda ta peste marginile pământului, de dreptate plină este dreapta ta.

10. Veselească-se muntele Sionului și să se bucure fețele Iudeii, pentru judecățile tale Doamne.

11. Incunju-rați Sionul, și-l cuprindeți pe dânsul, povestiți în turnurile lui.

12. Puneți inimile voastre întru puterea lui, și împărțiți casele lui, ca să povestiți la alt neam.

13. Că acesta este Dumnezeul nostru în veac, și în veacul veacului, acesta ne va paște pe noi în veci.

Întru sfârșit fiilor lui Core, Psalm 48.

Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți cei ce locuiți în lume.

2. Pământenii și fiii oamenilor, împreună bogatul și săracul.

3. Gura mea va grăi înțelepciune și cugetul inimei mele pricepere.

4. Plecă-voiu în pildă urechia mea, deschide-voiu în Psaltire gândul meu.

5. Pentru ce mă tem în ziua cea rea? fărădelegea călcâiului meu mă va încunjură.

6. Ceice nădăjduesc spre puterea sa, și întru mulțimea bogăției lor se fălesc.

7. Fratele nu izbăvește, au izbăvi-va omul? nu va da lui Dumnezeu împlânzire pentru sine.

8. Și prețul rescumpărării sufletului său, și s'a ostenit în veac, și va fi viu până în sfârșit.

9. Nu va vedeà stricăciune când va vedeà pe cei înțelepți murind, împreună cel nebun și cel nepriceput vor peri.

10. Și vor lăsa străinilor bogăția sa, și mormânturile lor, casele lor în veac.

11. Lăcașurile lor în neam și în neam, numitu-și-au numele sale pe pământuri.

12. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte, și s'a asemănat lor.

13. Această cale a lor sminteală este lor, și după acestea în gurile lor bine vor voi.

14. Ca niște oi în iad s'au pus, moartea îi va paște pe dânșii.

15. Și-i vor stăpâni pe ei cei drepți dimineața, și ajutorul lor se va învechi în iad, din mărirea sa s'au scos.

16. Însă Dumnezeu va izbăvi sufletul meu din mâna iadului când mă va apucă.

17. Să nu te temi când se va îmbogăți omul, sau când se va înmulți mărirea casei lui.

18. Căci când va muri el, nu va lua toate, nici se va pogori cu dânsul mărirea lui.

19. Că sufletul lui în viața lui se va binecuvânta, mărturisî-se va ție când vei face bine lui.

20. Intră-va până la neamul părinților săi, până în veac nu va vedeà lumină.

21. Și omul în cinste fiind, nu a priceput, alăturatu-s'a cu dobitoacele cele fără de minte și s'a asemănat lor.

Mărire:

Psalmul lui Asaf, 49.

Dumnezeul Dumnezeilor
Domnul a grăit și a chemat pământul.

2. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri. Din Sion este bunacuviință a frumșetii lui.

3. Dumnezeu arătat va veni, Dumnezeul nostru, și nu va tăcea.

4. Foc înaintea lui va arde, și împrejurul lui vifor foarte.

5. Chemă-va cerul de sus și pământul, ca să aleagă pe poporul său.

6. Adunați lui pe cuvioșii lui, pe ceice așează așezământul de lege al lui pentru jertfe.

7. Și vor vesti cerurile dreptatea lui, că Dumnezeu judecător este.

8. Ascultă poporul meu, și voiu grăi ție Israile, și voiu mărturisi ție: Dumnezeu, Dumnezeul tău sunt eu.

9. Nu pentru jertfele tale te voiu muștră, și arderile cele de tot ale tale înaintea mea sunt pururea.

10. Nu voiu primi din casa ta viței, nici din turmele tale țapi.

11. Că ale mele sunt toate fiarale țarinii, dobitoacele în munți și boii.

12. Cunoscute-am toate păsările cerului, și frumsețea țarinii cu mine este.

13. De voiu flămânzi, nu voiu zice ție: că a mea este lumea și plinirea ei.

14. Au doară voiu mânca carne de tauri, sau sânge de țap voiu bea?

15. Jertfește lui Dumnezeu jertfă de laudă și dă celui preainalt rugile tale.

16. Și mă cheamă pe mine în ziua năcazului tău, și te voiuscoate, și mă vei preamări.

17. Iară păcătosului i-ai zis Dumnezeu, pentru ce tu povestești dreptățile mele și iai așezământul meu de lege prin gura ta?

18. Iară tu ai urit învățătura și ai lăpădat cuvintele mele înapoi.

19. De vedeai furul, alergai cu el, și cu cel preacurvariu partea ta puneai.

20. Gura ta a înmulțit răutate și limba ta a împletit vicleșuguri.

21. Șezând împotriva fratelui tău ai clevetit și împotriva fiului maicii tale ai pus sminteală. Acestea ai făcut și am tăcut.

22. Ai socotit fărădelege, că voiu fi ție asemenea. Muștrate-voiu și voiu pune înaintea feții tale păcatele tale.

23. Înțelegeți dar acestea ceice uitați pe Dumnezeu, ca nu cumva să răpească și nu va fi celce izbăvește.

24. Jertfa laudei mă va mări și acolo este calea, în carea voi arată lui mântuirea mea.

Intru sfârșit, Psalmul lui David, când a intrat cătră dânsul Naftan prorocul, după ce intrase el la Virsavia muierea lui Urie, 50.

Miluește-mă Dumnezeule după mare mila ta.

2. Și după mulțimea îndurărilor tale șterge fărădelegea mea.

3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește.

4. Că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ție unuia am greșit, și rău înaintea ta am făcut, ca să te îndreptezi întru cuvintele tale și să biruești când vei judeca tu.

6. Că iată întru fărădelegi m'am zămislit și în păcate m'a născut maica mea.

7. Că iată adevărul ^{ai} ~~am~~ iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu Isop și mă voi curăți, spală-mă-

vei și mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se vor oasele cele smerite.

10. Intoarce fața ta de cătră păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le.

11. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeule, și Duh drept înnoește întru cele dinlăuntru ale mele.

12. Nu mă lăpădă dela fața ta și Duhul tău cel sfânt nu-l luă dela mine.

13. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale și cu Duh stăpânitor mă întărește.

14. Invăță-voi pe cei fărădelege căile tale și cei necredincioși la tine se vor întoarce.

15. Izbăvește-mă de sân-giuri Dumnezeule Dumnezeul mântuirii mele, bucura-se va inima mea de dreptatea ta.

16. Doamne buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda ta.

17. Că de ai fi voit jertfă, ți-a-și fi dat: Arderile de tot nu le vei binevoi.

18. Jertfa lui Dumnezeu duhul umilit: Inimă înfrântă, și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine Doamne întru bunăvoirea ta Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci bine vei voi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot, atunci vor pune pe Oltarul tău viței.

Mărire:

Se moare solus
Întru sfârșit, al priceperii lui David. Când a venit Doig Idumeul, și a vestit lui Saul, și i-a zis lui: a venit David în casa lui Avimelih. Psalm 51.

Ce te lauzi întru răutate puternice? Fărădelege toată ziua.

2. Nedreptate a gândit limba ta. Ca un briciu ascuțit ai făcut vicleșug.

3. Iubit-ai răutatea, mai mult decât bunătatea, nedreptatea, mai vârtos decât a grăi dreptate.

4. Iubit-ai toate cuvintele cufundării, limbacea vicleană.

5. Pentru aceasta Dumnezeu te va sfărâma până în sfârșit, smulge-te-va, și te va mută din lăcașul tău, și ră-

dăcina ta din pământul celor vii.

6. Vedeă-vor dreptii, și se vor teme, și de dânsul vor râde, și vor zice: iată omul, carele nu a pus pe Dumnezeu ajutor sie-și.

7. Ci a nădăjduit spre mulțimea bogăției sale, și s'a întărit întru deșertăciunea sa.

8. Iară eu ca un maslin roditor în casa lui Dumnezeu, nădăjduit-am spre mila lui Dumnezeu în veac și în veacul veacului.

9. Mărturisă-mă-voiu ție în veac, că ai făcut, și voiu aștepta numele tău, că este bun înaintea cuviosilor tăi.

Întru sfârșit, pentru Maelet: al înțelegerii lui David: Psalmul 52.

Zis-a cel nebun întru inimă sa, nu este Dumnezeu.

2. Stricatu-s'au și urîți s'au făcut întru fărădelegi, nu este celce face bine.

3. Dumnezeu din Cer s'a uitat peste fiii oamenilor, ca să vadă, de este celce înțelege, s'au celce caută pe Dumnezeu.

4. Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut, nu este cel ce face bine, nu este până la unul.

5. Au nu vor cunoaște toți ceice lucrează fărădelegea? ceice mănâncă pe poporul meu întru mâncare de pâine.

6. Pe Domnul nu l-a chemat, acolo s'a temut de frică, unde nu eră frică.

7. Că Dumnezeu a risipit oasele celor ce plac oamenilor, rușinatu-s'au, că Dumnezeu i-a urgisit pe dânșii.

8. Cine va da din Sion mântuire lui Israel? când va întoarce Dumnezeu robia popoului său, bucură-se va Iacob și se va veseli Israel.

De mare folos
Întru sfârșit, întru cântările înțelegerii lui David, când au venit Zifeii, și au zis lui Saul: Au nu iată David s'a ascuns la noi? Psalm 53.

Dumnezeule întru numele tău mântuește-mă, și întru puterea ta mă judecă.

2. Dumnezeule ascultă rugăciunea mea auzi graiurile gurii mele.

3. Că străinii s'au sculat asupra mea, și cei tari au căutat sufletul meu, și nu

au pus pe Dumnezeu înaintea lor.

4. Că iată Dumnezeu ajută mie, și Domnul este sprijinitorul sufletului meu.

5. Intoarce-va cele rele vrăjmașilor mei, întru adevărul tău pierdei pe dânșii.

6. De bună voie voi jertfiție, mărturisimă-voiu numelui tău Doamne, că este bun.

7. Că din tot năcazul m'ai izbăvit și spre vrăjmașii mei a privit ochiul meu.

De mare folos
Întru sfârșit, întru cântări, a înțelegerii lui David, Psalm 54.

Auzi Dumnezeule rugăciunea mea și nu trece cu vederea ruga mea.

2. Ia aminte spre mine și mă ascultă: mahnitu-m'am întru îngrijarea mea și m'am turburat de cătră glasul vrăjmașului și de năcazul păcătosului.

3. Că a abătut asupra mea fărădelege, și întru mânia a vrăjmășuit mie.

4. Inima mea s'a turburat întru mine și frica morții a venit asupra mea.

5. Temere și cutremur au căzut asupra mea și m'a acoperit întunerecul.

6. Și am zis: cine îmi va da mie aripi ca de porumb? și voi zbură și mă voi odihni.

7. Iată m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

8. Așteptat-am pe Dumnezeu, celce mă mântuește de împutinarea sufletului și de vifor.

9. Potopește-i Doamne și împărți limbile lor, că am văzut fărădelege și pricire în cetate.

10. Ziua și noaptea o va încunjură pe ea peste zidurile ei, și fărădelegea și osteneala în mijlocul ei și nedreptatea.

11. Și nu a lipsit din utile ei camăta și vicleșugul.

12. Că de m'ar fi ocărit vrăjmașul, aș fi răbdător.

13. Și celce mă urește de ar fi grăit mari asupra mea, m'aș fi ascuns de dânsul.

14. Iară tu omule cel întocmai la suflet, dregătorul meu și cunoscutul meu.

15. Carele împreună cu mine te-ai îndulcit în mâncări, în casa lui Dumnezeu am umblat cu un gând.

16. Să vie dară moartea peste ei și să se pogoare la iad de vii.

17. Că vicleșug este în locurile lor, în mijlocul lor.

18. Eu către Dumnezeu am strigat și Domnul m'a auzit pe mine.

19. Seara, și dimineața, și amiază zi, spune-voiu și voi vestișiva auzi glasul meu.

20. Izbăvi-va cu pace sufletul meu de ceice se apropie de mine, că întru mulți erau cu mine.

21. Auzi-va Dumnezeu și va smeri pe dânsii, celce este mainainte de veci.

22. Că nu este lor schimbare, că nu s'au temut de Dumnezeu, întins-au mâna sa spre răsplătire.

23. Spurcat-au așezământul lui, împărțitu-s'au de mânia feții lui și s'au apropiat inimile lor.

24. Muiatu-s'au cuvintele lor mai mult decât untul de lemn și acelea sunt săgeți.

25. Aruncă spre Domnul grija ta și el te va hrăni, nu va da în veac clătire dreptului.

26. Iară tu Dumnezeu pogorî-vei pe dânșii în puțul stricăciunii.

27. Bărbații sângiurilor și ai vicleșugului, nu-și vor înjumătăți zilele sale, iară eu Doamne voi nădăjdui spre tine.

Mărire:

După a șaptea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 1.

Când va ședeă Judecătorul, și îngerii vor stă de față, și trâmbița va răsună, și văpaia va arde, ce vei face suflete al meu ducându-te la judecată? Că atuncia răutățile tale vor stă de față, greșalele tale cele ascunse se vor vădi. Pentru aceea mainainte de sfârșit strigă către Judecătorul: Dumnezeule milostește-te spre mine și mă miluește.

Mărire:

Toți să priveghem și pe Christos să-l întâmpinăm cu mulțime de unt de lemn și cu candelă luminate, ca să ne învrednicim înlăuntrul cămării mirelui. Că celce se

va apucă afară de ușă, în deșert va strigă lui Dumnezeu miluește-mă.

Și acum:

În patul a multor păcate zăcând eu, îmi jertfesc nădejdea mântuirii mele. Că somnul lenevirii mele pricinuește sufletului meu muncă. Ci tu Dumnezeule, carele te-ai născut din Fecioară, ridică-mă către cântarea ta, ca să te măresc pe tine.

Doamne miluește de 40 ori. Și rugăciunea această.

Doamne Dumnezeul meu, ca un bun și de oameni iubitor, multe mile ai făcut cu mine, cari nu așteptam să le văd. Și ce voi nădăjdui spre tine.

bunătății tale Doamne al meu, Doamne? Mulțămesc numelui tău celui mult lăudat. Mulțămesc milostivirii tale cei nepovestite ce ai spre mine. Mulțămesc îndelung răbdării tale cei neasemănate. Și deacum înainte sprijinește-mă și-mi ajută și mă acopere Stăpâne al tuturor, ca să nu mai greșesc înaintea ta. Că tu cunoști alunecarea cea lesnicioasă a firii mele, tu știi nepriceperea mea, tu cunoști cele lucrate de mine, cele întru cuno-

ștință și întru necunoștință, cele de voie și fără de voie, cele din noapte și din zi, cele cu mintea și cu gândul. Deci ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu, șterge-le pe ele, preabunule Doamne cu roaua milei tale și ne mântuește pe noi pentru sfânt numele tău, cu judecățile cari știi. Pentru că tu ești lumina, și adevărul, și viața, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiului, și sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

13. Că ai izbăvit sufletul meu din moarte, ochii mei de lacrimi, și picioarele mele din alunecare, bine voi plăcea înaintea Domnului, în lumina celor vii.

Întru sfârșit să nu strici, al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a fugit el de către fața lui Saul în peșteră. Psalmul 56.

Miluește-mă Dumnezeule miluește-mă, că spre tine a nădăjduit sufletul meu.

2. Și în umbra aripilor tale voi nădăjdui, până ce va trece fărădelegea.

3. Strigă-voiu către Dumnezeu cel prea înalt, Dumnezeu cel ce a făcut bine mie.

4. Trimi-s'a din Cer și m'a mântuit, dat-a spre ocară pe ceice mă calcă pe mine.

5. Trimi-s'a Dumnezeu mila sa și adevărul său, și a izbăvit sufletul meu din mijlocul puilor de lei, ador-mit-am turburat.

6. Fii oamenilor, dinții lor arme și săgeți, și limba lor sabie ascuțită.

7. Înălță-te peste Ceruri Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea ta.

8. Cursă au gătit picioarelor mele, și au împilat sufletul meu.

9. Săpat-au înaintea feții mele groapă, și au căzut într'ânsa.

10. Gata este inima mea Dumnezeule, gata este inima mea, cântă-voiu și voiu lăuda întru mărirea mea.

11. Deșteaptă-te mărirea mea, deșteaptă-te Psaltire și Alăută, deșteptă-mă-voiu dîmineață.

12. Mărturisi-mă-voiu ție întru popoare Doamne, cântă-voiu ție întru neamuri.

13. Că s'a mărit până la Ceruri mila ta, și până la nori adevărul tău.

14. Înălță-te peste Ceruri Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea ta.

Întru sfârșit, să nu strici al lui David, întru scrisoarea stâlpului. Psalmul 57.

De graiți adecă după adevăr dreptate, cele drepte judecați fiii oamenilor.

2. Pentrucă în inimă fărădelege lucrați pe pământ, nedreptate mânil voastre împletesc.

3. Instrăina-tu-s'au păcătoșii din mitras, rătăcit-au din pânțele, grăit-au minciuni.

4. Mânia lor este după asemănarea șarpelui, ca a unei aspide surde, și-și astupă urechile sale.

5. Care nu va auzi glasul vânătorilor, vânându-se se vânează dela cel înțelept.

6. Dumnezeu va zdrobi dinții lor în gura lor, măselele leilor le-au sfărâmat Domnul.

7. De nimica se vor face ca apa ce trece, întinde-va arcul său până unde vor slăbi.

8. Ca ceara ce se topește vor lipsi, căzut-au foc peste dânșii, și n'au văzut soarele.

9. Mai nainte până ce vor cunoaște spinii voștri ramul: Ca pe niște vii ca întru mănăie va înghiți pe dânșii.

10. Veseli-se-va dreptul, când va vedeà izbândă, mânilor sale își va spăla în sângele păcătosului.

11. Și va zice omul: Dacă este adecă roadă dreptului, este dar Dumnezeu judecându-i pe dânșii pe pământ.

Mărire:

Se moare folos
Întru sfârșit, să nu strici al lui David, întru scrisoarea stâlpului, când a trimis Saul, și au păzit casa lui, ca să-l omoare pe el. Psalm 58.

Scoate-mă dela vrăjmașii mei Dumnezeu, și de ceice se scoală asupra mea, mântuește-mă.

2. Izbăvește-mă de ceice lucrează fărădelege, și de bărbații sângiurilor mă mântuește.

3. Că iată au vânat sufletul meu, pusu-s'au asupra mea cei tari.

4. Nici fărădelegea mea, nici păcatul meu Doamne, fără de legiure am alergat și am îndreptat.

5. Scoală-te întru întimpinarea mea și vezi. Și tu Doamne, Dumnezeul puterilor, Dumnezeul lui Israil.

6. Ia aminte a cercetă toate neamurile: Să nu te milostivești spre toți ceice lucrează fărădelege.

7. Intoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câine, și vor încunjură cetatea.

8. Iată aceia vor răspunde cu gura sa, și sabie în buzele lor: Că cine au auzit?

9. Și tu Doamne îți vei râde de dânșii, urgisi-vei toate neamurile.

10. Puterea mea spre tine voi păzi: Că tu Dumnezeu sprijinitorul meu ești, Dumnezeuul meu, mila lui mă va întimpină.

11. Dumnezeuul meu va arăta mie întru vrăjmașii mei.

12. Să nu-i omori pe dânșii, ca nu cândva să uite legea ta.

13. Risipește-i pe ei întru puterea ta, și-i pogoară pe dânșii scutitorul meu Doamne.

14. Păcatul gurii lor, cuvântul buzelor lor, și să se prindă întru mândria lor.

15. Și din blăstăm și minciună se vor vesti: întru sfârșit, întru mânia sfârșitului, și nu vor fi.

16. Și vor cunoaște, că Dumnezeu stăpânește pe Iacob și marginile pământului.

17. Intoarce-se-vor către seară, și vor flămânzi ca un câne, și vor încunjură cetatea.

18. Aceia se vor risipi să mănânce, iară de nu se vor sătura, vor și răpști.

19. Iară eu voi lauda puterea ta, și mă voi bucura dimineata de mila ta.

20. Că te-ai făcut sprijinitorul meu, și scăparea mea în ziua năcazului meu.

21. Ajutorul meu ești, ție voi cânta: Că tu Dumnezeuul meu sprijinitorul meu ești, Dumnezeuul meu, mila mea.

Întru sfârșit. Celor se vor schimba, întru scrisoarea stâlpului lui David, spre învățătură. Când a ars Mesopotamia Siriei, și pe Siria Soval; și s'a întors loab, și a bătut pe Edom în calea sărilor, douăsprezece mii.

Psalm 59.

Dumnezeule lăpădatu-ne-ai pe noi, și ne-ai surpat: Măniatu-te-ai, și te-ai milostivit spre noi.

2. Cutremurat-ai pământul, și l-ai turburat pe dansul. Vindecă sfărâmarile lui, că s'au clătit.

3. Arătat-ai poporului tău cele nesilnice: Adăpatu-ne-ai pe noi cu vinul umilinții.

4. Dat-ai celor se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului.

5. Pentruca să se izbăvească cei iubiți ai tăi, mântu-ește-mă cu dreapta ta, și mă auzi.

6. Dumnezeu a grăit întru cel sfânt al său: Bucură-mă-voiu, și voi împărți Sichima, și calea lăcașurilor voiu măsură.

7. Al meu este Galaad, și al meu este Manasi, și Efrem tăria capului meu.

8. Iuda împăratul meu, Moab călcarea nădejdiei mele.

9. Spre Idumeia voiu întinde încălțăminte mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? sau cine mă va povățui până la Idu-meia?

11. Au nu tu Dumnezeu celce ne-ai lăpădat pe noi; și au nu vei eși Dumnezeu întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din năcaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere. Și el va urgisi pe ceice ne năcăjesc pe noi.

Întru sfârșit, întru cântări lui David,
Psalm 60.

Auzi Dumnezeule cererea mea, ia aminte rugăciunea mea.

2. Dela marginile pământului către tine am strigat; Când s'a mâhnit inima mea, pe piatră m'ai înălțat.

3. Povățui-tu-m'ai, că te-ai făcut nădejdea mea: Turn de tărie de către fața vrăjmașului.

4. Locui-vor în lăcașul tău în veci, acoperi-mă-voiu întru acoperemântul aripilor tale.

5. Că tu Dumnezeule ai auzit rugăciunile mele, dat-ai moștenire celorce se tem de numele tău.

6. Zile peste zile împăratului vei adauge, anii lui până la ziua neamului și a neamului.

7. Rămâne-va în veac înaintea lui Dumnezeu, mila și adevărul lui, cine îl va căuta?

8. Așa voiu cânta numelui tău în veci, ca să dau eu rugăciunile mele din zi în zi.

Mărire:

Întru sfârșit, pentru lăudă, Psalm 61.

Au nu lui Dumnezeu se va supune sufletul meu? Că dela dânsul este mântuirea mea.

2. Pentru că el este Dumnezeuul meu și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu, nu mă voiu clăti mai mult.

3. Până când vă puneți asupra omului? ucideți toți voi, ca pe un părete, ce va să cadă și gard surpat.

4. Însă prețul meu s'au sfătuit să-l lapede, alergat-au cu sete, cu gura lor binecuvântau și cu inima lor blăstămau.

5. Însă lui Dumnezeu te supune sufletul meu, că dela dânsul este răbdarea mea.

6. Că el este Dumnezeuul meu, și Mântuitorul meu, sprijinitorul meu nu mă voiu mută.

7. Întru Dumnezeu este mântuirea mea și mărirea mea. Dumnezeuul ajutorul meu și nădejdea mea este spre Dumnezeu.

8. Nădăjduiți spre dânsul toată adunarea popoarelor, vărsați înaintea lui inimile

voastre, că Dumnezeu este ajutorul nostru.

9. Însă deșerti sunt fiii oamenilor, mincinoși fiii oamenilor în cumpene, a face strâmbătate ei, din deșertăciune împreună.

10. Nu nădăjduiți spre nedreptate și spre jefuire nu poștiți. Bogăția de ar curge nu vă lipiți inima.

11. Odată a grăit Dumnezeu, două acestea am auzit, că puterea este a lui Dumnezeu și a ta este Doamne mila: că tu vei răsplăti fiecăruia după faptele lui.

Psalmul lui David, când era el în pustia Iudeii, 62.

Dumnezeule Dumnezeuul meu, cătră tine mănec.

2. Incetat-a de tine sufletul meu de câteori trupul meu ție.

3. În pământ pustiu și neumblat, și fără de apă, așa întru cel sfânt m'am arătat ție, ca să văd puterea ta și mărirea ta.

4. Că mai bună este mila ta decât viețile. Buzele mele te vor lauda.

5. Așa bine te voi cuvânta în viața mea și în

numele tău voi ridică mâ-nile mele.

6. Ca din seu și din gră-sime să se umple sufletul meu, și cu buze de bucurie te va lăudă gura mea.

7. De mi-am adus aminte de tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat spre tine, că ai fost ajutorul meu.

8. Și întru acoperemântul aripilor tale mă voi bucură, lipitu-s'a sufletul meu după tine, și pe mine m'a sprijinit dreapta ta.

9. Iară ei în deșert au căutat sufletul meu, întră-vor în cele mai de jos ale pământului, dase-vor în mâ-nile sabiei, părți vulpilor vor fi.

10. Iară împăratul se va veseli de Dumnezeu, lăudase-va tot celce jură întru el, că s'a astupat gura celorce gră-esc nedreptăți.

Se more folos
Întru sfârșit, Psalmul lui David, 63.

Auzi Dumnezeule glasul meu, când mă rog cătră tine, dela frica vrăjmașului scoate sufletul meu.

2. Acopere-mă de adunarea celorce viclenesc, de mul-

țimea celorce lucrează nedreptate.

3. Carii și-au ascuțit ca o sabie limbile sale, întins-au arcul său lucru amar, ca să săgete întru ascunsuri pe cel nevinovat.

4. Fără de veste îl vor săgetă pe el, și nu se vor teme. Întărit-au loru-și cuvânt viclean.

5. Vorbit-au, ca să ascundă cursă: Zis-au, cine îi va vedeă pe dânșii?

6. Iscodit-au fărădelege, stinsu-s'au iscodind iscodiri.

7. Apropiă-se-va omul și inima adâncă, și se va înălța Dumnezeu.

8. Săgeata pruncilor s'au făcut ranele lor. Și au slăbit asupra lor limbile lor.

9. Turburatu-s'au toți, cari i-au văzut pe dânșii, și s'a temut tot omul.

10. Și au povestit lucrurile lui Dumnezeu și faptele lui le-au înțeleș.

11. Veseli-se-va cel drept întru Domnul, și va nădăjdui spre dânsul, și se vor lăudă toți cei drepti la inimă.

Mărire:

După a opta Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 3.

Furtuna desnădăjduirii mă viscolește pe mine, carele m'am alunecat întru adâncurile păcatului. Ci apucă înaintea Christoe, ca un atotputernic ocârmuitor a toată lumea, și la limanul nepătimirii cel lin mă îndreptează, pentru milostivirea ta Mântuitorule, și mă mântuește.

Mărire:

Suflete, acestea de aici sunt vremelnice. Văd divanul, și pe judecătorul șezând pe scaun, și tremur de hotărîre. Deci suflete întoarce-te, că neiertată este judecata.

Și acum:

Nădejdea celor desnădăjduiți, ajutorul celor neajutorați, sprijineala celorce nădăjduesc întru tine. Sfântă Stă-

până de Dumnezeu născătoare, ajutorul tău trimite-l nouă.

Doamne miluește-mă. de 40 ori și rugăciunea aceasta:

Doamne îndurate, și milostive, ascultă rugăciunea mea, și ia aminte la glasul rugăciunii mele: Fă cu mine semn spre bine. Povățuește-mă în calea ta, ca să umblu întru adevărul tău. Veselește inima mea, ca să se teamă de numele tău cel sfânt. Că mare ești, și faci minuni. Tu ești Dumnezeu însuși, și nu este asemenea ție întru Dumnezei Doamne: Puternic întru milă, și bun întru tărie, spre a ajuta, și a mângăia, și a mântui pe toți ceice nădăjduesc în numele Tatălui, și al Fiiului, și al sfântului Duh, Amin.

12. Binecuvântă-vei cununa anului bunătații tale, și câmpii tăi se vor umplea de grăsime.

13. Ingrășă-se-vor cele frumoase ale pustiei, și cu bucurie dealurile se vor încinge.

14. Imbrăcatu-s'au berbecii oilor, și văile vor înmulți grâul, strigă-vor, pentru că vor cânta.

Întru sfârșit, cântarea Psalmului
Învierii, 65.

Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui. Dați mărire laudei lui.

2. Ziceți lui Dumnezeu, cât sunt de înfricoșate lucrurile tale, întru mulțimea puterii tale, minți-vor ție vrăjmașii tăi.

3. Tot pământul să se închine ție și să cânte ție, să cânte adecă numelui tău prea înalte.

4. Veniți și vedeți lucrurile lui Dumnezeu, cât este de înfricoșat în sfaturi, mai mult decât fiii oamenilor.

5. Celce întoarce marea în uscat, prin râu vor trece cu piciorul. Acolo ne vom veseli de dansul.

6. De celce stăpânește întru puterea sa veacul, ochii lui spre neamuri privesc, ceice amărăsc să nu se înalțe întru sine-și.

7. Binecuvântați neamuri pe Dumnezeul nostru, și auzit faceți glasul laudei lui.

8. A celuice a pus sufletul meu întru viață și nu a dat spre clătire picioarele mele.

9. Că ne-ai cercat pe noi Dumnezeule, cu foc ne-ai lămurit pe noi, precum se lămurește argintul.

10. Băgatu-ne-ai pe noi în cursă, pus-ai năcazuri pe umărul nostru, ridicat-ai oameni pe capetele noastre.

11. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi întru repaos.

12. Intră-voiu în casa ta cu arderi de tot, da-voiu ție rugăciunile mele, cari le-au osebit buzele mele.

13. Și a grăit gura mea întru năcazul meu.

14. Arderi de tot cu măduhă voiu aduce ție, cu tămâie și cu berbeci, aduce-ți-voiu boi cu țapi.

15. Veniți de auziți, și voi povestii vouă, toți ceice vă temeți de Dumnezeu, câte a făcut sufletului meu.

16. Cătră dânsul cu gura mea am strigat și l-am înălțat sub limba mea.

17. Nedreptate de am văzut în inima mea, să nu mă audă Domnul.

18. Pentru aceasta m'a auzit Dumnezeu, luat-a aminte la glasul rugăciunii mele.

19. Bine este cuvântat Dumnezeu, carele n'a depărtat rugăciunea mea și mila sa dela mine.

Cântecul no. 66. Ps. 66.
Întru sfârșit întru laude, Psalmul cântării lui David, 66.

Dumnezeule milostivește-te spre noi, și ne binecuvântă, luminează fața ta spre noi și ne miluește.

2. Ca să cunoaștem pe pământ calea ta, în toate neamurile mântuirea ta.

3. Mărturisească-se ție popoarele Dumnezeule, mărturisească-se ție popoarele toate.

4. Veselească-se și să se bucure neamurile, că vei judecă popoarele întru drep-

tate și neamurile pe pământ vei povățui.

5. Mărturisească-se ție popoarele Dumnezeule, mărturisească-se ție popoarele toate, pământul și-a dat rodul său.

6. Binecuvântă-ne pe noi Dumnezeule. Și să se teamă de dânsul toate marginile pământului.

Mărire:

Întru sfârșit, Psalmul cântării lui David, 67.

Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui, și să fugă dela fața lui: Ceice-l urăsc pe dânsul.

2. Precum să stânge fumul să se stângă. Cum se topește ceara de fața focului, așa să piară păcătoșii dela fața lui Dumnezeu.

3. Și dreptii să se veselească, și să se bucure înaintea lui Dumnezeu, să se desfăteze întru veselie.

4. Cântați lui Dumnezeu, cântați numelui lui. Cale faceți celuice s'a suit peste apusuri. Domnul este numele lui.

5. Și vă bucurați înaintea lui, să se turbure de fața lui, a părintelui celor săraci, și a judecătorului văduvelor.

6. Dumnezeu este în locul cel sfânt al său, Dumnezeu face a locui pe ceice sunt într'un fel în casă.

7. Scoțând pe cei din obezi cu vitejie. Așijderea pe ceice amărăsc, pe ceice locuesc în mormânturi.

8. Dumnezeule, când eșiai tu înaintea poporului tău, când treceai tu în pustie.

9. Pământul s'a cutremurat, că cerurile au picat de cătră fața Dumnezeului lui Israil.

10. Ploaie de bună voie vei osebi Dumnezeule moștenirii tale, și a slăbit, iară tu o ai săvârșit pe dânsa.

11. Dobitoacele tale locuesc într'ânsa, gătit-ai întru bunătatea ta săracului Dumnezeu.

12. Domnul va da cuvânt celorce bine vestesc cu putere multă.

13. Împăratul puterilor al celui iubit: Cu înfrumșetarea casei să împartă prăzi.

14. De a-ți dormi în mijlocul hotarălor, aripile porumbiții sunt cu argint poliite, între umerile ei cu strălucire de aur.

15. Când osebește cel Ceresc împărați peste dânsa, ca zăpada se vor albi în Selmon.

16. Muntele lui Dumnezeu munte gras, munte încheșat, munte gras, pentruce gândiți de munții cei încheșgați?

17. Muntele, carele bine a voit Dumnezeu a locui într'ânsul: Pentrucă Domnul va locui până în sfârșit.

18. Carul lui Dumnezeu cu miile înmulțit, mii de ceice prisosesc: Domnul întru ei, în Sinai în cel sfânt.

19. Suitu-te-ai la înălțime, robit-ai robime, luat-ai daruri întru oameni, pentrucă pe ceice nu se plecă a se sălășlui.

20. Domnul Dumnezeu bine este cuvântat, bine este cuvântat Domnul din zi în zi. Să sporească nouă, Dumnezeul mântuirilor noastre.

21. Dumnezeu nostru, Dumnezeu a mântui, și ale Domnului ale Domnului sunt eșirile morții.

22. Însă Dumnezeu va sfărâma capetele vrăjmașilor săi, creștetul părului celorce umblă întru greșelile lor.

23. Zis-a Domnul, din Vassan mă voiu întoarce, întoarce-mă-voiu întru adâncurile mării.

24. Pentruca să se întindă piciorul tău în sânge: Limba cânilor tăi din vrăjmași, dela dânsul.

25. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeule, umbletele Dumnezeului meu ale împăratului celui din cel sfânt.

26. Mainainte au apucat boierii ținându-se de ceice cântau, în mijlocul fecioarelor celorce ziceau în timpine.

27. Întru adunări binecuvântați pe Dumnezeu, pe Domnul din izvoarele lui Israil.

28. Acolo Veniamin cel mai tinăr întru uimire: Boierii Iudeii povățuitorii lor, boierii Zavulonului, boierii Neftalimului.

29. Poruncește Dumnezeule puterii tale, întărește Dumnezeule aceasta, carea o ai făcut întru noi.

30. Dela biserica ta în Ierusalim, ție vor aduce împărații daruri.

31. Ceartă hiarăle trestiei, adunarea taurilor întru junincile popoarelor: Ca să se încuie cei ispitiți cu argint.

32. Risipește neamurile celece voiesc rășboaie, veni-vor Soli dela Egipt: Etiopia mainainte va apucă mâna ei la Dumnezeu.

33. Impărățiile pământului cântați lui Dumnezeu, cântați Domnului.

34. Celuice s'a suit peste Cerul Cerului, spre răsărituri.

35. Iată va da glasul său, glas de putere. Dați mărire lui Dumnezeu, peste Israil mare este cuviința lui, și puterea lui în nori.

36. Minunat este Dumnezeu întru sfinții săi, Dumnezeul lui Israil, însuși va da putere și întărire poporului său, bine este cuvântat Dumnezeu.

Mărire:

Întru sfârșit, pentru ceice se vor schimbă, Psalmul lui David, 68.

Mântuește-mă Dumnezeule, că au intrat ape până la sufletul meu.

2. Afundatu-m'am în noroiul adâncului, și nu este stare.

3. Venit-am întru adâncurile mării, și viforul m'a potolit.

4. Ostenit-am strigând, amortit-a grumazul meu, slăbit-au ochii mei, nădăjduind eu spre Dumnezeul meu.

5. Inmulțitu-s'au mai pe sus decât perii capului meu ceice mă urăsc înzadar.

6. Întăritu-s'au vrăjmașii mei, ceice mă goniau pe mine cu nedreptate: Celece nu am jefuit atuncea am plătit.

7. Dumnezeule, tu ai cunoscut nepriceperea mea, și greșalele mele dela tine nu s'au ascuns.

8. Să nu se rușineze pentru mine ceice te așteaptă pe tine Doamne, Doamne al puterilor. Nici să se înfrunzeze pentru mine ceice te caută pe tine Dumnezeul lui Israil.

9. Că pentru tine am suferit ocară, acoperit-a rușinea obrazul meu.

10. Instreinat am fost fraților mei, și nemernic fiilor maicii mele.

11. Că râvna casei tale m'a mâncat, și ocările celor ce te ocărăsc pe tine, au căzut asupra mea.

12. Și am acoperit cu post sufletul meu, și s'a făcut spre ocară mie.

13. Și am pus îmbrăcăminte mea sac, și m'am făcut lor spre pildă.

14. Împotriva mea limbuțau ceice ședeau în porți, și împotriva mea cântau ceice beau vin.

15. Iară ei cu rugăciunea mea cătră tine Doamne, vremea este de bună voință.

16. Dumnezeule întru mulțimea milii tale auzi-mă, întru adevărul mântuirii tale.

17. Mântuește-mă de tină, ca să nu mă afund, izbăvește-mă de ceice mă urăsc, și de adâncurile apelor.

18. Ca să nu mă înece pe mine viforul apei, nici să mă înghită adâncul, nici să-și

închidă peste mine puțul gura sa.

19. Auzi-mă Doamne, că bună este mila ta, după mulțimea îndurărilor tale caută spre mine.

20. Să nu întorci fața ta dela sluga ta, că mă năcăjesc, degrab mă auzi.

21. Ia aminte spre sufletul meu, și-l mântuește pe el, pentru vrăjmașii mei izbăvește-mă.

22. Că tu cunoști ocară mea, și rușinea mea, și înfruntarea mea.

23. Înaintea ta sunt toți ceice mă năcăjesc, ocară au așteptat sufletul meu și ticăloșie.

24. Și am așteptat pe celce s'ar mâhni cu mine, și nu eră, și pe celce m'ar mângăia, și nu am aflat.

25. Și au dat spre mâncarea mea fiare, și spre setea mea m'a adăpat cu oțet.

26. Facă-se masa lor înaintea lor spre cursă, și spre răsplătire, și spre sminteală.

27. Intunece-se ochii lor ca să nu vadă, și spinarea lor pururea o gârbovește.

28. Varsă peste dânșii iuțimea ta, și mânia iuțimii tale să-i cuprindă pe ei.

29. Facă-se curtea lor pustie, și în lăcașurile lor să nu fie locuitori.

30. Că pe carele tu l-ai bătut, ei l-au izgonit, și spre durerea ranelor mele au adaos.

31. Adaoge fărădelege spre fărădelegea lor și să nu între întru dreptatea ta.

32. Șteargă-se din cartea celor vii, și cu cei dreپți să nu se scrie.

33. Sărac și cu durere sunt eu. Mântuirea ta Dumnezeu să mă sprijinească.

34. Lăudă-voiu numele Dumnezeului meu cu cântare, mari-l-voiu pe el întru laudă.

35. Și va plăcea lui Dumnezeu mai mult decât vițelul tânăr, ce-i răsar coarne și unghii.

36. Vadă săracii, și să se veselească, căutați pe Dumnezeu și va fi viu sufletul vostru.

37. Că a auzit pe cei săraci Domnul, și pe cei în

obezi ferecați ai săi nu i-a urgisit.

38. Laude-l pe dânsul cerurile și pământul, marea și toate câte se târăsc într'ânsa.

39. Că Dumnezeu va mântui Sionul, și se vor zidi cetățile Iudeii.

40. Și vor locui acolo, și-l vor moșteni pe dânsul, și seminția robilor tăi vor stăpâni pe el, și ceice iubesc numele tău, vor locui într'ânsul.

haiol vei cădea la robie
Întru sfârșit, lui David, spre aducere aminte, ca să mă mântuiască pe mine Domnul, 69.

Dumnezeule spre ajutorul meu ia aminte: Doamne, ca să-mi ajuți mie, grăbește.

2. Să se rușineze și să se

înfricoșeze, ceice caută sufletul meu.

3. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze ceice-mi voesc mie rele.

4. Intoarcă-se îndată-și rușinându-se ceice-mi grăesc mie: bine, bine.

5. Să se bucure și să se veselească de tine toți ceice te caută pe tine Dumnezeule, și să zică pururea, mărească-se Domnul, ceice iubesc mântuirea ta.

6. Iară eu sărac sunt și mișel, Dumnezeule ajută-mi.

7. Ajutorul meu și izbăvitorul meu ești tu, Doamne nu zăbovi.

Mărire:

După a noua Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 2.

Gândesc de ziua cea înfricoșată, și plâng faptele mele cele rele, cum voi răspunde celui fără de moarte împărat? Și cu care îndrăznire voi căuta la judecătorul eu curvarul? Milostive părinte,

Fiule, unule născut, Duhule cel sfânt, miluește-mă.

Mărire:

In valea plângerii, la locul pe care l-ai rânduit, când vei sedeà milostive judecată dreaptă să faci, să nu vădești

cele ascunse ale mele, nici să mă rușinezi înaintea îngerilor. Ci cruță-mă Dumnezeu și mă miluește.

Și acum:

Nădejde și acoperemânt tare al celor ce aleargă la tine. Bună de Dumnezeu Născătoare, pătinitoarea lumii, roagă întins împreună cu cei fără de trup pe cel ce l-ai născut, pe iubitul de oameni Dumnezeu, să izbăvească sufletele noastre de toată îngrozirea, singură binecuvântată.

Doamne miluește de 40-ori. Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, carele singur știi boala ticălosului meu suflet și tămăduirea acestuia,

tămăduiește-l pe dânsul precum știi, pentru mulțimea milei tale, și a îndurărilor tale. Căci din faptele mele nu este cu putință a pune peste dânsul alifie, nici unt de lemn, nici legături. Ci tu carele ai venit să chemi nu pe cei drepti, ci pe cei păcătoși la pocăință, fie-ți milă, îndură-te, milostivește-te spre dânsul. Rupe zapisul faptelor mele celor multe și urite, și mă povățuește la calea ta cea dreaptă. Ca umblând întru adevărul tău, să pot scăpa de săgețile vicleanului, și așa să stau fără de osândă înaintea înfricoșatului tău divan, mărink și lăudând preasfântul tău nume, în vecii vecilor, Amin.

și-l prindeți pe el, că nu este celce izbăvește.

13. Dumnezeuul meu să nu te depărtezi de la mine, Dumnezeuul meu, spre ajutorul meu ia aminte.

14. Să se rușineze și să lipsească ceice clevetesc sufletul meu. Să se îmbrace cu rușine și cu înfruntare, ceice caută cele rele mie.

15. Iară eu pururea voi nădăjdui spre tine și voi adaoge spre toată lauda ta.

16. Gura mea va vesti dreptatea ta, toată ziua mântuirea ta.

17. Că nu am cunoscut cele din cărți, întră-voiu întru puterea Domnului, Doamne aducemi-voiu aminte de dreptatea ta numai.

18. Dumnezeuul meu, cela ce m'ai învățat, din tinerețele mele și până acum voi vesti minunile tale.

19. Și până la bătrânețe și căruntețe. Dumnezeuul meu să nu mă părăsești.

20. Până voi vesti brațul tău la tot neamul cel viitor.

21. Puterea ta și dreptatea ta Dumnezeu, până la

cele înalte care ai făcut mie măririi. Dumnezeule, cine este asemenea ție?

22. Câte ai arătat mie năcazuri multe și rele, și întorcându-te m'ai înviat și din adâncurile pământului m'ai scos.

23. Inmulțit-ai spre mine mărirea ta, și întorcându-te m'ai mângăiat, și din adâncurile pământului iarăși m'ai scos.

24. Că eu mă voi mărturisii ție întru popoare Doamne, întru unelte de cântare, adevărul tău Dumnezeu, cântă-voiu ție întru alăută, sfântul lui Israil.

25. Bucură-se-vor buzele mele, când voi cântă ție și sufletul meu, pe care l'ai mântuit.

26. Și încă și limba mea toată ziua va cugetă dreptatea ta, când se vor rușina, și se vor înfruntă ceice caută cele rele mie.

Spre Solomon Psalmul lui David, 71.

Dumnezeule judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiului împăratului.

2. Să judece pe poporul tău întru dreptate, și pe săracii tăi întru judecată.

3. Să ia munții pacea poporului, și dealurile dreptate.

4. Judecă-va pe săracii poporului, și va mântui pe fiii săracilor, și va smeri pe cel clevetitor.

5. Și va rămâne cu soarele, și mainainte de luna neamului neamurilor.

6. Pogorî-se-va ca ploaia pe lână și ca o picătură ce pică pe pământ.

7. Răsări-va în zilele lui dreptatea și mulțimea păcii, până ce se va lua luna.

8. Și va domni dela mare până la mare, și dela râuri până la marginile lumii.

9. Înaintea lui vor cădea Etioplienii, și vrăjmașii lui țarină vor linge.

10. Împărații Tarsisului, și Ostroavele daruri vor aduce, împărații Arabilor, și Savva daruri vor aduce.

11. Și se vor închina lui toate împărățiile pământului, toate neamurile vor sluji lui.

12. Că a izbăvit pe săracul dela cel puternic și pe mișelul, căruia nu-i era ajutor.

13. Nu se va îndură de cel sărac și mișel, și sufletele săracilor va mântui.

14. De camătă și de strâmbătate va izbăvi sufletele lor, și cinstit numele lui înaintea lor.

15. Și va fi viu, și se va da lui din aurul Arabiei, și se vor ruga împrejurul lui pururea, toată ziua bine îl vor cuvânta pe dânsul.

16. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților, prea se va înălța mai presus decât Livanul rodul lui.

17. Și vor înflori din cetate ca iarba pământului.

18. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mainainte de soare rămâne numele lui.

19. Și se vor binecuvânta întru el toate semințiile pământului, toate neamurile îl vor ferici pe el.

20. Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeuul lui Israil, celce face minuni însuși.

21. Și bine este cuvântat numele măririi lui în veac, și în veacul veacului.

22. Și se va umplea de mărirea lui tot pământul, fie, fie.

Mărire:

Sociul corzi în pământ
Sfârșitu-s'au cântările lui David, fiiului lui Iessei. Psalmul lui Asaf, 72.

Cât este de bun Dumnezeu lui Israil celor drepti la inimă.

2. Iară mie puțin de nu mi-s'au alunecat picioarele, puțin de nu s'au vărsat pașii mei.

3. Că am râvnit asupra celor fărădelege, pacea păcătoșilor văzând.

4. Că nu este privire spre moartea lor, și întărire întru bătaia lor.

5. Întru ostenelele oamenilor nu sunt, și cu oamenii nu vor lua bătaii.

6. Pentru aceasta i-au cuprins pe ei mândria lor până în sfârșit, îmbrăcatu-s'au cu nedreptatea și cu păgânătețea lor.

7. Eși-va ca din seu nedreptatea lor, trecut-au întru dragostea inimii.

8. Gândit-au și au grăit întru vicleșug, nedreptate spre înălțime au grăit.

9. Pus-au asupra Cerului gura lor, și limba lor a trecut pe pământ.

10. Pentru aceasta se va întoarce poporul meu aicea, și zile pline se vor afla întru dânsii.

11. Și au zis: cum a cunoscut Dumnezeu? și de este cunoștință întru cel înalt.

12. Iată acestea păcătoșii și carii se îndestulează în veac, au cuprins avuție.

13. Și am zis: au doară înșeșert am îndreptat inima mea? și am spălat întru cei nevinovați mâinile mele?

14. Și am fost bătut toată ziua, și muștrarea mea în dimineți.

15. De am grăit, voi spune așa, iată neamul fiilor tăi am făgăduit.

16. Și am socotit, că va cunoaște, aceasta osteneală este înaintea mea.

17. Până ce voi întra la sfîntitorul lui Dumnezeu, și voi înțelege spre cele de apoi ale lor.

18. Însă pentru vicieșugurile lor, le-ai pus lor rele, oborâtu-i-ai pe ei, când s'au înălțat.

19. Cum s'au făcut întru pustiire, îndată-și s'au stins, perit-au pentru fărădelegea lor.

20. Ca visul celui ce se deșteaptă, Doamne în cetatea ta chipul lor de nimica îl vei face.

21. Că s'a aprins inima mea, și răunchii mei s'au schimbat.

22. Și eu defăimat, și nu am cunoscut. Dobitoc m'am făcut la tine, și eu pururea cu tine.

23. Ținutu-m'ai de mâna dreptei mele, și în sfatul tău m'ai povățuit, și cu mărire m'ai primit.

24. Că ce-mi este mie în Cer, și dela tine ce am voit pe pământ?

25. Stinsu-s'a inima mea, și trupul meu: Dumnezeuul inimii mele, și partea mea Dumnezeule în veac.

26. Că iată ceice se depărtează pe sine-și dela tine,

vor peri: Perdut-ai dela tine pe tot cel ce curvește.

27. Iară mie a mă lipi de Dumnezeu bine este: A pune întru Domnul nădejdea mea: Ca să vestesc eu toate laudele tale în porțile fetii Sionului.

Al priceperii lui Asaf, Psalm 73.

Pentru ce Dumnezeule ne-ai lăpădat până în sfârșit? Iuțitu-s'a mânia ta peste oile pășunii tale.

2. Aduți aminte de adunarea ta, carea o ai câștigat din început.

3. Mântuit-ai toiagul moștenirii tale, muntele Sionul acesta, întru carele ai locuit într'ânsul.

4. Ridică-ți mâinile tale peste mândriile lor întru sfârșit, câte au viclenit vrăjmașul întru cel sfânt al tău.

5. Și s'au fălit ceice te urăsc pe tine în mijlocul praznicului tău.

6. Pus-au semnele sale semne, și n'au cunoscut, ca întru o eșire mai pe sus.

7. Ca întru o dumbravă de lemne, cu topoară au tăiat

ușile lui deodată, cu secure și cu bardă l-au surpat pe el.

8. Ars-au cu foc Sfințitorul tău, în pământ au spurcat lăcașul numele tău.

9. Zis-au întru inima lor, rudeniile lor dimpreună, veniți și să stingem toate praznicile lui Dumnezeu de pe pământ.

10. Semnele lor nu am văzut. Nu este încă proroc, și pe noi nu ne va mai cunoaște.

11. Până când Dumnezeu va ocări vrăjmașul, va întărâta cel protivnic numele tău până în sfârșit?

12. Pentru ce întorci mâna ta, și dreapta ta din mijlocul sânelui tău până în sfârșit?

13. Iară Dumnezeu împăratul nostru, mainainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

14. Tu ai întărit întru puterea ta mare, tu ai zdrobit capetele bălaurilor în apă.

15. Tu ai sfărâmat capul bălaurului, datu-l-ai pe el mâncare popoarelor arapilor.

16. Tu ai rupt izvoare și pâraie, tu ai uscat râurile Itamului.

17. A ta este ziua, și a ta este noaptea, tu ai săvârșit zorile și soarele.

18. Tu ai făcut toate cele frumoase ale pământului, vara și primăvara tu le-ai zidit pe ele.

19. Adu-ți aminte de aceasta, vrăjmașul a ocărit pe Domnul, și poporul cel fără de minte a întărâtat numele tău.

20. Să nu dai hiarălor sufletul ce se mărturisește ție, sufletele săracilor tăi să nu le uiți până în sfârșit.

21. Caută spre așezământul tău, că s'au umplut cei în tunecați ai pământului de casele fărădelegilor.

22. Să nu se întoarcă smerit, și înfruntat, săracul, și mișelul vor lauda numele tău.

23. Scoală-te Dumnezeu, alege judecata ta, adu-ți aminte de ocara ta, cea de cătră cel nepriceput toată ziua.

24. Nu uită glasul slugilor tale, mândria celor ce te urăsc pe tine s'a înălțat pururea.

Mărire:

Intru sfârșit, să nu strici: Psalmul cântării lui Asaf, 74.

Mărturisi-ne-vom ție Dumnezeu, mărturisi-ne-vom ție, și vom chema numele tău, povesti-voiu toate minunile tale.

2. Când voi luă vreme, eu dreptatea voi judeca.

3. Topitu-s'a pământul, și toți ceice locuesc pe dânsul, eu am întărit stâlpii lui.

4. Zis-am celor fărădelege, nu faceți fărădelege, și celor ce greșesc, nu vă înălțați cornul.

5. Nu vă ridicați asupra înălțimei cornul vostru, și nu graiți împotriva lui Dumnezeu nedreptate.

6. Că nici dela răsărituri nici dela apusuri, nici dela munții pustii.

7. Că Dumnezeu judecător este, pe acesta smerește și pe acesta înalță.

8. Că paharul este în mâna Domnului cu vin neamestecat, plin de amestecătură.

9. Și a abătut din cesta în cesta, însă drojdiile lui nu s'au deșertat, bea-vor toți păcătoșii pământului.

10. Iară eu mă voi bucura în veac, cântă-voiu Dumnezeu lui Iacov.

11. Și toate coarnele păcătoșilor voi zdrobi, și se va înălța cornul dreptului.
la sfârșitul cântării
Intru sfârșit, intru cântări, Psalmul lui Asaf, cântare asupra Assirianilor, 75.

Cunoscut este în Iudea Dumnezeu, în Israil mare este numele lui.

2. Și s'a făcut în pace locul lui, și lăcașul lui în Sion.

3. Acolo a zdrobit țăriile arcelor, arma și sabia, și războiul.

4. Luminezi tu minunat din munții cei vecinici.

5. Turburatu-s'au toți cei nepricepuți la inimă.

6. Adormit-au cu somnul său și n'au aflat nimica, toți bărbații bogăției în mâinile sale.

7. De certarea ta Dumnezeu lui Iacov, adormit-au ceice încălecaseră pe cai.

8. Tu înfricoșat ești, și cine va stă împotriva ție? De atuncia este mânia ta.

9. Din cer auzită ai făcut judecată, pământul s'a temut și a alinat.

10. Când se va scula la judecată Dumnezeu, ca să mântuiască pe toți blânzii pământului.

11. Că gândirea omului se va mărturisi ție, și rămășița gândului va prăznuți ție.

12. Rugați-vă și răsplătiți Domnului Dumnezeuului nostru, toți cei dimprejurul lui vor aduce daruri.

13. Celui înfricoșat, și celui ce ia duhurile boierilor, celui groaznic, mai vârtos decât împărații pământului.

Canion va cădea o frică peste tine
Întru sfârșit: pentru Idithum, Psalmul
lui Asaf, 76.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Dumnezeu și a căutat spre mine.

2. În ziua năcazului meu pe Dumnezeu am căutat. Cu mâinile mele noaptea înaintea lui și nu m'am amăgit. Lăpădatu-s'a a se mângăia sufletul meu.

3. Adusu-mi-am aminte de Dumnezeu și m'am veselit, gândit-am și a slăbit duhul meu.

4. Apucat-au înainte străji ochii mei, turburatu-m'am și n'am grăit.

5. Gândit-am la zilele cele de demult, și de anii cei vecinici mi-am adus aminte.

6. Și cugetam noaptea cu inima mea, chiteam, și se mâhneă duhul meu.

7. Au doară în veci va lăpăda Domnul, și nu va adaoge bine a voi încă?

8. Au până în sfârșit mila sa o va tăia? sfârșit-a cuvânt din neam în neam.

9. Au doară va uita a se milostivi Dumnezeu? sau va țineă întru mânia sa îndurările sale?

10. Și am zis: acum am început, aceasta este schimbarea dreptei celui preaînalt.

11. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului, că-mi voi aduce aminte din început de minunile tale.

12. Și voi cugeta întru toate lucrurile tale, și întru isprăvile tale mă voi deprinde. Dumnezeule întru cel sfânt este calea ta.

13. Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?

tu ești Dumnezeu, carele faci minuni.

14. Cunoscută ai făcut întru popoare puterea ta. Mântuit-ai cu brațul tău pe poporul tău, pe fiii lui Iacov și ai lui Iosif.

15. Văzutu-te-au apele Dumnezeule, văzutu-te-au apele și s'au spăimântat, turburatu-s'au adâncurile.

16. Mulțimea sunetului apelor, glas au dat norii, că

săgețile tale trec, glasul tunetului tău în roată.

17. Luminat-au fulgerile tale lumea, clătitu-s'a și s'a cutremurat pământul.

18. În mare căile tale, și cărările tale în ape multe, și urmele tale nu se vor cunoaște.

19. Povățuit-ai ca pe niște oi pe poporul tău, cu mâna lui Moisi și a lui Aaron.

Mărire:

După a zecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 1.

De înfricoșata zi a venirii tale, și de nemitarnicul județ, temându-mă Doamne, mă spăimântez și tremur, ca cela ce am mulțime de păcate. Ci ca un milostiv Dumnezeu, mainainte de sfârșit întoarce-mă și mă mântuește Mântuitorul meu mult milostiv.

Mărire:

Când se vor pune scaunele la judecată Doamne, și oamenii vor stă înaintea divanului tău, atunci nu va fi mai cinstit împăratul decât

ostașul, nici va fi mai pe sus stăpânul decât robul: Că fieștecarele din faptele sale, sau se va mări, sau se va rușină.

Și acum:

Prea curată Fecioară, Maica lui Iisus, numai tu singură te-ai învrednicit de mari daruri: Căci ai născut cu trup pe unul din Treime, pe Christos dătătorul de viață, spre mântuirea sufletelor noastre.

Apoi: Doamne miluește de 40 de ori.
Și rugăciunea aceasta.

Doamne Dumnezeuul nostru, cel bogat întru milă, și necuprins întru îndurări, carele singur ești din fire fără de păcat, și pentru noi fără de păcat te-ai făcut om, ascultă în ceasul acesta această dureroasă a mea rugăciune: Că sărac, și lipsit sunt eu de fapte bune, și inima mea s'a turburat întru mine. Că tu Doamne înaltule împărat al Cerului, și al pământului, știi, că toată tinerețea mea, în păcate o am cheltuit, și umblând după poftele trupului meu, m'am făcut cu totul bucurie dracilor, cu totul am urmat diavolului, tăvălindu-mă totdeauna în noroiul poftelor. Că întunecându-mi-se gândul din copilărie, și până acum, niciodată nu am voit să fac voia ta cea sfântă: Ci cu totul robindu-mă de poftele, care mă încunjură, m'am făcut răs și batjocură dracilor: Nici de cum în minte socotind, că nesuferită este urgia îngrozirii tale cei asupra păcătoșilor, și gătită fiind geena focului. Și dintru acea-

stă pricină întru desnădăjduire căzând, și nici decum întru simțire de întoarcere viind, pustiu, și gol de dragostea cea dela tine m'am făcut. Că ce fel de păcat nu am făcut? Ce lucru drăcesc nu am lucrat? Ce faptă grozavă, și înverșunată nu am săvârșit cu covârșire, și cu sânguință? Mintea cu totul mi-am întinat prin cugete trupesti: Trupul mi-am spurcat, prin amestecări: Duhul cu totul mi-l'am pângărit cu învoirea spre păcat. Toate mădulările ticălosului meu trup le-am pornit a lucra și a sluji la păcate. Și cine dar nu mă va plânge pe mine ticălosul? Cine nu mă va tânguî pe mine osânditul? Pentru că singur eu stăpâne, mânia ta o am întărâtat, eu singur urgia ta asupra mea o am ațâțat, eu singur răutate înaintea ta am făcut, întrebând, și covârșind pe toți cei din veac păcătoși, fără de asemănare păcătuind, și fără de iertare. Ci de vreme ce ești mult milostiv, și mult milosârd iubitorule de oa-

meni, și aștepti întoarcerea oamenilor: Iată și eu mă arunc pe sine-mi înaintea înfricoșatului și nesuferitului tău divan, și ca cum m'aș atinge de preacuratele tale picioare, dintru adâncul sufletului strig ție: Milostivește-te Doamne, iartă-mă îndurate, ajută neputinței mele, pleacă-te nedumeririi mele, ia aminte la rugăciunea mea, și lacrămile mele să nu le treci. Primește-mă pe mine celace mă pocăesc, și rătăcit fiind întoarce-mă, și întorcându-mă îmbrățișează-mă și mă iartă, căci mă rog. Pentru că nu ai pus pocăință dreptilor, nu ai pus iertare celorce nu greșesc: Ci ai pus pocăință asupra mea păcă-

tosului, întru acelea care spre întărâtarea ta am lucrat. Gol și descoperit stau înaintea ta, cunoscătorule de inimi Doamne, mărturisindu-mi păcatele mele. Pentru că nu pot să caut și să văd înălțimea cerului, fiind împilat de greutatea păcatelor mele. Deci luminează-mi ochii inimii mele, și dă-mi mie umilință spre pocăință, și zdrobire de inimă spre îndreptare. Ca cu bună nădejde și cu adevărată deplin adevărire să merg la lumea cea de acolo. Lăudând și binecuvântând totdeauna preasfânt numele tău, al Tatălui, și al Fiiului, și al sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

14. Și au uitat facerile de bine ale lui, și minunile lui, care a arătat lor.

15. Înaintea părinților lor, cari au făcut minuni în pământul Egiptului, în câmpul Taneos.

16. Desfăcut-a marea, și i-a trecut pe ei. Pus-a apele ca un foale.

17. Și i-a povățuit pe dânșii în nor ziua, și toată noaptea întru lumină de foc.

18. Desfăcut-a piatra în pustie și i-a adăpat pe ei, ca într'un adânc mut.

19. Și le-a scos lor apă din piatră, și a pogorît ca niște râuri ape.

20. Și au adaus încă a greși lui. Amărit-au pe cel preaînalt în loc fără de apă.

21. Și au ispitit pe Dumnezeu întru inimile lor, a cere bucate sufletelor lor.

22. Și au grăit împotriva lui Dumnezeu și au zis: au doară va putea Dumnezeu să gătească masă în pustie?

23. Pentrucă a lovit piatra și au curs ape, și pâraiele s'au umplut de apă.

24. Au doară și pâne poate să dea? Sau să gătească masă poporului său?

25. Pentru aceasta a auzit Domnul și a mai răbdat, și foc s'a aprins întru Iacov, și mânia s'a suit peste Israil.

26. Căci nu au crezut întru Dumnezeu, nici au nădăduit spre mântuirea lui.

27. Și a poruncit norilor deasupra, și ușile cerului a deschis.

28. Și le-a ploat lor mană să mănânce, și pâne cerească le-a dat lor.

29. Pâne îngerească a mâncat omul, bucate le-a trimis lor din destul.

30. Ridicat-a austrul din cer, și a adus întru puterea sa vântul Liviei.

31. Și a ploat peste dânșii ca pulberea cărnuri, și ca năsipul mării paseri sburătoare.

32. Și au căzut în mijlocul taberii lor, împrejurul lăcașurilor lor.

33. Și au mâncat și s'au săturat foarte, și pofta lor le-a adus lor, nu s'au lipsit de pofta lor.

34. Încă mâncarea fiind în gura lor, și mânia lui Dumnezeu s'asuit peste dânșii.

35. Și a ucis pe cei mai mulți ai lor, și pe cei aleși ai lui Israil i-a împedecat.

36. Întru toate acestea au mai greșit încă: și nu au crezut întru minunile lui.

37. Și s'au stins întru deșertăciune zilele lor, și anii lor cu degrab.

38. Când îi ucidea pe dânșii, atunci îl căutau pe el, și se întorceau, și mânecau la Dumnezeu.

39. Și și-au adus aminte, că Dumnezeu ajutorul lor este, și Dumnezeul cel preaînalt izbăvitorul lor este.

40. Și l-au iubit pe dânsul în gura lor, și cu limba lor au mințit lui.

41. Și inima lor nu era dreaptă cu dânsul, nici s'au încredințat întru așezământul de lege al lui.

42. Iară el este îndurat, și curățește păcatele lor, și nu va strică.

43. Și va înmulți a întoarce mânia sa și nu va aprinde toată iuțimea sa.

44. Și și-au adus aminte, că trup sunt, duh ce trece și nu se întoarce.

45. De câteori l-au amărit pe dânsul în pustie, mâniatului pe dânsul în pământ fără de apă.

46. Și s'au întors, și au ispitit pe Dumnezeu, și pe cel sfânt al lui Israil l-au întărat.

47. Și nu și-au adus aminte de mâna lui în ziua, în carea i-a izbăvit pe ei din mâna celuice-i năcăjiă.

48. Cum a pus în Egipt semnele sale, și minunile sale în câmpul Taneos.

49. Și a întors în sânge râurile lor și fântânile lor, ca să nu bea.

50. Trimis-a asupra lor muște cănești, și i-au mâncat pe ei, și broaște, și i-au stricat pe dânșii.

51. Și a dat păliciunii rodurile lor, și ostenelele lor lăcustelor.

52. Bătut-a cu grindină viile lor, și duzii lor cu brumă.

53. Și a dat la grindină dobitoacele lor, și averea lor focului.

54. Trimis-a asupra lor iuțimea mâniei sale, mânie și iuțime și năcaz, trimitere prin îngeri răi.

55. Cale a făcut cărării mâniei sale, și nu a cruțat de moarte sufletele lor, și dobitoacele lor, în moarte le-a închis.

56. Și a bătut pe tot cel întâiu născut în pământul Egiptului, începătura a toată osteneala lor, în lăcașurile lui Ham.

57. Și a ridicat ca pe niște oi pe poporul său, și i-a dus pe ei ca pe o turmă în pustie.

58. Și i-a povățuit spre nădejde, și nu s'a înfricoșat, și pe vrăjmașii lor i-a acoperit marea.

59. Și i-a bătut pe dânșii în muntele sfințeniei sale, muntele acesta, pe carele l-a câștigat dreapta lui.

60. Și a gonit dela fața lor neamuri, și le-a dat lor cu sorți pământul, cu fune de împărțire.

61. Și a așezat întru lăcașurile lor pe semințiile lui Israil.

62. Și au ispitit, și au amărît pe Dumnezeu cel

preaînalt, și mărturiile lui nu le-au păzit.

63. Și s'au întors și s'au lăpădat, ca și părinții lor, întorsu-s'au întru arc strâmb.

64. Și l-au măniat pe dânsul în dealurile lor, și întru cele cioplite ale lor l-au întărâtat pe dânsul.

65. Auzit-a Dumnezeu, și a trecut cu vederea, și a urgisit foarte pe Israil.

66. Și a lăpădat cortul Silomului, locașul, în care a locuit întru oameni.

67. Și a dat în robie tăria lor, și frumseța lor în mâinile vrăjmașilor.

68. Și a închis în sabie pe poporul său, și moștenirea sa o a trecut cu vederea.

69. Pe tinerii lor i-a mâncat focul, și fecioarele lor nu s'au jelit.

70. Preoții lor în sabie au căzut, și văduvele lor nu vor plânge.

71. Și s'a deșteptat ca cel ce doarme Domnul, ca un tare și amețit de vin.

72. Și a lovit pe vrăjmașii săi dinapoi, ocară vecinică le-a dat lor.

73. Și a lăpădat locașul lui Iosif și seminția lui Efrem n'a ales.

74. Și a ales seminția lui Iudei, muntele Sionul, pe carele l-a iubit.

75. Și a zidit ca a inorogului sfințenia sa pe pământ, întemeiatu-o-a pe dânsa în veac.

76. Și a ales pe David sluga sa, și l-a luat pe el dela turmele oilor, dela cele fătătoare l-a luat pe dânsul.

77. Ca să pască pe Iacov sluga sa, și pe Israil moștenirea sa.

78. Și i-a păscut pe dâșii întru nerăutatea inimei sale, și întru priceperile mânilor sale i-a povățuit pe dâșii.

Mărire:

Psalmul lui Asaf, 78.

Dumnezeule venit-au neamurile în moștenirea ta, spurcat-au sfântă biserica ta.

2. Pus-au Ierusalimul ca o păzitoare de poame, pus-au stârvurile robilor tăi mănării paserilor cerului, trupurile celor cuvioși ai tăi fiarălor pământului.

3. Vărsat-au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului, și nu eră cine să-i îngroape.

4. Făcutu-ne-am ocară vecinilor noștri, batjocură și răs celor dimprejurul nostru.

5. Până când Doamne te vei mânia până în sfârșit, se va aprinde ca focul râvna ta?

6. Varsă mânia ta peste neamurile, cari nu te cunosc și peste împărățiile, cari numele tău nu l-au chemat.

7. Că au mâncat pe Iacov, și locul lui l-au pustiit.

8. Să nu pomenești fără-delegile noastre cele de demult, degrab să ne întâmpine pe noi îndurările tale Doamne, că am sărăcit foarte.

9. Ajută-ne nouă Dumnezeu Mântuitorul nostru, pentru mărirea numelui tău. Doamne izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre pentru numele tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile, unde este Dumnezeu lor? Și să cunoască întru neamuri înaintea ochilor noștri izbânda sângelui vărsat al robilor tăi.

11. Să între înaintea ta suspinul celor ferecați, după mărirea brațului tău, păzește pe fiii celor omorâți.

12. Răsplătește vecinilor noștri de șapte ori în sânul lor ocară lor, cu carea te-au ocărit pe tine Doamne.

13. Iară noi poporul tău, și oile pășunii tale, mărturisim-ne-vom ție Dumnezeule în veac. În neam și neam vom vesti lauda ta.

Întru sfârșit, întru cântări: Pentru ceice se vor schimba, mărturia lui Asaf:
Psalmul pentru Assiriani, 79.

Celace paști pe Israil, ia aminte, celace povățu-ești ca pe o oaie pe Iosif, celace șezi pe Heruvimi, arată-te.

2. Înaintea lui Efrem, și Benjamin, și Manasi.

3. Deșteaptă puterea ta, și vin-o, ca să ne mântuești pe noi.

4. Dumnezeule întoarce-ne pe noi, și arată fața ta, și ne vom mântui.

5. Doamne Dumnezeul puterilor, până când te vei mânia spre ruga robilor tăi?

6. Hrăni-ne-vei pe noi cu pâne de lacrimi, și ne vei adăpa cu lacrimi întru măsură.

7. Pusu-ne-ai pe noi întru prigonire vecinilor noștri, și vrăjmașii noștri ne-au batjocorit pe noi.

8. Doamne Dumnezeul puterilor întoarce-ne pe noi, și arată-ți fața ta, și ne vom mântui.

9. Viia din Egipt o ai mutat, gonit-ai neamurile, și o ai răsădit pe ia.

10. Cale ai făcut înaintea ei, și ai sădit rădăcinile ei, și au umplut pământul.

11. Acoperit-au munți umbra ei, și mlădițele ei cedri lui Dumnezeu.

12. Intinsu-și-au vițele sale până la mare, și până la râuri odraslele sale.

13. Pentruce ai surpat gardul ei, și o culeg pe ia toți, ceice trec pe cale?

14. O au stricat pe ea vierul din pădure, și porcul cel sălbatec o a păscut pe ia.

15. Dumnezeul puterilor, întoarce-te dară, și caută din

Cer, și vezi, și cercetează
viia aceasta.

16. Și o săvârșește pe ea,
pe carea o a sădit dreapta
ta, și peste fiiul omenesc, pe
carele l-ai întărit ție.

17. Arsă fiind cu foc și
săpată afară, de cătră cer-
tarea feții tale vor peri.

18. Să fie mâna ta peste
bărbatul dreptei tale, și peste
fiiul omenesc, pe carele l-ai
întărit ție.

19. Și nu ne vom depărta
dela tine, viiane-vei pe noi,
și numele tău vom chema.

20. Doamne Dumnezeu
puterilor, întoarce-ne pe noi,
și arată-ți fața ta, și ne vom
mântui.

Întru sfârșit, pentru teascuri. Psalmul
lui Asaf, 80.

Bucurați-vă lui Dumnezeu
ajutătorului nostru: Stri-
gați Dumnezeului lui Iacob.

2. Luați Psalmi și dați
timpină, Psaltire înfrumse-
țată cu Alăută.

3. Trâmbițați în lună nouă
cu trâmbiță, în ziua cea bine
vestită a sărbătorii voa-
stre.

4. Că porunca lui Israil
este, și judecata Dumnezeului
lui Iacob.

5. Mărturie în Iosif a
pus lui, când a eșit el din
pământul Egiptului, limba
pe carea nu o a știut, o a auzit.

6. Scos-a de sub sarcină
spinarea lui, mânilor lui în
coșniță au slujit.

7. Întru năcaz m'ai che-
mat, și te-am izbăvit, auzi-
tu-te-am întru ascundere de
vifor, cercatu-te-am la apa
prigonirii.

8. Ascultă poporul meu,
și voi mărturisii ție: Israile,
de mă vei ascultă pe mine.

9. Nu va fi întru tine
Dumnezeu nou, nici te vei
închină la Dumnezeu străin.

10. Că eu sunt Domnul
Dumnezeul tău, celce te-am
scos din pământul Egiptului,
lărgeste gura ta, și o voi
umplea pe ea.

11. Și nu a ascultat po-
porul meu glasul meu, și
Israil nu s'a uitat la mine.

12. Și i-am slobozit pe
dânșii după meșteșugirile ini-
milor lor, merge-vor întru
meșteșugirile lor.

13. De m'ar fi ascultat poporul meu, Israil de ar fi umblat în căile mele.

14. Intru nimic aş fi smerit pe vrăjmaşii lor, şi asupra celor ce-i năcăjeau pe dânsii, aş fi pus mâna mea.

15. Vrăjmaşii Domnului au minţit lui, şi va fi vremea lor în veac.

16. Şi i-a hrănit pe ei din grăsimea grâului, şi cu miere din piatră i-a săturat pe dânsii.

Mărire :

Psalmul lui Asaf, 81.

Dumnezeu a statut întru adunarea Dumnezeilor, şi în mijloc pe Dumnezeii va judecă.

2. Până când judecaţi nedreptate, şi feţele păcătoşilor le luaţi înainte?

3. Judecaţi sirimanului şi săracului, pe cel smerit şi pe cel sărac îndreptaţi-l.

4. Scoateţi pe cel sărac, şi pe cel mişel, din mâna păcătoşului izbăviţi-l pe dânsul.

5. Nu a cunoscut, nici a priceput, întru întunec umblă, clătească-se toate temelile pământului.

6. Eu am zis: Dumnezeii sunteţi, şi fii ai celui prea înalt toţi.

7. Iară voi ca nişte oameni muriţi, şi ca unul din boieri cădeţi.

8. Scoală-te Dumnezeule, judecă pământul, că tu vei moşteni întru toate neamurile.

Cântarea Psalmului lui Asaf, 82.

Dumnezeule, cine se va asemăna ţie? Să nu taci, nici să te înlănzeşti Dumnezeule.

2. Că iată vrăjmaşii tăi s'au întărâtat, şi ceice te urăsc pe tine, au ridicat capul.

3. Asupra poporului tău au meşteşugit gând, şi s'au sfătuit împotriva sfinţilor tăi.

4. Zi-s'au, veniţi şi să-i perdem pe dânsii din neam, şi să nu se mai pomenească numele lui Israil încă.

5. Că s'au sfătuit întru o conglăsuire dimpreună, împotriva ta aşezământ au pus.

6. Lăcaşurile Idumeilor; şi Ismailtenii. Moab şi Agarenii.

7. Geval, și Ammon, și Amalic, cei de alt neam cu ceice locuesc în Tir.

8. Că și Assur a venit împreună cu dânșii, făcutu-s'au spre ajutor fiilor lui Lot.

9. Fă-le lor, ca lui Madiam, și Sisarii, ca lui Iavim la râul Cisson.

10. Perit-au în Aendor, făcutu-s'au ca gunoiul pământului.

11. Pune pe boierii lor ca pe Oriv, și Ziv, și Zevee, și Salmanan.

12. Pe toți boierii lor, cari au zis: să moștenim nouă jertfelnicul lui Dumnezeu.

13. Dumnezeul meu, pune-i pe ei ca o roată, ca trestia înaintea feții vântului.

14. Ca focul carele arde pădurea, ca văpaia care arde munții.

15. Așa vei gonî pe dânșii întru viforul tău, și întru mânia ta vei turburâ pe ei.

16. Umples fețele lor de ocară, și vor căută numele tău Doamne.

17. Să se rușineze, și să se turbure în veacul veacului, și să se înfrunteze, și să piară.

18. Și să cunoască, că numele îți este Domnul, tu însu-ți cel prea înalt peste tot pământul.

Întru sfârșit, pentru teascuri, fiilor lui Core, Psalm 83.

Cât sunt de iubite locașurile tale Doamne al puterilor! Dorește și se sfârșește sufletul meu spre curțile Domnului.

2. Inima mea, și trupul meu s'au bucurat de Dumnezeu cel viu.

3. Că pasărea și-a aflat sie-și casă, și turtureaua cuib sie-și, unde își va pune puii săi.

4. Altarele tale Doamne al puterilor, împăratul meu, și Dumnezeul meu.

5. Fericiți, cari locuesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lăuda.

6. Fericit este bărbatul, căruia este ajutorul lui delatine: Suișuri în inima sa a pus, în valea plângerii, în locul care a apus: Că binecuvântare va da celce pune lege.

7. Merge-vor din putere în putere: Arătă-se-va Dumnezeu dumnezeilor în Sion.

8. Doamne Dumnezeu puterilor, auzi rugăciunea mea, ascultă Dumnezeu lui Iacob.

9. Scutitorul nostru vezi Dumnezeule, și caută la fața unsului tău.

10. Că mai bună este o zi în curțile tale decât mii.

11. Ales-am a fi lăpădat în casa Dumnezeului meu mai vârtos decât a locui în locașurile păcătoșilor.

12. Că mila și adevărul iubește Domnul: Dumnezeu Dar și Mărire va da.

13. Domnul nu va face lipsiți de bunătăți pe ceice umblă întru nerăutate. Doamne Dumnezeu puterilor, fericit este omul celce nădăjduște întru tine.

Scutitorul nostru
Întru stărsit fiilor lui Core; Psalm 84.

Bine ai voit Doamne pământului tău, întors-ai robimea lui Iacob.

2. Lăsat-ai fărădelegile poporului tău, acoperit-ai toate păcatele lor.

3. Potolit-ai toată mânia ta, întorsu-te-ai de cătră iuțimea mâniei tale.

4. Intoarce-ne pe noi Dumnezeu mântuirilor noastre, și îți întoarce mânia ta dela noi.

5. Au doară în veci te vei mânia spre noi? Sau vei tinde mânia ta din neam în neam?

6. Dumnezeule, tu întorcându-te, ne vei învia pe noi, și poporul tău se va veseli de tine.

7. Arată nouă Doamne mila ta, și mântuirea ta o dă nouă.

8. Auzi-voiu ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste poporul său.

9. Și peste cei cuvioși ai săi, și peste ceice își întorc inima spre dânsul.

10. Însă aproape este de cei ce se tem de dânsul mântuirea lui, ca să se sălăsluiască mărirea în pământul nostru.

11. Mila și adevărul s'au întâmpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat.

12. Adevărul din pământ a răsărit, și dreptatea din cer a privit.

13. Că Domnul va da bunătate și pământul nostru își va da rodul său.

14. Dreptatea înaintea lui va merge și va pune în cale pașii săi.

Mărire:

După a unasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 7.

Având suflete al meu doctoria pocăinții, apropie-te lăcrămând, cu suspinuri, strigând Doftorului sufletelor și al trupurilor: Slobozește-mă iubitorule de oameni de greșelele mele și mă numără împreună cu curva și cu tâlharul și cu curvarul. Și-mi dăruiește Dumnezeule iertare păcatelor mele, și mă mântuește.

Mărire:

Pocăința vameșului nu o am râvnit, și lacrămile curvei nu le-am câștigat. Că sunt lipsit din orbire de acest fel de îndreptare. Ci cu milostivirea ta mântuește-mă Christoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

Și acum:

Preacurată Fecioară de Dumnezeu Născătoare, roagă pe Fiiul tău, împreună cu Puterile cele de sus, ca să

ne dăruiască noauă iertare de păcate mainainte de sfârșit, și mare milă.

Doamne miluește de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Strălucește întru inimile noastre, iubitorule de oameni Doamne, lumina cea nestricăcioasă a cunoștinții dumnezeirii tale, și deschide ochii cugetului nostru spre cunoștința evangheliceștilor tale propoveduri. Pune întru noi și frica fericitelor tale porunci. Ca poștele trupești cu totul călcându-le, vieață duhovnicească să petrecem, toate celece sunt spre plăcerea ta cugetându-le și făcându-le. Că tu ești lumina și sfințirea, și Mântuitorul sufletelor noastre, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiiului, și sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

5. Mărturisî-vor Cerurile minunile tale Doamne, pentru că adevărul tău întru adunarea sfinților.

6. Că cine în nori se va potrivi cu Domnul, se va asemăna Domnului întru fiii lui Dumnezeu.

7. Dumnezeu celce se preamărește în sfatul sfinților, mare și înfricoșat este peste toți cei dimprejurul lui.

8. Doamne Dumnezeul puterilor, cine este asemenea ție? Tare ești Doamne, și adevărul tău împrejurul tău.

9. Tu stăpânești puterea mării, și pornirea valurilor ei tu o potolești.

10. Tu ai smerit ca pe un rănit pe cel mândru, întru brațul puterii tale ai risipit pe vrăjmașii tăi.

11. Ale tale sunt Cerurile, și al tău este pământul: Lumea, și plinirea ei tu o ai întemeiat.

12. Miază noapte, și marea tu o ai zidit, Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucura.

13. Brațul tău este cu putere. Să se întărească mâna ta, înalță-se dreapta ta.

14. Dreptatea și judecata este gătirea scaunului tău. Mila, și adevărul vor merge înaintea feții tale.

15. Fericit este poporul, carele știe strigarea. Doamne întru lumina feții tale vor merge.

16. Și întru numele tău se vor bucura toată ziua, și întru dreptatea ta se vor înalță.

17. Că lauda puterii lor tu ești, și întru bună vrerea ta se va înalță cornul nostru.

18. Că a Domnului este sprijinirea, și a sfântului lui Israil Impăratului nostru.

19. Atuncea ai grăit în vedenii fiilor tăi și ai zis: Pus-am ajutor spre cel tare, înălțat-am pe cel ales din poporul meu.

20. Aflat-am pe David sluga mea, cu unt de lemn sfânt al meu l-am uns pe el.

21. Pentru că mâna mea va ajuta lui, și brațul meu îl va întări pe dânsul.

22. Nu se va folosi vrăjmașul întru el, și fiiul fără-delegii nu va adauge a-i face lui rău.

23. Și voiui tăia dela fața lui pe vrăjmașii lui, și pe cei ce-l urăsc pe el îi voiui înfrânge.

24. Și adevărul meu, și mila mea cu dânsul, și întru numele meu se va înălța cornul lui.

25. Și voiui pune în mare mâna lui și înrâuridreapta lui.

26. Acela mă va chema pe mine: Tatăl meu ești tu, Dumnezeuul meu, și sprijinitorul mântuirii mele.

27. Și eu întâiu născut voiui pune pe dânsul, înalt mai mult decât împărații pământului.

28. În veac voiui păzi lui mila mea, și așezământul de lege al meu credincios lui.

29. Și voiui pune în veacul veacului sămânța lui, și scaunul lui ca zilele cerului.

30. De vor lăsa fiii lui legea mea, și după judecățile mele nu vor umbla.

31. De vor spurcă dreptățile mele, și poruncile mele de nu le vor păzi.

32. Certă-voiui cu toiag fărădelegile lor, și cu bătai strâmbătățile lor.

33. Iară mila mea nu o voiui risipi dela dânsul, nici voiui face strâmbătate întru adevărul meu.

34. Nici voiui spurca așezământul meu, și celece ies prin buzele mele nu le voiui defăimă.

35. Odată m'am jurat întru cel sfânt al meu, au mințit voiui lui David?

36. Sămânța lui în veac va rămâne. Și scaunul lui ca soarele înaintea mea.

37. Și ca luna săvârșită în veac, și martor în cer credincios.

38. Iară tu ai lăpădat și ai urgisit, zăbovit-ai pe unsul tău.

39. Surpat-ai așezământul robului tău, spurcat-ai în pământ sfințenia lui.

40. Stricat-ai toate gardurile lui, pus-ai țăriile lui frică.

41. Jefuitu-l-au pe el toți ceice călătoreau în cale, făcutu-s'a ocară vecinilor săi.

42. Înălțat-ai dreapta celor ce-l năcăjesc pe dânsul, veselit-ai pe toți vrăjmașii lui.

43. Intors-ai ajutorul sabiei lui, și nu l-ai apărât pe el în războiu.

44. Stricatu-l'ai din cură-
țenia lui, scaunul lui în pă-
mânt l'ai surpat.

45. Micșorat-ai zilele vre-
mii lui, vărsat-ai peste dâ-
sul rușine.

46. Până când Doamne
te întorci, până în sfârșit se
va aprinde ca focul mânia ta?

47. Aduți aminte ce este
statul meu. Că au doară în-
deșert ai zidit pe toți fiii
oamenilor?

48. Cine este omul, carele
va fi viu și să nu vadă moarte?
Să-și izbăvească sufletul său
din mâna iadului.

39. Unde sunt milele tale
cele din început Doamne, cu
cari te-ai jurat lui David în-
tru adevărul tău?

50. Aduți aminte Doamne
de ocara robilor tăi pe carea
o am ținut în sânul meu, a
multe neamuri.

51. Cu carea au ocărit
vrăjmașii tăi Doamne, cu
carea au ocărit schimbarea
unsului tău.

52. Bine este cuvântat
Domnul în veac, fie, fie.

Mărire:

Rugăciunea lui Moisi omului lui
Dumnezeu, Psalm 89.

Doamne scăpare te-ai făcut
nouă în neam și în neam.

2. Mainainte de ce s'au
făcut munții, și s'a zidit pă-
mântul, și lumea, și din veac
și până în veac tu ești.

3. Nu întoarce pe om în-
tru smerenie, și ai zis, în-
toarceți-vă fiii oamenilor.

4. Că o mie de ani înă-
intea ochilor tăi Doamne, ca
ziua de ieri carea a trecut.

5. Și straja în noapte, ur-
gisire anii lor vor fi, dimi-
neața ca iarba va trece.

6. Dimineața va înflori și
va trece, de cu seară va că-
dea, învârtoșă-se-va și se va
uscă.

7. Că ne-am sfârșit întru
iuțimea ta, și întru mânia
ta ne-am turburat.

8. Pus-ai fărădelegile noa-
stre înaintea ta, veacul no-
stru întru luminarea feții
tale.

9. Că toate zilele noastre
s'au imputinat, și întru mă-
nia ta ne-am stins.

10. Anii noștri ca un pa-
ianjen s'au socotit, zilele ani-

lor noștri întru dânsii șaptezece de ani.

11. Iară de vor fi în puteri, optzeci de ani, și ce este mai mult decât această oste-neală și durere.

12. Că au venit blândețe peste noi și ne vom pedepsi.

13. Cine știe puterea iu-țimei tale? Și de frica ta mânia ta să o numere.

14. Dreapta ta așa cunoscută o fă mie, și pe cei ferecați cu inima întru înțelepciune.

15. Intoarce-te Doamne, până când? Și te umilește spre robii tăi.

16. Umplutu-ne-am dimi-neța de mila ta Doamne, și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele noastre.

17. Veselitu-ne-am pentru zi-lele în care ne-ai smerit pe noi, anii întru cari am văzut rele.

18. Și caută spre robii tăi, și spre lucrurile tale, și îndreptează pe fiii lor.

19. Și fie lumina Dom-nului Dumnezeului nostru peste noi, și lucrurile mânilor noastre le îndreptează spre noi, și lucrurile mânilor no-astre îndreptează.

Lauda cântării lui David, nescrisă deasupra la Evrei, 90.

Celce locuește întru ajutorul celui preafnalt, întru acoperemântul Dumnezeului cerului se va sălășlui.

2. Zice-va Domnului, sprijinatorul meu ești și scăparea mea, Dumnezeul meu, și voi nădăjdui spre dânsul.

3. Că el te va izbăvi din cursa vânătorilor, și de cuvântul turburător.

4. Cu spatele sale va umbrîție și sub aripile lui vei nădăjdui.

5. Cu armă te va încunjură adevărul lui. Nu te vei teme de frica de noapte.

6. De săgeata ce sboară ziua. Delucrul ce umblă întru întunerec, de întâmplare și de dracul cel de amiazăzi.

7. Cădea-va despre latu-rea ta o mie, și zece mii de dreapta ta, și spre tine nu se va apropiă.

9. Însă cu ochii tăi vei privi, și răsplătirea păcătoșilor vei vede.

9. Că tu Doamne nădejdea mea, pe cel preafnalt ai pus scăpare ție.

10. Nu vor veni cătră tine rele, și bătaie nu se va apropiă întru locașul tău.

11. Că îngerilor săi va porunci pentru tine, ca să te păzească întru toate căile tale.

12. Pe mâni te vor ridica, ca nu cândva să împiedeci de piatră piciorul tău.

13. Peste aspidă și vasilise vei încăleca, și vei călca peste leu și peste bălaur.

14. Că spre mine a nădăduit și-l voi izbăvi pe el, acoperi-l-voiu pe el, că a cunoscut numele meu.

15. Strigă-va cătră mine și-l voi auzi pe el, cu dânsul sunt în năcaz.

16. Scoate-l-voiu pe dânsul și-l voiu mări. Cu mulțime de zile îl voiu umplea pe el și-i voiu arăta lui mântuirea mea.

După a douasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 7.

Doamne celace ai primit lacrămile curvei, și ale lui Petru, și pe Vameșul carele dintru adânc a suspinat l-ai îndreptat: Și pe mine carele cu umilință cad înaintea ta, îndură-te Mântuitorule și mă miluește.

Mărire:

Milostivește-te spre mine, ca spre Vameșul Doamne, și ca pe curva mă curățește Stăpâne, și ca pe Hananianca mă miluește după mare mila ta.

Și acum:

Maica Luminii binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, roagă-te lui Christos Dumnezeu, să răsară dimineață, și mare milă sufletelor noastre.

Doamne miluește de 40 ori. Și rugăciunea aceasta.

Doamne Dumnezeul meu celace ești singur bun, și de oameni iubitor, cel singur bun, și blând; cel singur adevărat și drept, cel singur îndurat, și Milostiv Dumne-

zeul nostru: Vie puterea ta peste mine netrebnicul robul tău, și întărească-mă cu buna vestire a Dumnezeestii tale învățături. Așa stăpâne iubitorule de oameni, iubitorule de bine, și iubitorule de milostivire, luminează-mi cele dinlăuntru ale mele, și toate mădulările cu voința ta. Cu-
rățește-mă de toată răutatea,
și păcatul: Păzește-mă neîntinat, și fără de prihană de toată supărarea, și de lucrarea diavolului. Și dăru-
ește-mi după bunătatea ta, ale tale să le gândesc, și ale tale să le cuget, și întru voile tale să petrec, de frica ta să mă tem: Ca să fac cele

bine plăcute ție, până la răsuflarea mea cea mai de pe urmă. Ca după mila ta cea nepovestită, să-mi păzești împreună trupul, și sufletul, și mintea, și cugetul meu, biserică nesupărată, de toate cursele împotrivnicului. Doamne al meu Doamne, acopere-mă cu milostivirea ta, și să nu mă părăsești pe mine păcătosul, și necuratul, și nevrednicul robul tău. Că tu ești sprijinitorul meu Doamne, și întru tine este lauda mea totdeauna, și ție mărire înălțăm, Tatălui, și Fiiului, și sfântului Duh, acum și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

15. Ca să vestească. Că drept este Domnul Dumnezeu nostru, și nu este nedreptate întru dânsul.

În ziua cea mainainte de Sâmbătă, când s'a locuit pământul. Lauda cântării lui David, 92.

Domnul s'a împărățit, întru podoabă s'a îmbrăcat: Imbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

2. Pentrucă a întărit lumea care nu se va clăti.

3. Gata este scaunul tău de atuncea, din veac ești tu.

4. Ridică-auriurile Doamne, ridică-auriurile glasurilor sale

5. Ridică-vor râurile valurile sale, de glasuri de ape multe.

6. Minunate-s înălțările mării, minunat este întru cele înalte Domnul.

7. Mărturiile tale s'au încredințat foarte. Casei tale să cuvine sfințenie Doamne, întru lungime de zile.

De moare folos
Psalmul lui David, întru a patra a Sâmbetii, 93.

Dumnezeul izbândirilor Domnul, Dumnezeuul izbândirilor cu îndrăzneală a statut.

2. Înălță-te celace judeci pământul: Răsplătește răsplătirea celor mândri.

3. Până când păcătoșii Doamne, până când păcătoșii se vor fălă?

4. Vor spune și vor grăi nedreptate, vor grăi toți ceice lucrează fărădelege.

5. Pe poporul tău Doamne l-au împilat, și moștenirea ta o au dosedit.

6. Pe văduvă și pe sărac au omorât, și pe cel nemernic au ucis.

7. Și au zis: nu va vedeă Domnul, nici va pricepe Dumnezeuul lui Iacob.

8. Înțelegeți dar cei neînțelepți întru popor, și cei nebuni înțelepțiți-vă vredată.

9. Celce a sădit urechea, au nu aude? Sau celce a zidit ochiul, au nu privește?

10. Celce pedepsește neamurile, au nu va certă? celce învață pe om minte.

11. Domnul cunoaște gândurile oamenilor, că sunt deșerte.

12. Fericit este omul, pe carele îl vei certă Doamne,

și din legea ta îl vei învăța pe el.

13. Ca să-l îmblânzești pe el din zilele cele rele, până ce se va săpă păcătosului groapă.

14. Că nu va lăpădă Domnul pe poporul său, și moștenirea sa nu o va părăsi.

15. Până când dreptatea se va întoarce la judecată, și ceice se țin de dânsa, toți cei dreپți la inimă.

16. Cine se va sculă cu mine asupra celorce viclenesc, sau cine va stă împreună cu mine asupra celorce lucrează fărădelege?

17. De nu mi-ar fi ajutat mie Domnul, puțin nu s'ar fi sălășluit în iad sufletul meu.

18. De am zis, sau clătit piciorul meu, mila ta Doamne mi-a ajutat mie.

19. După mulțimea durerilor mele în inima mea, mângăerile tale au veselit sufletul meu.

20. Să nu fie împreună cu tine scaunul fărădelegii, celce zidește osteneală peste poruncă.

21. Vână-vor asupra sufletului dreptului, și sânge nevinovat vor osândi.

22. Și s'a făcut mie Domnul spre scăpare, și Dumnezeu meu spre ajutorul nădejzii mele.

23. Și le va răsplăti lor Domnul fărădelegea lor, și după răutatea lor îi va perde pe dânsii Domnul Dumnezeu.

Mărire:

Lauda cântării lui David, nescris deasupra la Evrei, Psalm 94.

Veniți să ne bucurăm Domnului, și să strigăm lui Dumnezeu mântuitorului nostru.

2. Să întimpinăm fața lui întru mărturisire, și în Psalmi să strigăm lui.

3. Că Dumnezeu mare este Domnul, și împărat mare peste tot pământul.

4. Că în mâna lui sunt marginile pământului, și înălțările munților ale lui sunt.

5. Că a lui este marea, și el o a făcut pe ea, și uscatul mânilor lui l-a zidit.

6. Veniți să ne închinăm și să cădem lui, și să plân-

gem înaintea Domnului ce-
luice ne-a făcut pe noi.

7. Că el este Dumnezeuul
nostru, și noi poporul pă-
șunii lui, și oile mâinii lui.

8. Astăzi de veți auzi gla-
sul lui, să nu vă învârtoșați
inimile voastre, ca întru în-
tărâtare, precum în ziua ispi-
tirii în pustie.

9. Unde m'au ispitit pă-
rinții voștri, ispititu-m'au, și
au văzut lucrurile mele.

10. Patruzeci de ani am
urît pe neamul acesta, și am
zis, pururea rățăcesc cu inima.

11. Și ei n'au cunoscut
căile mele, că m'am jurat
întru mânia mea, de vor
întră întru odihna mea.

Lauda cântării lui David, când s'a
zidit casa, după robie. Nescris dea-
supra la Evrei, 95.

Cântați Domnului, cântare
nouă, cântați Domnului
tot pământul.

2. Cântați Domnului, bi-
necuvântați numele lui: Bine
vestiți din zi în zi mântuirea
lui.

3. Vestiți întru neamuri
mărirea lui, în toate popoa-
rele minunile lui.

4. Că mare este Domnul,
și lăudat foarte, înfricoșat
este mai pe sus decât toți
Dumnezeii.

5. Că toți Dumnezeii pă-
gânilor sunt draci, iară
Domnul Cerurile a făcut.

6. Mărturisire și frumsețe
este înaintea lui: Sfințenie,
și mare cuviință întru sfin-
țirea lui.

7. Aduceți Domnului mo-
ștenirile neamurilor, aduceți
Domnului mărire și cinste.

8. Aduceți Domnului mă-
rire numelui lui.

9. Ridicați jertfe, și în-
trați în curțile lui. Inchi-
nați-vă Domnului în curtea
cea sfântă a lui, să se clă-
tească de fața lui tot pă-
mântul.

10. Spuneți întru neamuri,
că Domnul s'a împărățit,
pentru că a întărit lumea,
carea nu se va clăti, judecă-va
popoarele întru dreptate.

11. Să se veselească Ce-
rurile, și să se bucure pă-
mântul, clătească-se marea,
și plinirea ei.

12. Bucură-se-vor câmpii,
și toate celece sunt întru

dânșii, atunci se vor bucura toate lemnele pădurii.

13. De fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul, judecă-va lumea întru dreptate, și popoarele întru adevărul său.

Psalmul lui David, când pământul lui i-s'a așezat, nescris deasupra la Evrei, 96.

Domnul s'a împărățit, să se bucure pământul vesească-se Ostroave multe.

2. Nor, și negură împrejurul lui, dreptatea și judecata este îndreptarea scaunului lui.

3. Foc înaintea lui va merge, și va arde împrejur pe vrăjmașii lui.

4. Strălucit-au fulgerile lui lumii, văzut-a și s'a clătit pământul.

5. Munții ca ceara s'au topit de fața Domnului, de fața Domnului a tot pământul.

6. Vestit-au Cerurile dreptatea lui, și au văzut toate popoarele mărirea lui.

7. Să se rușineze toți ceice se închină celor ciopliți, ceice

se laudă în idoli săi. Inchi-nați-vă lui toți îngerii lui.

8. Auzit-a și s'a veselit Sionul, și s'au bucurat fetele jidovimii, pentru judecățile tale Doamne.

9. Că tu Domnul cel prea înalt peste tot pământul, foarte te-ai preaînălțat mai pe sus decât toți Dumnezeuii.

10. Ceice iubiți pe Domnul, urîți cele rele. Păzește Domnul sufletele cuviosilor săi, din mâna păcătosului va izbăvi pe dânșii.

11. Lumină a răsărit dreptului, și celor drepti cu inima veselie.

12. Veseliți-vă dreptii întru Domnul și vă mărturisiți pomenirii sfînteniei lui.

Mărire:

Psalmul lui David, 97.

Cântați Domnului cântare nouă, că minunate a făcut Domnul.

2. Mântuitu-l'a pe el dreapta lui și brațul cel sfânt al lui.

3. Cunoscută a făcut Domnul mântuirea sa înaintea neamurilor, a descoperit dreptatea sa.

4. Pomenit-ă mila sa lui Iacov și adevărul său casei lui Israil.

5. Văzut-au toate margi-nile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

6. Strigați lui Dumnezeu tot pământul, cântați și vă bucurați, și cântați.

7. Cântați Domnului cu alăută, și glas de Psalm.

8. Cu trâmbițe ferecate și cu glas de trâmbiță de corn, strigați înaintea împă-ratului Domnului.

9. Clătească-se marea, și plinirea ei, lumea, și toți cei ce locuiesc într'ânsa.

10. Râurile vor bate cu mâna deodată, munții se vor bucură de fața Domnului, că vine, că vine să judece pământul.

11. Judecă-va lumea, întru dreptate, și popoarele cu îndreptare.

Psalmul lui David, 98.

Domnul s'a împărățit, să se mănie popoarele, cele șade pe Heruvimi, clă-tească-se pământul.

2. Domnul în Sion este

mare, și înalt este peste toate popoarele.

3. Mărturisească-se numelui tău celui mare, că în-fricoșat și sfânt este, și cin-stea împăratului judecată iu-bește.

4. Tu ai gătit îndreptările, judecata și dreptatea întru Iacov tu o ai făcut.

5. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă în-chinați la așternutul picioa-relor lui, că sfânt este.

6. Moisi și Aaron întru preoții lui, și Samuil întru ceice cheamă numele lui.

7. Chemat-au pe Domnul și el i-a auzit pe ei, în stâlp de nor a grăit către dânșii.

8. Că păzeau mărturiile lui și poruncile lui, cari le-au dat lor.

9. Doamne Dumnezeul nostru tu i-ai auzit pe ei, Dum-nezeule tu milostiv te-ai fă-cut lor, și izbândind spre toate izvodirile lor.

10. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă în-chinați în muntele cel sfânt al lui, că sfânt este Domnul Dumnezeul nostru.

Psalmul lui David spre mărturisire, 99.

Strigați lui Dumnezeu tot pământul: slujiți Domnului întru veselie. Intrați înaintea lui întru bucurie.

2. Cunoașteți, că Domnul acesta este Dumnezeul nostru. El ne-a făcut pe noi, și nu noi. Iară noi poporul lui și oile pășunii lui.

3. Intrați în porțile lui întru mărturisire, în curțile lui întru laude, mărturisi-ți-vă lui, lăudați numele lui.

4. Că este bun Domnul, în veac este mila lui, și până în neam și în neam adevărul lui.

Psalmul lui David, 100.

Milă și judecată voi cântăție Doamne.

2. Cântă-voiu și voi înțelege în cale fără prihană, când vei veni la mine.

3. Umblat-am întru nerăutatea inimei mele, în mijlocul casei mele.

4. Nu am pus înaintea ochilor mei lucru fărădelege. Pe ceice făceau călcări de lege, i-am urit.

5. Nu s'a lipit de mine inima îndărătnică. Pe celce se abate dela mine, pe cel rău nu l-am cunoscut.

6. Pe celce clevetiă întru ascuns pe vecinul său, pe acela l-am gonit.

7. Cu cel mândru cu ochiul și cu cel nesățios la inimă, cu acesta nu am mâncat.

8. Ochii mei peste credincioșii pământului, ca să șadă ei împreună cu mine. Celce umblă în cale fără prihană, acela îmi slujiă.

9. Nu va locui în mijlocul casei mele celce face mândrie, celce grăește nedreptăți nu s'a îndreptat înaintea ochilor mei.

10. În dimineți am ucis pe toți păcătoșii pământului, ca să pierzi din cetatea Domnului pe toți ceice lucrează fărădelegea.

Mărire:

După a treiasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 4.

Cu ochiu milostiv Doamne, vezi smerenia mea, căci câte puțin viața mea se cheltuiește, și din lucruri nu-mi este mie mântuire. Pentru aceasta mă rog, cu ochiu milostiv Doamne, vezi smerenia mea și mă mântuește.

Mărire:

Ca cum ar fi de față judecătorul grijește-te suflete, și-ți adu aminte de ciasul înfricoșatei zile. Că judecata este nemilostivă celorce n'au făcut milă. Deci strigă către Christos Dumnezeu: Cunoscătorule de inimi greșit-am, mainainte până nu mă osândești, miluește-mă.

Și acum:

Luând în minte Christoase ziua și ceasul judecății tale cei înfricoșate, și groaznice, și nemitarnice: Tremur ca un făcător de rele, căci am lucruri de rușine și fapte rele, pe cari eu singur cu sârguință le-am lucrat. Pentru

aceasta cu frică cad înaintea ta strigând cu durere: Pentru rugăciunea celeice te-a născut pe tine, mult milostive mântuește-mă.

Doamne miluește de 40 ori și rugăciunea aceasta.

Doamne sfinte, celce locuiești întru cele înalte, și cu ochiul tău, cel a toate văzătorul, privești spre toată zidirea: Ție am plecat grumazii sufletului și ai trupului, și ție ne rugăm sfinte al sfinților, tindeți mâna ta cea nevăzută, dintru sfânt locașul tău, și ne binecuvântă pe noi pe toți. Și orice ți-am greșit, cu voie, sau fără de voie, ca un bun și iubitor de oameni Dumnezeu iartă, dăruindu-ne nouă și cele lumești ale tale bunătăți. Că ție se cade a ne milui, și a ne mântui pe noi Christoase Dumnezeul nostru, și ție mărire înălțăm Tatălui, și Fiiului, și sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

este a te milostivi spre el, că a venit vremea.

15. Că bine au voit robii tăi pietrile lui, și de țărîna lui le va fi milă.

16. Și se vor teme neamurile de numele Domnului, și toți împărații pământului de mărirea ta. Că va zidi Domnul Sionul și se va arăta întru mărirea sa.

17. Căutat-a spre rugăciunea celor smeriți și nu a defăimat cererea lor.

18. Să se scrie aceasta întru alt neam, și poporul, ce se zidește, va lăuda pe Domnul.

19. Că a privit dintru înălțimea cea sfântă a lui. Domnul din cer pe pământ s'a uitat.

20. Ca să audă suspinul celor ferecați, să deslege pe fiii celor omorîți.

21. Ca să vestească în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.

22. Când se vor aduna popoarele dimpreună, și împărații ca să slujească Domnului.

23. Răspuns-au lui în calea tăriei lui, împuținarea zilelor mele spune-mi.

24. Nu mă duce pe mine întru jumătățirea zilelor mele, în neamul neamurilor anii tăi.

25. Întru început tu Doamne pământul ai întemeiat, și lucrurile mânilor tale sunt cerurile.

26. Acelea vor pieri, iară tu vei rămâneă, și toți ca o haină se vor învechi, și ca un veșmânt vei învâli pe ei și se vor schimba.

27. Iară tu același ești, și anii tăi nu vor lipsi.

28. Fiii robilor tăi vor locui și sămânța lor în veac se va îndreptă.

Se moare folos
Psalmul lui David, 102.

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu numele cel sfânt al lui.

2. Binecuvintează suflete al meu pe Domnul, și nu uită toate răsplătirile lui.

3. Pe celce curățește toate fărădelegile tale, pe celce vindecă toate boalele tale.

4. Pe celce izbăvește din stricăciune vieața ta, pe celce te încununează cu milă și cu îndurări.

5. Pe celce umple de bunătați pofta ta, înoi-se-vor ca ale vulturului tinerețele tale.

6. Celce face milostenie Domnul, și judecată tuturor celorce li se face strâmbătate.

7. Cunoscute a făcut căile sale lui Moisi, fiilor lui Israil voile sale.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia.

10. Nu după fărădelegile noastre a făcut nouă, nici după păcatele noastre ne-a răsplătit nouă.

11. Că după înălțimea cerului dela pământ, a întărit Domnul mila sa spre ceice se tem de el.

12. Pe cât sunt departe răsăriturile dela apusuri, depărtat-a dela noi fărădelegile noastre.

13. În ce chip miluește tatăl pe fii, a miluit Domnul pe ceice se tem de dânsul.

14. Că el a cunoscut zidirea noastră, adusu-și-a aminte, că țărină suntem.!

15. Omul ca iarba, zilele lui ca floarea câmpului, așa va înflori.

16. Că Duh a trecut într'ânsul, și nu va fi, și nu-și va mai cunoaște încă locul său.

17. Iară mila Domnului din veac și până în veac, spre ceice se tem de dânsul.

18. Și dreptatea lui spre fii fiilor, spre ceice păzesc așezământul de lege al lui, și își aduc aminte de poruncile lui, ca să le facă pe ele.

19. Domnul în cer a gătit scaunul său și împărăția lui pe toți stăpânește.

20. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui, cei puternici la virtute, cari faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui.

21. Binecuvântați pe Domnul toate puterile lui, slugile lui, cari faceți voia lui.

22. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile lui, în tot locul stăpânirii lui, binecuvintează suflete al meu pe Domnul.

Mărire:

Psalmul lui David pentru facerea lumii, 103.

Binecuvintează suflete al meu pe Domnul. Doamne Dumnezeu meu măritu-te-ai foarte. Intru mărturisire și în mare podoabă te-ai îmbrăcat.

2. Celce te îmbraci cu lumina ca cu o haină, celce întinzi cerul ca o piele.

3. Celce acoperi cu ape cele mai pe deasupra ale lui. Celce pui norii suirea ta. Celce umbli peste aripile vânturilor.

4. Celce faci pe îngerii tăi duhuri, și pe slugile tale pară de foc.

5. Celce întemeiezi pământul peste întărirea lui, nu se va plecă în veacul veacului.

6. Adâncul ca o haină este îmbrăcăminte al lui, peste munți vor sta ape.

7. De certarea ta vor fugi, de glasul tunetului tău se vor înfricoșa.

8. Să suie munții și să pogoară câmpii în locul în care le-ai întemeiat pe ele.

9. Hotar ai pus, care nu-l vor trece, nici se vor întoarce să acopere pământul.

10. Celce trimiți izvoară în văi, prin mijlocul munților vor trece ape.

11. Adăpă-vor toate fiarele câmpului. Așteptă-vor colonii întru setea lor.

12. Peste acelea paserile cerului vor locui, din mijlocul pietrilor vor da glas.

13. Celce adăpi munții din cele mai pe deasupra ale tale, din rodul lucrurilor tale se va sătura pământul.

14. Celce răsare iarba dobitoacelor, și pășune spre slujba oamenilor, ca să scoată pâine din pământ.

15. Și vinul veselește inima omului, ca să veselească fața cu unt de lemn, și pâinea inima omului o întărește.

16. Sătură-se-vor lemnele câmpului, cedrii Libanului, pe cari i-ai răsădit.

17. Acolo paserile se vor incuibă: Locașul Erodiului povățuește pe ele.

18. Munții cei înalți cerbilor: Piatra scăparea epurilor.

19. Făcut-a luna spre vremi. Soarele și-a cunoscut apusul său.

20. Pus-ai întunerec, și s'a făcut noapte: Intru aceea vor trece toate hiarăle pădurii.

21. Puii leiler răcnind ca să apuce și să ceară dela Dumnezeu mâncare lor.

22. Răsărit-a soarele, și s'a adunat, și în culcușurile sale vor zăceă.

23. Eși-va omul la lucrul său, și la lucrarea sa până seara.

24. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate intru înțelepciune le-ai făcut, umplutu-s'a pământul de zidirea ta.

25. Marea aceasta este mare, și largă, acolo sunt jiganii, cărora nu este număr, jivini mici cu mari.

26. Acolo corăbiile umblă, bălaurul acesta, pe carele l-ai zidit al batjocori pe el.

27. Toate cătră tine așteaptă să le dai lor hrană la bună vreme.

28. Dându-le tu lor, vor adună: Deschizând tu mâna ta, toate se vor umplea de bunătate.

29. Iară întorcându-ți tu fața ta, se vor turbura: Luă-vei duhul lor, și se vor sfârși, și înțărîna sa se vor întoarce.

30. Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei înoui fața pământului.

31. Fie mărirea Domnului în veci, veselî-se-va Domnul de lucrurile sale.

32. Celce caută spre pământ, și-l face pe el de se cutremură: Celce se atinge de munți și fumegă.

33. Cântă-voiu Domnului în vieța mea, cântă-voiu Dumnezeului meu până ce voiu fi.

34. Indulcească-se lui vorba mea, și eu mă voiu veseli de Domnul.

35. Lipsească păcătoșii de pe pământ, și cei fărădelege, ca să nu fie ei. Binecuvîntează suflete al meu pe Domnul.

Mărire:

Aliluia, Psalmul 94.

Mărturisiți-vă Domnului, și chemați numele lui, vestiți întru neamuri lucrurile lui.

2. Cântați-i lui, și-l lăudați pe el, spuneți toate minunile lui.

3. Lăudați-vă întru numele cel sfânt al lui, veselească-se inima celorce caută pe Domnul.

4. Căutați pe Domnul, și vă întăriți, căutați fața lui pururea.

5. Aduceți-vă aminte de minunile lui, care a făcut, de minunile lui, și de judecățile gurii lui.

6. Sămânța lui Avraam slugii lui, fiii lui Iacob aleșii lui.

7. Acesta este Domnul Dumnezeuul nostru, în tot pământul judecățile lui.

8. Adusu-ș-au aminte în veac de așezământul legiisale, de cuvântul, care a poruncit întru o mie de neamuri.

9. Care a așezat lui Avraam, și jurământul său lui Isaac.

10. Și l-a pus pe el lui Iacob spre poruncă, și lui Israil spre legătură vecinică.

11. Zicând, ție voi da pământul lui Hanaan, funea moștenirii voastre.

12. Când erau ei la număr puțin, înpuținați, și nemernici într'ânsul.

13. Și au trecut din neam în neam, și dela o împărăție la alt popor.

14. Nu a lăsat om să le facă lor strâmbătate, și a certat pentru dânșii împărați.

15. Nu vă atingeți de unșii mei, și întru Prorociei mei nu vicleniți.

16. Și a chemat foamete pe pământ, toată întărirea pâinii o a sfărâmat.

17. Trimis-a înaintea lor om, rob s'a vândut Iosif.

18. Smerit-a în obezi picioarele lui, prin fier a trecut sufletul lui.

19. Până ce a venit cuvântul lui. Cuvântul Domnului l-a aprins pe el.

20. Trimis-a împăratul, și l-a slobozit pe el, boierul poporului, și l-a lăsat pe el.

21. Pusu-l-a pe el Domn casei lui, și boier a toată avuția lui.

22. Ca să învețe pe boierii lui ca însuși pe sine, și pe cei bătrâni ai lui să-i înțeleptească.

23. Și a intrat Israil în Egipt, și Iacob a nemernicit în pământul lui Ham.

24. Și a înmulțit pe poporul său foarte, și l-a întărit pe el mai mult decât pe vrăjmașii lui.

25. Intors-a inima lor, ca să urască pe poporul lui, ca să viclenească întru slugile lui.

26. Trimis-a pe Moisi sluga sa, și pe Aaron pe carele l-a ales sie-și.

27. Pus-a întru dânșii cuvintele semnelor sale, și ale minunilor sale, în pământul lui Ham.

28. Trimis-a întunerec și i-a întunecat. Căci au amărit cuvintele lui.

29. Intors-a apele lor în sânge, și a omorât peștii lor.

30. Scos-a pământul lor broaște în cămarile împăraților lor.

31. Zis-a, și a venit muscă cânească și mușiță în toate hotarele lor.

32. Pus-a ploile lor grindină, foc arzând în pământul lor.

33. Și a bătut viile lor, și smochinii lor, și a sfărâmat tot lemnul hotarului lor.

34. Zis-a, și a venit lăcustă și omidă, cărora nu eră număr.

35. Și au mâncat toată iarba în pământul lor.

36. Și au mâncat tot rodul pământului lor.

37. Și a bătut pe tot născutul întâiu în pământul lor, pârga a toată osteneala lor. Și i-au scos pe ei cu argint și cu aur, și nu eră întru semințiile lor bolnav.

38. Veselitu-s'a Egiptul întru eșirea lor: Căci căzuse frica lor peste dânșii.

40. Intins-a nor spre acoperirea lor, și foc, ca să lumineze lor noaptea.

41. Cerșit-au, și au venit cârstei, și cu pâne cerească i-au săturat pe ei.

42. Desfăcut-au piatra, și au curs ape, curs-au întru

cele fără de apă râuri. Că și-a adus aminte de cuvântul cel sfânt al său, cel către Avraam sluga sa.

43. Și a scos pe poporul său întru bucurie, și pe cei aleși ai săi întru veselie.

44. Și le-a dat lor țările păgânilor, și ostenelele popoarelor au moștenit.

45. Ca să păzească dreptățile lui, și legea lui să o caute.

Mărire :

Molitva după catismă a patrasprezece.
După a patrasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 8.

Ca și curva cad înaintea ta, ca să iau ertare, și în loc de mir îți aduc lacrimi din inimă, ca să mă miluești ca și pe dânsa Mântuitorule, și să-mi dai ertare păcatelor: Căci și eu, ca și dânsa strig către tine: Izbăvește-mă de întinăciunea faptelor mele.

Mărire :

Căci nu-ți aduci aminte sufletul meu de moarte? Căci nu te întorci de acum către îndreptare, mainainte până nu strigă trâmbița la judecată? Că atunci nu va mai fi vreme de pocăință: Aduți aminte de vameșul și de curva, cari strigau: Greșit-am Doamne miluește-mă.

Și acum :

De Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioară, ca ceeace ai întrecut cu adevărat cu Nașterea ta, și puterile Ceresti, noi cari prin tine ne-am îmbogățit cu dumnezeire, ne-încetat pe tine te mărim.

Doamne miluește de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Mulțămimu-ți Doamne Dumnezeul mântuirilor noastre, căci toate le faci pentru binele vieții noastre, și căci ne-ai odihnit pe noi întru măsura nopții ce a trecut, și ne-ai sculat pe noi din așternuturile noastre, și ne-ai pus la închinăciunea cinstitului și măritului tău

nume. Pentru aceasta ne rugăm Doamne, dă-ne dar și putere să ne învrednicim să cântăm ție cu înțelegere, și să ne rugăm deapururea, și totdeauna la tine să căutăm Mântuitorul, și de bine făcătorul sufletelor noastre. Lucrând cu frică și cu cutremur mântuirea noastră. Deci ascultă-ne, și ne miluește pe noi îndurate. Zdrobește sub picioarele noastre, pe nevăzuții, și rășboinicii noștri vrăjmași, primește cele după putere a noastre mulțămiri. Dă-ne nouă dar și putere întru deschiderea gurii noastre, și ne învață pe noi în-

dreptările tale. Căci nu știm ce să ne rugăm precum să cuvine, de nu ne vei povățui tu Doamne cu Duhul tău cel sfânt. Și orice am greșit până întru acest ceas, cu cuvântul, sau cu lucrul, sau cu gândul, cu voie, sau fără de voie, slobozi, lasă și iartă Doamne: Că de te vei uita la fărădelegi Doamne, Doamne cine va suferi. Că la tine este milostivirea, dela tine este izbăvirea, tu ești singur sfânt, ajutor puternic, și sprijinitor al vieții noastre, și pe tine bine te cuvântăm întru toți vecii, Amin.

14. Și au poftit poftă în pustie, și au ispitit pe Dumnezeu în loc fără de apă.

15. Și le-a dat lor cererea lor, trimis-a sațiu în sufletele lor.

16. Și au mâniat pe Moisi în tabără, și pe Aaron sfântul Domnului.

17. S'a deschis pământul, și a înghițit pe Datan: Și a acoperit întru adunare pe Aviron.

18. Și s'a aprins foc întru adunarea lor, văpaie a ars pe păcătoși.

19. Și au făcut vițel în Horiv, și s'au închinat celui cioplit.

20. Și au schimbat mărirea lui întru asemănare de vițel, ce mănâncă iarbă.

21. Și au uitat pe Dumnezeu celce i-a mântuit pe dânșii, pe celce a făcut mari în Egipt.

22. Minunate în pământul lui Ham, înfricoșate în marea roșie.

23. Și a zis: să-i piardă pe dânșii, de nu ar fi stătut Moisi cel ales al lui întru zdrobire înaintea lui. Ca să

întoarcă mânia lui, ca să nu-i piardă pe dânșii.

24. Și au defăimat pământul cel dorit, n'au crezut cuvântului lui.

25. Și au cârtit în sălașele sale, n'au ascultat glasul Domnului.

26. Și a ridicat mâna sa asupra lor, ca să-i surpe pe ei în pustie.

27. Și ca să surpe sămânța lor întru neamuri, și să-i risipească prin țări.

28. Și au jertfit lui Velfegor, și au mâncat jertfele morților.

29. Și l-au întărâtat pe el întru izvodirile sale, și s'a înmulțit întru dânșii căderea.

30. Și a stătut Finees, și l'a îmblânzit, și a încetat bătaia.

31. Și i-s'a socotit lui întru dreptate, în neam și în neam până în veac.

32. Și l-au mâniat pe el la apa prigonirii, și s'a dosedit Moisi pentru dânșii.

33. Că au amărit duhul lui, și au deosebit întru buzele sale.

34. Nu a pierdut neamurile, care a zis Domnul lor.

35. Și s'au amestecat între păgâni, și au deprins lucrurile lor.

36. Și au slujit celor ciopliți ai lor, și li-s'au făcut lor spre sminteală.

37. Și au jertfit pe fiii săi și pe fetele sale dracilor.

38. Și au vărsat sânge nevinovat, sângele fiilor săi, și al fetelor, pe cari i-au jertfit celor ciopliți ai lui Hanaan. Și s'a omorît pământul lor întru sânghiuri.

39. Și s'au spurcat în faptele lor, și au curvit întru izvodirile lor.

40. Și s'a mâniat cu iuțime Domnul asupra poporului său, și a urît moștenirea sa.

41. Și i-au dat pe dânșii în mâinile vrăjmașilor, și i-au stăpânit pe ei ceice îi urau pe ei.

42. Și i-au năcăjit pe ei vrăjmașii lor, și i-au împilat sub mâinile lor.

43. De multeori i-a izbăvit pe dânșii, iară ei l-au amărît pe el întru sfatul lor, și s'au împilat întru fărădelegile lor.

44. Și a văzut Domnul când se năcăjeau ei, când a auzit el rugăciunea lor.

45. Și și-a adus aminte de așezământul de lege al său, și s'a căit după mulțimea milei sale.

46. Și i-a dat pe ei spre milostivire înaintea tuturor celorce i-au robit pe dânșii.

47. Mântuește-ne pe noi Doamne Dumnezeu nostru, și ne adună din neamuri. Ca să ne mărturisim numelui tău celui sfânt, ca să ne fălim întru lauda ta.

48. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil din veac și până în veac, și va zice tot poporul, fie, fie.

Mărire:

Aliluia, Psalm 106.

Mărturisi-ți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

2. Să zică cei mântuiți dela Domnul, pe cari i-a izbăvit din mâna vrăjmașului.

3. Și din țări i-a adunat pe dânșii, dela răsărituri și dela apusuri, și dela meazănoapte, și dela mare.

4. Rătăcit-au în pustie fără de apă. Calea cetății cei de locuit n'au aflat.

5. Flămânzind și însetând, sufletul lor într'ânșii se sfârșiă.

6. Și au strigat către Domnul, când se năcăjeau ei și din nevoile lor i-a izbăvit pe dânșii.

7. Și i-a povățuit pe ei la cale dreaptă, ca să meargă în cetatea cea de locuit.

8. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

9. Că a săturat suflet deșert, și suflet flămând a umplut de bunătați.

10. Pe ceice ședeau întru întunerec și în umbra morții, pe cei ferecați cu sărăcie și cu fier.

11. Că au amărit cuvintele lui Dumnezeu, și sfatul celui preaînalt l-au întărâtat.

12. Și s'au împilat întru osteneală inimile lor. Slăbit-au și nu eră cine să le ajute.

13. Și au strigat către Domnul, când se năcăjeau ei, și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.

14. Și i-a scos pe ei dintru întunerec și din umbra morții, și legăturile lor le-a rupt.

15. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

16. Că a sfărâmat porți de aramă și zăvoară de fier a frânt.

17. Sprijinitu-i-a pe ei din calea fărădelegii lor. Că pentru fărădelegile lor s'au împilat.

18. Toată mâncarea o a urît sufletul lor, și s'au apropiat până la porțile morții.

19. Și au strigat către Domnul, când se năcăjeau ei. Și din nevoile lor i-a mântuit pe dânșii.

20. Trimis-a cuvântul său, și i-a vindecat pe ei, și i-a scos din stricăciunile lor.

21. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

22. Și să jertfească lui jertfă de laudă, și să vestească lucrurile lui întru bucurie.

23. Ceice se pogoară la mare în vase. Ceice fac lucrare în ape multe.

24. Aceia au văzut lucrurile Domnului, și minunile lui întru adânc.

25. Zis-a, și a statut duhul viforului, și s'au înălțat valurile ei.

26. Se sue până la ceruri și se pogoară până la adâncuri, sufletul lor întru răutăți se topea.

27. Turburatu-s'au, clătitu-s'au ca celce se îmbată. Și toată înțelepciunea lor s'a înghițit.

28. Și au strigat către Domnul, când se năcăjeau ei, și din nevoile lor i-a scos pe dânsii.

29. Și a poruncit viforului și a statut întru liniște și au încetat valurile ei.

30. Și s'au veselit, căci s'au alinat, și i-a povățuit pe dânsii la limanul voei lui.

31. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

32. Să-l înalțe pe dânsul întru adunarea poporului, și în scaunul bătrânilor să-l laude pe el.

33. Pus-ariurile întrupustie, și curgerile apelor întru sete.

34. Pământul cel roditor întru sărătură, de răutatea celorce locuesc pe dânsul.

35. Pus-a pustiul întru iazere de ape, și pământul cel fără de apă întru curgeri de ape.

36. Și a sălășluit acolo pe cei flămânzi, și a așezat cetăți de locuit.

37. Și au sămănat țarine și au sădit vii, și au făcut rod de sămânță.

38. Și i-a binecuvântat pe ei, și s'au înmulțit foarte, și dobitoacele lor nu le-a împuținat.

39. Și s'au împuținat și s'au dosedit de năcazul relor și de durere.

40. Vărsatu-s'a urgisire peste boierii lor, și i-a făcut pe ei să rățăcească întru neumblată și nu în cale.

41. Și a ajutat săracului din sărăcie, și i-a pus pe ei ca pe niște oi de moștenire.

42. Vedeă-vor dreptii, și se vor veseli. Și toată fărădelegea își va astupă gura sa.

43. Cine este înțelept și va păzi acestea, și va pricepe milele Domnului.

Mărire:

Cântarea Psalmului lui David, 107.

Gata este inima mea Dumnezeuzeule, gata este inima mea, cântă-voiū și voiū lăudă întru mărirea mea.

2. Deșteaptă-te mărirea mea, deșteaptă-te Psaltire și Alăută: Deșteptă-mă-voiū dimineata.

3. Mărturisi-mă-voiū ție întru popoare Doamne, cântă-voiū ție întru neamuri.

4. Că mare este deasupra Cerurilor mila ta, și până la nori adevărul tău.

5. Înălță-te peste Ceruri Dumnezeuzeule, și peste tot pământul mărirea ta.

6. Pentruca să se izbăvească cei iubiți ai tăi: Mântuește-mă cu dreapta ta, și mă auzi.

7. Dumnezeu a grăit întru sfântul său: Înălță-mă-voiū și voiū împărți Sicima, și valea locașurilor voiū măsură.

8. Al meu este Galaad, și al meu este Manassi, și Efrem sprijinirea capului meu, Iuda împăratul meu.

9. Moab călcarea nădejdiei mele: Spre Idumeia voiū pune

încălțăminteă mea, mie cei de alt neam s'au supus.

10. Cine mă va duce la cetatea îngrădirii? sau cine mă va povățui până la Idumeia?

11. Au nu tu Dumnezeuzeule celce ne-ai lăpădat pe noi? Și au nu vei eși Dumnezeuzeule întru puterile noastre?

12. Dă-ne nouă ajutor din năcaz, și deșartă este mântuirea omului.

13. Întru Dumnezeu vom face putere, și el va urgisi pe vrăjmașii noștri.

De moare folos
Întru sfârșit, Psalmul lui David, 108.

Dumnezeule lauda mea să nu o taci: Că gura păcătosului, și gura vicleanului asupra mea s'au deschis.

2. Grăit-au împotriva mea cu limbă vicleană, și cu cuvinte de uriciune m'au încunjurat, și s'au luptat cu mine înzadar.

3. În loc ca să mă iubească, mă clevetiau, iară eu mă rugam.

4. Și au pus împotriva mea rele în loc de bune, și uriciune în locul iubirii mele.

5. Pune peste dânsul pe cel păcătos, și diavolul să stea de-a dreapta lui.

6. Când se va judeca el, să iasă osândit, și rugăciunea lui să se facă întru păcat.

7. Fie zilele lui puține, și episcopia lui să o ia altul.

8. Să-i fie feciorii lui săraci, și muiera lui văduvă.

9. Mișcându-se să se mute fiii lui, și să ceară: Să se scoată din curțile casei lor.

10. Să scurme datornicul toate câte sunt ale lui, și să jefuiască străinii ostenelele lui.

11. Să nu-i fie lui sprijinitor: Nici să-i fie milostivitor spre săracii lui.

12. Să fie feciorii lui întru pierzare, întru un neam să se stingă numele lui.

13. Pomenească-se fărădelegea părinților lui înaintea Domnului, și păcatul maicii lui să nu se șteargă.

14. Să fie înaintea Domnului pururea, și să piară de pe pământ pomenirea lor.

15. Pentru că nu și-au adus aminte a face milă, și au gonit pe omul cel sărac și

mișel, și umilit la inimă, ca să-l omoare.

16. Și au iubit blăstăm, și-i va veni lui, și nu au voit binecuvântarea, și se va depărta dela dânsul.

17. Și s'au îmbrăcat cu blăstăm, ca cu o haină, și au intrat ca apa în mațele lui, și ca untul de lemn în vasele lui.

18. Să-i fie lui ca o haină, cu carea se îmbracă, și ca un brâu, cu carele pururea se încinge.

19. Acesta este lucrul al celorce mă clevetesc pe mine la Domnul, și al celorce grădesc reele asupra sufletului meu.

20. Și tu Doamne, Doamne, fă cu mine pentru numele tău, că bună este mila ta.

21. Izbăvește-mă, că sărac și mișel sunt eu, și inima mea s'a turburat în lăuntrul meu.

22. Ca umbra când se abate ea, m'am luat în laturi, scuturatu-m'am ca lăcustele.

23. Genunchile mele au slăbit de post, și carnea mea s'a schimbat pentru untul de lemn.

24. Și eu m'am făcut ocară lor, văzutu-m'au, clătit-au cu capetele sale.

25. Ajută-mi mie Doamne Dumnezeu meu, și mă mântuește după mila ta.

26. Și să cunoască, că mâna ta este aceasta, și tu Doamne o ai făcut pe dânsa.

27. Blăstămă-vor ei, și tu vei binecuvântă: Ceice se scoală asupra mea, să se rușineze, iară sluga ta se va veseli.

28. Imbrace-se ceice mă clevetesc pe mine în ocară, și să se învălească ca un veșmânt cu rușinea sa.

29. Mărturisi-mă-voiu Domnului foarte cu gura mea, și în mijlocul multora îl voiu lăuda pe el.

30. Că au statut de-a dreapta săracului, ca să mântuiască de ceice gonesc sufletul meu.

Mărire :

După a cinciasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeu: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 1.

Cât este de mult noianul greșelilor mele Mântuitorule, și rău mă afund întru păcatele mele! Dă-mi mână și mă mântuește, ca lui Petru Dumnezeu, și mă miluește.

Mărire :

Că pentru gânduri rele și fapte m'am osândit Mântuitorule, dăruiește-mi gând de întoarcere Dumnezeu, ca să strig: Mântuește-mă făcătorule de bine bunule, și mă miluește.

Și acum :

De Dumnezeu fericită Fecioară și întru tot nevino-vată, curățește-mă pe mine ticălosul, carele sunt întinat și pângărit, de cele fără de cale ale mele fapte, și de gânduri spurcate, preacurată și preacinstită, și întru tot sfântă Maică și Fecioară.

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Doamne Iisuse Christoase, tu ești ajutorul meu, în mâinile tale

sunt eu ajută-mi mie, nu mă lăsa să greșesc ție, căci sunt rătăcit. Nu mă lăsa să umblu după voia trupului meu, nu mă trece cu vederea Doamne că bolnav sunt. Tu cunoști ce-mi este mie de folos, nu mă lăsa să pier pentru păcatele mele. Nu mă părăsi Doamne, nici te depărtă dela mine, că spre tine am năzuit. Invață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeuul meu. Vindecă sufletul meu, că am

greșit ție, mântuește-mă pentru mila ta, că înaintea ta sunt toți ceice mă năcăjesc pe mine. Și nu-mi este mie altă scăpare fără numai tu Doamne, rușineze-se dară toți ceice să scoală asupra mea, ceice caută sufletul meu ca să-l piardă pe el. Că numai tu singur ești puternic Doamne întru toate, și a ta este mărirea, în vecii vecilor, Amin.

aminte în veac de așezământul de lege al său.

6. Tăria lucrurilor sale o a vestit poporului său, ca să le dea lor moștenirea neamurilor.

7. Lucrurile mânilor lui adevărul și judecata.

8. Credincioase sunt toate poruncile lui, întărite în veacul veacului, făcute într-un adevăr și într-un îndreptare.

9. Izbăvire a trimis poporului său. Poruncit-a în veac așezământul de lege al său. Sfânt și înfricoșat este numele lui.

10. Incepătura înțelepciunii este frica Domnului, și înțelegere bună este tuturor celorce o fac pe dânsa. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Psalmul lui David, 111. Înțelegerea lui Aggeiu și a Zahariei.

Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul. Întru poruncile lui va voi foarte.

2. Puternică pe pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta.

3. Mărire și bogăție în casa lui, și dreptatea lui rămâne în veacul veacului.

4. Răsărit-a într-un întunec lumină dreptilor, cel milostiv, și îndurat și drept.

5. Bun este bărbatul carele se îndură, și împrumutează. Tocmi'și-va cuvintele sale la judecată.

6. Că în veac nu se va clăti. Întru pomenire vecinică va fi dreptul.

7. De auzul rău nu se va teme. Gata este inima mea a nădăjdui întru Domnul.

8. Întăritu-s'a inima lui, nu se va teme, până-ce va privi asupra vrăjmașilor săi.

9. Risipit-a, dat-a săracilor, dreptatea lui rămâne în veacul veacului, cornul lui se va înălța într-un mărire.

10. Păcătosul va vedea, și se va mâniă, cu dinții săi va scrâșni, și se va topi, pofta păcătosului va pieri.

Mărire:

Aliluia, pentru poporul cel nou,
Psalmul 112.

Lăudați tineri pe Domnul, lăudați numele Domnului.

2. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

3. Dela răsăriturile soarelui până la apusuri, laudat este numele Domnului.

4. Înalt este peste toate neamurile Domnul, peste ceruri este mărirea lui.

5. Cine este ca Domnul Dumnezeuul nostru? Celce locuiește întru cele înalte?

6. Și spre cele smerite privește, în cer și pe pământ. Celce scoală dela pământ pe cel sărac și din gunoiu ridică pe cel mișel.

7. Ca să-l așeze pe el cu boierii, cu boierii poporului său.

8. Celce face a locui cea stearpă în casă, maica ce se veselește de feciori.

Aliluia, Psalm 113.

Intru ieșirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din popor barbar.

2. Făcutu-s'a Iudea sfințirea lui, Israel stăpânirea lui.

3. Marea a văzut, și a fugit. Iordanul s'a întors înapoi.

4. Munții au săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor.

5. Ce-ți este ție mare, că ai fugit? Și tu Iordane, că te-ai întors înapoi?

6. Munți, că ați săltat ca berbecii, și dealurile ca miei oilor?

7. De fața Domnului s'a clătit pământul, de fața Dumnezeului lui Iacov.

8. A celuice a întors piatra în iazere de apă, și cea vârtosă în izvoară de ape.

9. Nu nouă Doamne, nu nouă. Ci numelui tău dă mărirea pentru mila ta și adevărul tău.

10. Ca nu cândva să zică neamurile, unde este Dumnezeuul lor?

11. Iară Dumnezeuul nostru în cer și pe pământ. Toate câte a vrut, a făcut.

12. Idolii păgânilor, argint și aur, lucruri de mâni omenеști.

13. Gură au, și nu vor grăi, ochi au, și nu vor vedea.

14. Urechii au, și nu vor auzi, nări au, și nu vor mirosi.

15. Mâni au, și nu vor pipăi, picioare au, și nu vor umblă, nu vor glăsuî cu găt-lejul lor.

16. Asemenea lor să fie ceice-i fac pe ei, și toți ceice se nădăjduesc spre dânșii.

17. Casa lui Israil a nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

18. Casa lui Aaron a nădăjduit spre Domnul, ajutorul și scutitorul lor este.

19. Ceice se tem de Domnul, au nădăjduit spre Domnul. Ajutorul și scutitorul lor este.

20. Domnul pomenindu-ne pe noi, ne-a binecuvântat. Binecuvântat-a casa lui Israil, binecuvântat-a casa lui Aaron.

21. Binecuvântat-a pe cei ce se tem de Domnul, pe cei mici cu cei mari.

22. Adaugă Domnul spre voi, spre voi și spre fiii voștri.

23. Binecuvântați sunteți voi Domnului, celuice a făcut cerul și pământul.

24. Cerul cerului Domnului, iară pământul l-a dat fiilor oamenilor.

25. Nu cei morți te vor lăuda Doamne, nici toți ceice se pogoară în iad.

26. Ci noi cei vii, bine vom cuvânta pe Domnul, de acum și până în veac.

Aliluia, Psalm 114.

Iubit-am, că va auzi Domnul glasul rugăciunii mele.

2. Că a plecat urechea sa mie, și în zilele mele îl voi chema.

3. Cuprinsu-m'au durerile morții, primejdiile iadului m'au aflat. Năcaz și durere am aflat.

4. Și numele Domnului am chemat. O Doamne izbăvește sufletul meu.

5. Milostiv este Domnul, și drept, și Dumnezeuul nostru miluește.

6. Celce păzește pe prunci Domnul, smeritu-m'am și m'a mântuit.

7. Intoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Domnul bine a făcut ție.

8. Că a scos sufletul meu din moarte, ochii mei din

lacrămi, și picioarele mele din alunecare.

9. Bine voi plăcea Domnului în laturea celor vii.

Mărire:

Aliluia, Psalm 115.

Crezut-am, pentru aceea am grăit, și eu m'am smerit foarte.

2. Și am zis întru spaima mea: Tot omul este mincinos.

3. Ce voi răsplăti Domnului pentru toate, care mi-a dat mie?

4. Păharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.

5. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot poporului lui.

6. Scumpă este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

7. O Doamne, eu sluga ta, eu sluga ta, și fiul slujnicei tale. Rupt-ai legăturile mele.

8. Ție voi jertfi jertfă de laudă, și întru numele Domnului voi chema.

9. Rugăciunile mele Domnului voi da, înaintea a tot poporului lui.

10. În curțile casei Domnului, în mijlocul tău Ierusalime.

Aliluia, Psalm 116.

Lăudați pe Domnul toate neamurile. Lăudați-l pe el toate popoarele.

2. Că s'a întărit mila lui peste noi, și adevărul Domnului rămâne în veac.

De mare folos
Aliluia, Psalm 117.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun, că în veac este mila lui.

2. Zică dară casa lui Israil, că este bun. Că în veac este mila lui.

3. Zică casa lui Aaron, că este bun. Că în veac este mila lui.

4. Zică toți ceice se tem de Domnul, că este bun. Că în veac este mila lui.

5. Din năcaz am chemat pe Domnul, și m'a auzit întru desfătare.

6. Domnul este mie ajutor, și nu mă voi teme ce-mi va face mie omul.

7. Domnul este mie ajutor, și eu voi privi asupra vrăjmașilor mei.

8. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre om.

9. Bine este a nădăjdui spre Domnul, decât a nădăjdui spre boieri.

10. Toate neamurile m'au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

11. Incunjurând m'au încunjurat, și întru numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

12. Incunjuratu-m'au ca albinele fagurul, și s'au aprins ca focul în spini, și întru numele Domnului i-am biruit pe ei.

13. Impins fiind, m'am povârnit să cad, și Domnul m'a sprijinit.

14. Tăria mea și lauda mea este Domnul, și s'a făcut mie spre mântuire.

15. Glas de bucurie și de mântuire în corturile dreptilor.

16. Dreapta Domnului a făcut putere, dreapta Domnului m'a înălțat, dreapta Domnului a făcut putere.

17. Nu voiui muri, ci voiui fi viu, și voiui povesti lucrurile Domnului.

18. Certând m'a certat Domnul, și morții nu m'a dat.

19. Deschideți mie porțile dreptății, și intrând într'ânsele mă voiui mărturisi Domnului.

20. Aceasta este poarta Domnului, dreptii vor intra într'ânsa.

21. Mărturisi-mă-voiu ție, că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

22. Piatra carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului.

23. Dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

24. Aceasta este ziua carea o a făcut Domnul, să ne bucurăm și să ne veselim într'ânsa. O Doamne mântu-ește! O Doamne sporește!

25. Bine este cuvântat celce vine întru numele Domnului. Binecuvântat-am pe voi din casa Domnului.

26. Dumnezeu este Domnul, și s'a arătat nouă.

27. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile altarului.

28. Dumnezeuul meu ești tu, și mă voiu mărturisi ție. Dumnezeuul meu ești tu, și te voiu înălța. Mărturisi-mă-voiu ție că m'ai auzit și te-ai făcut mie spre mântuire.

29. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

Mărire:

După a șasasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Treperele, Glas 1.

Altă lume te așteaptă suflete, și Judecătorul, carele va să vădească cele ascunse ale tale și rele. Deci nu rămâneă întru acestea de aicea, ci apucă mainainte de strigă către Judecătorul: Dumnezeule milostiv fii mie, și mă mântuește.

Mărire:

Pentru căci sunt încunjurat de multe păcate Mântuitorule, și de rane fără de număr ale greșelelor, rogu-mă ție milostive Christoase, doftorul bolnavilor, cercetează, tămăduiește, și mă mântuește.

Și acum.

Suflete al meu, căci zaci fără de grijă lenevindu-te? căci

nu porți grijă de răutățile ce ai făcut întru această viață? Nevoește-te, de te îndreptează, mainainte până nu-ți închide ușa Domnul. Aleargă la Născătoarea de Dumnezeu, cazi înaintea ei, și strigă: Nădejdea desnădăjduiților, mântuește-mă pe mine, care mult ți-am greșit, preacurată Stăpână.

Doamne miluește de 40 de ori.

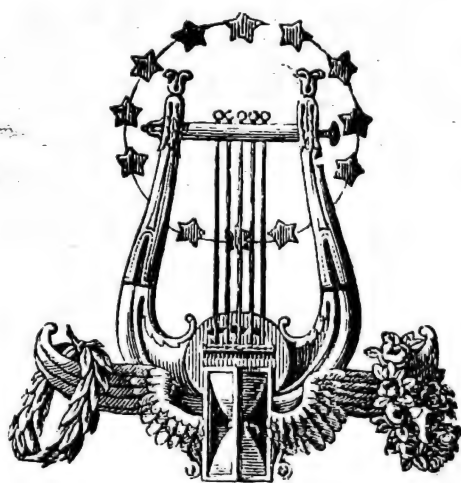
Și rugăciunea aceasta.

Doamne sfinte, carele întru cele de sus locuești, și spre cele smerite privești, și cu ochiul tău cel a toate văzător, cauți spre toată zidirea, ție am plecat grumazul sufletului, și al trupului, și ție ne rugăm sfinte al sfinților. Tinde mâna ta cea ne-

văzută dintru sfânt locașul tău, și ne binecuvântă pe noi pe toți, și ne iartă nouă toată greșala, cea cu voie și cea fără de voie, cu cuvântul, sau cu lucrul. Dăruiește-ne nouă Doamne umilință, dăruiește-ne lacrimi duhovnicești din suflet, spre spălarea

păcatelor noastre celor multe. Dăruiește mare mila ta, peste toată lumea ta, și peste noi nevrednicii robii tăi. Că binecuvântat și preamărit este numele tău, al Tatălui, și al Fiiului, și al sfântului Duh, acum, și pururea, și în vecii vecilor, Amin.

15. Intru poruncile tale mă voiui deprinde, și voiui cunoaște căile tale.

16. Intru îndreptările tale voiui cugetă, nu voiui uită cuvintele tale.

17. Răsplătește robului tău, viează-mă, și voiui păzi cuvintele tale.

18. Descopere ochii mei, și voiui cunoaște minunile din legea ta.

19. Nemernic sunt eu pe pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

20. Iubit-a sufletul meu, ca să dorească de judecățile tale în toată vremea.

21. Certat-ai pe ceimândri, blăstămați ceice se abat dela poruncile tale.

22. Ia dela mine ocară, și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.

23. Pentrucă au șezut boierii, și asupra mea clevetiau, iară robul tău se învâță intru îndreptările tale.

24. Că mărturiile tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările tale.

25. Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viază-mă după cuvântul tău.

26. Căile mele le-ai mărturisit, și m'ai auzit, învață-mă îndreptările tale.

27. Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg, și mă voiui deprinde intru minunile tale.

28. Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă intru cuvintele tale.

29. Calea nedreptății depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă miluește.

30. Calea adevărului am ales, și judecățile tale n'am uitat.

31. Lipitu-m'am de mărturiile tale Doamne, nu mă rușină.

32. Pe calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat inima mea.

33. Lege pune-mi mie Doamne în calea îndreptărilor tale, și o voiui căută pe dânsa totdeauna.

34. Înțelepțește-mă și voiui căută legea ta, și o voiui păzi pe ea cu toată inima mea.

35. Povățuește-mă în cărarea poruncilor tale, că aceea am voit.

36. Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

37. Intoarce ochii mei, ca să nu vadă deșertăciune, în calea ta mă viază.

38. Pune robului tău cuvântul tău întru frica ta.

39. Șterge ocară mea, de care îmi pare rău, că judecățile tale sunt bune.

40. Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viază.

41. Și să vie peste mine mila ta Doamne, mântuirea ta după cuvântul tău.

42. Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăduit întru cuvintele tale.

43. Și să nu iai din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile tale am nădăduit.

44. Și voi păzi legea ta pururea în veac, și în veacul veacului.

45. Și am umblat întru largime: Că poruncile tale am căutat.

46. Și am grăit întru mărturiile tale înaintea împăraților, și nu m'am rușinat.

47. Și am cugetat la poruncile tale, care le-am iubit foarte.

48. Și am ridicat mâinile mele spre poruncile tale, care le-am iubit, și m'am deprins întru îndreptările tale.

49. Pomeneste cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat nădejde.

50. Aceasta m'a mângăiat întru smerenia mea, că cuvântul tău m'a viat.

51. Cei mândri au făcut călcare de lege foarte, iară eu dela legea ta nu m'am abătut.

52. Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac Doamne, și m'am mângăiat.

53. Măhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, cari părăsesc legea ta.

54. Lăudate erau de mine îndreptările tale, în locul nemerniciei mele.

55. Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău Doamne, și am păzit legea ta.

56. Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

57. Parteamea ești Doamne:
Zis-am că păzesc legea ta.

58. Rugatu-m'am feții tale
cu toată inima mea: Milu-
ește-mă după cuvântul tău.

59. Cugetat-am la căile
tale, și am întors picioarele
mele la mărturiile tale.

60. Gătitu-m'am, și nu
m'am turburat a păzi po-
runcile tale.

61. Funile păcătoșilor s'au
înfășurat împrejurul meu, și
legea ta n'am uitat.

62. In miezul nopții m'am
sculat, să mă mărturisesc
ție, spre judecățile dreptății
tale.

63. Părtaș sunt eu tutu-
ror celorce se tem de tine, și
celorce păzesc poruncile tale.

64. De mila ta Doamne
este plin pământul, îndreptă-
rile tale mă învăță.

65. Bunătate ai făcut cu
robul tău Doamne după cu-
vântul tău.

66. Bunătate, și învăță-
tură, și cunoștință mă în-
vață, că poruncile tale am
crezut.

67. Mainainte de ce m'am
smerit, eu am greșit, pentru

aceasta cuvântul tău am
păzit.

68. Bun ești tu Doamne,
și întru bunătatea ta mă în-
vață îndreptările tale.

69. Inmulțitu-s'a asupra
mea nedreptatea mândrilor,
iară eu cu toată inima voi
cercă poruncile tale.

70. Inchegetu-s'a ca lap-
tele inima lor, iară eu la
legea ta am cugetat.

71. Bine este mie, că m'ai
smerit, ca să mă învăț în-
dreptările tale.

72. Bună este mie legea
gurii tale, mai vărtos decât
mii de aur și de argint.

Mărire:

Starea întâia.

Mânile tale m'au făcut, și
m'au zidit, înțelepțește-
mă, și mă voi învăța po-
runcile tale.

74. Ceice se tem de tine
mă vor vedea, și se vor ve-
seli, că întru cuvintele tale
am nădăjduit.

75. Cunoscute-am Doamne,
că drepte sunt judecățile tale
și întru adevăr m'ai smerit.

76. Facă-să dar mila ta, ca să mă mângăie, după cuvântul tău robului tău.

77. Să-mi vie mie îndurările tale, și voi fi viu, că legea ta cugetarea mea este.

78. Să se rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut fărădelege asupra mea, iară eu mă voi învăța întru poruncile tale.

79. Să mă întorcă pe mine ceice se tem de tine, și ceice cunosc mărturiile tale.

80. Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să nu mă rușinez.

81. Stinge-să spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

82. Sfârșitu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând: când mă vei mângăia?

83. Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările tale nu le-am uitat.

84. Câte sunt zilele robului tău? când vei face mie judecata de cătră ceice mă gonesc?

85. Spusu-mi-au mie călcătorii de lege bârfele: Ci nu sunt ca legea ta Doamne.

86. Toate poruncile tale sunt adevărul, fără dreptate m'a gonit, ajută-mi.

87. Puțin de nu m'a sfârșit pe mine pe pământ, iară eu n'am părăsit poruncile tale.

88. După mila ta viază-mă, și voi păzi mărturiile gurii tale.

89. În veac Doamne cuvântul tău rămâne în Cer.

90. În neam și în neam adevărul tău, întemeiat-ai pământul, și rămâne.

91. Curânduiala ta rămâne ziua, că toate sunt sluji-toare ție.

92. Că de nu ar fi fost legea ta gândirea mea: Atunci aş fi pierit întru smerenia mea.

93. În veac nu voi uita îndreptările tale, că într'ânsele m'ai viat.

Starea a doua.

Al tău sunt eu, mântuește-mă. Că îndreptările tale am căutat.

95. Pe mine m'au așteptat păcătoșii să mă piardă: Mărturiile tale am cunoscut.

96. A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătată este porunca ta foarte.

97. Cât am iubit legea ta Doamne, toată ziua gândirea mea este.

98. Mai mult decât pe vrăjmașii mei m'ai înțeleptit cu porunca ta, că în veac a mea este.

99. Mai mult decât toți ceice mă învață, am înțeles, că mărturiile tale gândirea mea este.

100. Mai mult decât cei bătrâni am priceput, că poruncile tale am căutat.

101. Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să păzesc cuvintele tale.

102. Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.

103. Cât sunt de dulci gât-lejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurii mele.

104. Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urît toată calea nedreptății.

105. Făclie picioarelor mele este legea ta, și luminează cărărilor mele.

106. Juratu-m'am și am pus, ca să păzesc judecățile dreptății tale.

107. Smeritu-m'am până în sfârșit Doamne, viază-mă după cuvântul tău.

108. Cele de bunăvoie ale gurii mele bine le voește Doamne, și judecățile tale mă învață.

109. Sufletul meu în mâinile tale este pururea, și legea ta n'am uitat.

110. Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale n'am rătăcit.

111. Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.

112. Plecat-am inima mea, ca să facă îndreptările tale în veac, pentru răsplătire.

113. Pe călcătorii de lege i-am urît, și legea ta am iubit.

114. Ajutorul meu, și sprijinitorul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

115. Depărtați-vă de la mine ceice vicleniți, și voi cercă poruncile Dumnezeului meu.

116. Apără-mă după cuvântul tău, și mă viază, și

nu mă rușină pe mine dela așteptarea mea.

117. Ajută-mi, și mă voiu mântui, și voiu cugeta întru îndreptările tale pururea.

118. Defăimat-ai pe toți ceice se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

119. Călcători de lege am socotit pe toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

120. Pătrunde cu frica ta cărnurile mele, că de judecățile tale m'am temut.

121. Făcut-am judecată, și dreptate: Nu mă da pe mine celor ce-mi fac strâmbătate.

122. Primește pe robul tău întru bunătate, ca să nu mă clevească cei mândri.

123. Ochii mei s'au stâns spre mântuirea ta, și spre cuvântul dreptății tale.

124. Fă cu robul tău după mila ta, și întru îndreptările tale mă învață. . .

125. Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă, și voiu cunoaște mărturiile tale.

126. Vremea este a face Domnului, stricat-au legea ta.

127. Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

128. Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat, toată calea nedreaptă am urit.

129. Minunate sunt mărturiile tale, pentru aceasta le-a cercat pe ele sufletul meu.

130. Arătarea cuvintelor tale luminează, și înțelepțește pe prunci.

131. Gura mea am deschis, și am tras Duh: Că de poruncile tale am dorit.

Mărire:

Starea a treia.

Caută spre mine, și mă miluește, după judecata celorce iubesc numele tău.

133. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău, și să nu mă stăpânească toată fărădelegea.

134. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voiu păzi poruncile tale.

135. Fața ta arată-o peste robul tău, și mă învață îndreptările tale.

136. Izvoară de ape au izvorît ochii mei, pentru că n'am păzit legea ta.

137. Drept ești Doamne, și drepte sunt judecățile tale.

138. Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

139. Topitu-m'a râvnirea ta, că au uitat cuvintele tale vrăjmașii mei.

140. Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău l-a iubit pe el.

141. Mai tinăr sunt eu și defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

142. Dreptatea ta este dreptate în veac, și legea ta adevărul.

143. Năcazuri și nevoi m'au aflat: Poruncile tale sunt gândirea mea.

144. Dreptate sunt mărturiile tale în veac, înțelepțește-mă, și voi fi viu.

145. Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă Doamne, îndreptările tale voi căuta.

146. Strigat-am către tine, mântuește-mă, și voi păzi mărturiile tale.

147. Apucat-am înainte fără de vreme, și am strigat, întru cuvintele tale am nădăduit.

148. Intimpinat-au ochii mei către dimineață, ca să cuget la cuvintele tale.

149. Glasul meu auzi-l Doamne, după mila ta, după judecata ta mă viază.

150. Apropiatu-s'au ceice mă goniau fărădelege, și dela legea ta s'au depărtat.

151. Aproape ești tu Doamne, și toate căile tale sunt adevărul.

152. Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pe ele.

153. Vezi smerenia mea, și mă scoate, că legea ta n'am uitat.

154. Judecă judecata mea, și mă izbăvește, pentru cuvântul tău mă viază.

155. Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale n'au căutat.

156. Indurările tale multe sunt Doamne, după judecata ta mă viază.

157. Mulți sunt, ceice mă gonesc, și mă năcăjesc, dela mărturiile tale nu m'am abătut.

158. Văzut-am pe cei neînțelegători, și mă topiam, că cuvintele tale nu le-au păzit.

159. Vezi că poruncile tale am iubit Doamne, întru mila ta mă viază.

160. Incepătura cuvintelor tale este adevărul. Și în veac toate judecățile dreptății tale.

161. Boierii m'au gonit înzadar, și de cuvintele tale s'a înfricoșat inima mea.

162. Bucură-mă-voiu eu de cuvintele tale, ca celce află dobânzi multe.

163. Nedreptatea am urît, și m'am scârbit, iară legea ta am iubit.

164. De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile dreptății tale.

165. Pace este multă celorce iubesc legea ta, și nu este lor sminteală.

166. Așteptat-am mântuirea ta Doamne, și poruncile tale am iubit.

167. Păzit-a sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit foarte.

168. Păzit-am poruncile tale, și mărturiile tale: Că toate căile mele înaintea ta sunt Doamne.

169. Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă înțelepțește.

170. Să între cererea mea înaintea ta Doamne, după cuvântul tău mă izbăvește.

171. Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța îndreptările tale.

172. Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile tale sunt dreptate.

173. Fie mâna ta să mă stăpânească, că poruncile tale am voit.

174. Dorit-am de mântuirea ta Doamne, și legea ta cugetarea mea este.

175. Viu va fi sufletul meu, și te va lauda, și judecățile tale vor ajuta mie.

176. Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pe robul tău, că poruncile tale nu le-am uitat.

Mărire:

După a șapteasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule : de 3 ori. Prea sfântă Treime : Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 2.

Greșit-am ție Mântuitorule ca și fiiul cel curvariu, primește-mă Părinte pe mine celce mă pocăiesc, și mă miluește Dumnezeule.

Mărire :

Strig ție Christoase Mântuitorule, glasul vameșului, milostiv fii mie ca și aceleuia, și mă miluește Dumnezeule.

Și acum :

De Dumnezeu Născătoare, să nu mă treci cu vederea pe mine celace am trebuință de sprijineala cea dela tine. Că spre tine a nădăjduit sufletul meu miluește-mă.

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta :

Stăpâne Doamne atotputernice, și făcătorule a toate, Părintele îndurărilor, și Dumnezeul milii: Celace ai zidit pe om din pământ, și l-ai arătat pe el după chipul și asemănarea ta, ca și prin el să se mărească pe pământ mare încuviințat nu-

mele tău. Și fiind el căzut jos, cu călcarea poruncilor tale, zidindu-l iarăși a doua oară pe el mai spre bine întru Christosul tău, l-ai suit în Ceruri. Mulțămescu-ți, că ai înmulțit spre mine mărirea ta, și nu m'ai dat pe mine vrăjmașilor mei, cari caută desăvârșit să mă tragă jos în prăpastia iadului, nici m'ai lăsat să pieiu împreună cu fărădelegile mele. Deci acum mult milostive, și iubitorule de bine Doamne, carele nu voești moartea păcătoșului, ci aștepti întoarcerea lui, și-l primești. Celace ridici pe oamenii cei căzuți, și tămăduiești pe cei zdrobiți, întoarce-mă și pe mine la pocăință, și fiind căzut jos mă ridică, și zdrobit vindecă-mă. Aduți aminte de îndurările tale, și de cea din veci a ta necuprinsă bunătate, și uită cele nenumărate ale mele fărădelegi, care cu lucrul, și cu cuvântul, și

cu cugetul le-am săvârșit. Desleagă împietrirea inimii mele, și îmi dă mie lacrimi de umilință spre curățirea spurcăciunii cugetului meu. Ascultă Doamne, ia aminte iubitorule de oameni, milostivește-te îndurate, și de tirania patimilor, care împărățesc întru mine, slobozește ticălosul meu suflet. Și să nu mă mai biruiască păcatul, nici să mă mai silnicească de acum vrăjmașul drac, nici să mă mai ducă la voile lui: Ci cu mâna ta cea tare mă răpește de sub stăpânirea lui, și împărățește tu întru mine bunule, și iubitorule de oameni Doamne. Și cu totul să fiu al tău, și binevoiește să viețuesc de acum după voia ta, și prin cea negrăită bunătate a ta, dă-mi curățire a inimii, pază a gurii, îndreptare faptelor, cuget smerit, pace gândurilor, liniște

sufleteștilor mele puteri, bucurie duhovnicească, dragoste curată, îndelungă răbdare, bunătate, blândețe, credință nefățarnică, și înfrânare preocupinzătoare, și mă umple de rodurile tuturor bunătăților, cu darul prea sfântului tău Duh. Și să nu mă ridici pe mine întru înjumătățirea zilelor mele, nici să-mi răpești sufletul meu neîndreptat și negătît. Ci mă fă de săvârșit cu săvârșirea ta, și așa mă scoate dintru această vieată. Ca trecând cu darul tău fără de opreală începătoriile și stăpâniile întunericului, să privesc și eu frumsețea cea nepovestită a nepropiatei mărire tale, împreună cu toți sfinții tăi, întru cari s'a sfințit și s'a preamărit întru tot cinstitul și de mare cuviință numele tău, în veci, Amin.

8. Domnul va păzi intra-rea ta, și eșirea ta, de acum, și până în veac.

Cântarea Treptelor, Psalm 121.

Veselitu-m'am de ceice mi-au zis mie: în casa Domnului vom merge.

2. Stând erau picioarele noastre, în curțile tale Ierusalime.

3. Ierusalimul celce se zidește ca o cetate, a căruia împărtășirea lui este dimpreună.

4. Că acolo s'au suit semințiile, semințiile Domnului mărturia lui Israil, ca să se mărturisească numele Domnului.

5. Că acolo au șezut scaunele la judecată, scaunele asupra casei lui David.

6. Întrebați dar celece sunt spre pacea Ierusalimului, și îndestulare celorce te iubesc pe tine.

7. Fie pace întru puterea ta, și îndestulare întru zidurile turnului tău.

8. Pentru frații mei și pentru vecinii mei, am grăit adecă pace de tine.

9. Pentru casa Domnului Dumnezeului nostru, am căutat cele bune ție.

Cântarea Treptelor, Psalm 122.

Cătră tine am ridicat ochii mei, celace locuești în cer.

2. Iată precum sunt ochii slugilor în mânilor stăpânilor săi, precum sunt ochii slujnicei în mânilor stăpânei sale: Așa ochii noștri cătră Domnul Dumnezeul nostru, până ce se va milostivi spre noi.

3. Miluește-ne pe noi Doamne, miluește-ne pe noi: Că prea mult ne-am umplut de hulă.

4. Prea mult s'a umplut sufletul nostru, ocară celorce sunt întru îndestulare, și hulă celor mândri.

Cântarea Treptelor, Psalm 123.

De nu ar fi că Domnul eră întru noi, zică adecă Israil.

2. De nu ar fi că Domnul eră întru noi, când s'au ridicat oamenii asupra noastră.

3. Iată de vii ne-ar fi înghițit pe noi, când s'a iuțit mânia lui peste noi.

4. Iată apa ne-ar fi înecat pe noi, părâu a trecut sufletul nostru.

5. Iată a trecut sufletul nostru apa cea fără de stare.

6. Bine este cuvântat Domnul, carele nu ne-a dat pe noi spre vânarea dinților lor.

7. Sufletul nostru ca o pasăre s'a izbăvit din cursa vânătorilor, cursa s'a sfărâmat, și noi ne-am izbăvit.

8. Ajutorul nostru este întru numele Domnului, celui ce a făcut cerul și pământul.

Mărire:

Cântarea Treptelor, Psalm 124.

Ceice se nădăjduesc întru Domnul, ca muntele Sionului: Nu se va clăti în veac celce locuște în Ierusalim.

2. Munții împrejurul lui și Domnul împrejurul poporului său, de acum și până în veac.

3. Că nu va lăsa Domnul toiagul păcătoșilor peste soarta dreptilor. Ca să nu-și tindă dreptii întru fărădelegi mâinile lor.

4. Fă bine Doamne celor buni, și celor drepti cu inima.

5. Iară pe ceice se abat la îndărătnicii, duce-i-va Domnul cu ceice lucrează fărădelegea, pace peste Israil.

Cântarea Treptelor, Psalm 125.

Când a întors Domnul robia Sionului, făcutu-ne-am ca niște mângăiați.

2. Atuncea s'a umplut de bucurie gura noastră și limba noastră de veselie, atuncea vor grăi între neamuri, mărit-a Domnul a face cu dânșii.

3. Mărit-a Domnul a face cu noi, fost-am veselindu-ne.

4. Intoarce Doamne robia noastră, ca păraele în Austru.

5. Ceice samănă cu lacrimi, cu bucurie vor secera.

6. Mergând mergeau și plângeau, aruncând sămințele sale, și venind vor veni cu bucurie, luându-și mănunchile sale.

Cântarea Treptelor, Psalm 126.

De nu ar zidi Domnul casa, în deșert s'ar osteni ceice zidesc. De nu ar păzi Domnul cetatea, în deșert ar priveghia celce o păzește.

2. Indesert este vouă a mâncă. Sculați-vă după ce ați șezut, ceice mâncați pâinea durerii. Când va da iubitorilor săi somn.

3. Iată moștenirea Domnului, fiii plata rodului pântecelui.

4. Ca niște săgeți în mâna celui tare, așa fiii celor scuturați.

5. Fericit este, carele își va împlini pofta sa dintr'ânșii. Nu se vor rușina, când vor grăi vrăjmașilor săi în porți.

Cântarea Treptelor, Psalm 127.

Fericiți toți ceice se tem de Domnul, cari umblă în căile lui.

2. Ostenelele rodurilor tale vei mânca, fericit ești, și bine va fi ție.

3. Muieră ta ca o vie rodită în laturile casei tale. Fiii tăi ca niște tinere odrasle de maslin împrejurul mesei tale.

4. Iată așa se va binecuvânta omul, celce se teme de Domnul.

5. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, și vei vedea

bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții tale.

6. Și vei vedea pe fiii fiilor tăi. Pace peste Israil.

Cântarea Treptelor, Psalm 128.

De multeori s'au luptat cu mine din tinerețele mele, zică adecă Israil.

2. De multeori s'au luptat cu mine din tinerețele mele și nu m'au biruit.

3. Peste spatele mele au lucrat păcătoșii, îndelungat-au fărădelegea sa.

4. Domnul cel drept a tăiat grumazii păcătoșilor.

5. Să se rușineze și să se întoarcă înapoi toți ceice urăsc Sionul.

6. Facă-se ca iarba pe casă, carea mainainte de smulgere s'a uscat.

7. De carea nu și-a umplut mâna sa celce secără, și sânul său celce adună mănunchile.

8. Și n'au zis ceice treceau: Binecuvântarea Domnului peste voi, binecuvântat-am pe voi întru numele Domnului.

Mărire:

Cântarea Treptelor, Psalm 129.

Intru adâncuri am strigat
cătră tine Doamne:
Doamne auzi glasul meu.

2. Fie urechile tale luând
aminte spre glasul rugăciunii
mele.

3. De te vei uita la fără-
delegi Doamne, Doamne cine
va suferi? Că la tine este mi-
lostivirea.

4. Pentru numele tău
te-am răbdat Doamne, aş-
teptat-a sufletul meu spre
cuvântul tău, nădăduit-a su-
fletul meu spre Domnul.

5. Din straja dimineţii
până în noapte, din straja
dimineţii să nădăduiască Is-
rail spre Domnul.

6. Că la Domnul este mila,
şi multă mântuire la el. Şi
el va izbăvi pe Israil de toate
fărădelegile lui.

Cântarea Treptelor, Psalm 130.

Doamne nu s'a înălţat
inima mea, nici s'au înăl-
ţat ochii mei. Nici am umblat
întru cele mari, nici întru
cele mai minunate decât mine.

2. De nu m'am smerit cu
gândul, ci am înălţat sufletul

meu, precum este cel înţărcat
spre maica lui, aşă vei răs-
plăti spre sufletul meu.

3. Nădăduiască Israil spre
Domnul, de acum şi până în
veac.

Cântarea Treptelor, Psalm 131.

Aduţi aminte Doamne de
David şi de toate blân-
deţele lui.

2. Că s'a jurat Domnului,
s'a făgăduit Dumnezeului lui
Iacov.

3. De voiu intra în loca-
şurile casei mele, de mă voiu
sui pe patul aşternutului
meu.

4. De voiu da somn ochilor
mei şi genelor mele dormitare.

5. Şi odihna tâmpelor
mele, pânăce voiu afla locul
Domnului, locaşul Dumne-
zeului lui Iacov.

6. Iată o am auzit pe ea
în Efrata, aflatu-o-am pe ea
în câmpii dumbrăvii.

7. Intra-vom în locaşurile
lui, închină-ne-vom la locul
unde au statut picioarele lui.

8. Scoală-te Doamne întru
odihna ta, tu şi sicriul sfin-
ţirii tale.

9. Preoții tăi se vor îmbrăca cu dreptate, și cuvioșii tăi se vor bucura.

10. Pentru David sluga ta, să nu întorci fața unsului tău.

11. Juratu-s'a Domnul lui David cu adevărită, și nu se va lăpăda de dânsa, din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

12. De vor păzi fiii tăi așezământul de lege al meu, și mărturiile mele acestea, care voi învăța pe ei, și fiii lor până în veac vor șede pe scaunul tău.

13. Că a ales Domnul Sionul, osebitu-l-a pe el spre lăcaș sie-și.

14. Aceasta este odihna mea în veacul veacului. Aicea voi locui, că l-am ales pe el.

15. Vânatul lui binecuvântând, îl voi binecuvânta, pe săracii lui voi sătura de pâine.

16. Preoții lui voi îmbrăca cu mântuire, și cuvioșii lui cu bucurie se vor bucura.

17. Acolo voi răsări cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

18. Pe vrăjmașii lui voi îmbrăca cu rușine, și peste dânsul va înflori sfințenia mea.

Cântarea Treptelor, Psalm 132.

Iată acum, ce este bun sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună.

2. Ca mirul pe cap, celce se pogoară pe barba lui Aaron. Carele se pogoară pe marginea îmbrăcăminteii lui.

3. Ca roua Ermonului ce se pogoară pe munții Sionului. Că acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, și vieța până în veac.

Cântarea Treptelor, Psalm 133.

Iată acum binecuvântați pe Domnul toate slugile Domnului. Cari stați în casa Domnului, în curțile casei Dumnezeului nostru.

2. În nopți ridicați mâinile voastre la cele sfinte, și binecuvântați pe Domnul.

3. Binecuvântă-te-va Domnul din Sion, celce a făcut cerul și pământul.

Mărire:

După a optasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule : de 3 ori. Prea sfântă Treime : Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 2.

Mainainte până a nu mă osândi Doamne al meu, Doamne, dă-mi întoarcere și îndreptare păcatelor mele celor multe. Dă-mi umilință duhovnicească, ca să strig către tine: Milostive, iubitorule de oameni Dumnezeul meu, mântuește-mă.

Mărire :

Cu dobitoacele cele fără de minte asemănându-mă eu curvarul, m'am însoțit cu ele. Dăruiește-mi întoarcere Christoase, ca să iau dela tine mare milă.

Și acum :

Nu-ți întoarce Stăpână fața ta de către mine, carele mă rog ție, ci ca o milostivă maică a înduratăului Dumnezeu, sârguește-te mainainte de sfârșit, dă-mi întoarcere, ca să mă mântuesc prin tine. Că tu ești mântuirea

mea, și nădejdea mea cea nerușinată Doamna mea.

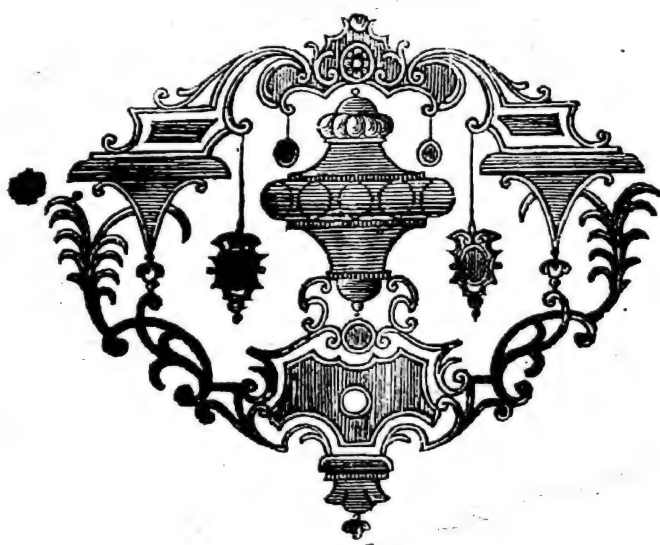
Doamne miluește de 40 de ori.
Și rugăciunea aceasta.

Doamne nu cu mânia ta să mă mustră pe mine, nici cu urgia ta să mă cerți. Stăpâne Doamne Iisuse Christoase, Fiiule al lui Dumnezeu celui viu, miluește-mă pe mine păcătosul, săracul, golul, lenevosul, negrijilivul, lipsitul, ticălosul, curvarul, preacurvarul, malachiul, sodomleanul, întinatul, desfrânatul, necunoscătorul, nemilostivul, impietritul, îmbătatul, aprinsul, obraznicul, îndrăznețul, cel fără de răspuns, nevrednicul iubirii tale de oameni, și vrednicul de toată munca, și de geenă, și de pedeapsă. Și pentru mulțimea atâtor greșele ale mele, nu mă pune sub mulțimea muncilor izbăvitorule, ci mă miluește,

că sunt neputincios și cu sufletul, și cu trupul, și cu socoteala, și cu gândul, și mă mântuește pe mine nevrednicul robul tău, cu judecățile cari le știi. Prin rugăciunile preacuratei Stăpânei noastre

de Dumnezeu Născătoarei, și ale tuturor sfinților, cari din veci bine ți-au făcut ție spre plăcere. Că bine ești cuvântat întru toți vecii, Amin.

23. Și a dat pământul lor moștenire.

24. Moștenire lui Israil poporului său.

25. Doamne numele tău este în veac.

26. Și pomenirea ta în neam și în neam.

27. Că va judecă Domnul pe poporul său.

28. Și spre slugile sale se va umili.

29. Idolii păgânilor argint și aur, lucruri de mâni ome-nești.

30. Gură au, și nu vor grăi.

31. Ochi au, și nu vor vedea.

32. Urechi au, și nu vor auzi.

33. Că nu este Duh în gura lor.

34. Asemenea lor să fie ceice fac pe aceștia.

35. Și toți ceice se nă-dăjduesc într'ânșii.

36. Casa lui Israil, bine-cuvântați pe Domnul.

37. Casa lui Aaron, bine-cuvântați pe Domnul.

38. Casa lui Levi, bine-cuvântați pe Domnul.

39. Ceice vă temeți de Domnul, binecuvântați pe Domnul.

40. Bine este cuvântat Domnul din Sion, celce lo-cuește în Ierusalim.

Aliluia, Psalm 135.

Mărturisi-ți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila lui.

2. Mărturisi-ți-vă Dumne-zeului dumnezeilor, că în veac este mila lui.

3. Mărturisi-ți-vă Domnu-lui domnilor, că în veac este mila lui.

4. Celuice face minuni mari unuia, că în veac este mila lui.

5. Celuice a făcut Ceru-rile cu înțelegere, că în veac este mila lui.

6. Celuice a întărit pă-mântul peste ape, că în veac este mila lui.

7. Celuice a făcut lumi-nători mari unuia, că în veac este mila lui.

8. Soarele spre stăpânirea ziii, că în veac este mila lui.

9. Luna și stelele spre stă-pânirea nopții, că în veac este mila lui.

10. Celuice a bătut Egiptul cu cei întâi născuți ai lor, că în veac este mila lui.

11. Și a scos pe Israil din mijlocul lor, că în veac este mila lui.

12. Cu mână tare, și cu braț înalt, că în veac este mila lui.

13. Celuice a împărțit marea roșie întru despărțituri, că în veac este mila lui.

14. Și a trecut pe Israil prin mijlocul ei, că în veac este mila lui.

15. Și a scuturat pe Faraon, și puterea lui în marea roșie, că în veac este mila lui.

16. Celuice a trecut poporul său în pustie, că în veac este mila lui.

17. Celuice a bătut împărați mari, că în veac este mila lui.

18. Și a omorât împărați tari, că în veac este mila lui.

19. Pe Sion împăratul Amoreilor, că în veac este mila lui.

20. Și pe Og împăratul Vassanului, că în veac este mila lui.

21. Și le-a dat pământul lor moștenire, că în veac este mila lui.

22. Moștenire lui Israil slugii sale, că în veac este mila lui.

23. Că întru smerenia noastră ne-a pomenit pe noi Domnul, că în veac este mila lui.

24. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila lui.

25. Celce dă hrană la tot trupul, că în veac este mila lui.

26. Mărturisi-ți-vă Dumnezeului ceresc, că în veac este mila lui.

Psalmul lui David, prin Ieremia, 136.

La râul Vavilonului, acolo am șezut, și am plâns, când ne-am adus noi aminte de Sion.

2. În sălci în mijlocul lui am spânzurat organele noastre.

3. Că acolo ne-au întrebat pe noi, ceice ne-au robît pe noi, cuvinte de cântări. Și ceice ne-au dus pe noi, cântare, cântați nouă din cântările Sionului.

4. Cum vom cânta cântarea Domnului în pământ străin?

5. De te voi uita Ierusalime, uitată să fie dreapta mea.

6. Să se lipească limba mea de grumazul meu, de nu-mi voi aduce aminte de tine: De nu voi pune înaintea Ierusalimului, ca întru începutul veseliei mele.

7. Aduți aminte Doamne de fiii lui Edom, în ziua Ierusalimului.

8. Cari ziceau: Stricați-l, stricați-l până la temeliiile lui.

9. Fata Vavilonului ticăloasă: Fericit este celce va răsplăti ție răsplătirea ta, carea ai răsplătit nouă.

10. Fericit este, carele va apucă și va lovi pruncii tăi de piatră.

Mărire:

Psalmul lui David, de carele și Aggeiu și Zaharia, 137.

Mărturisî-mă-voiu ție Doamne cu toată inima mea, și înaintea îngerilor voi cânta ție: Că ai auzit toate graiurile gurii mele.

2. Inchină-mă-voiu la biserica ta cea sfântă, și mă voi mărturisi numelui tău, întru mila ta și adevărul tău: Că ai mărit peste tot numele cel sfânt al tău.

3. Ori în ce zi te voi chema, degrab mă auzi, înmulți-mă-vei în sufletul meu cu puterea ta.

4. Mărturisească-se ție Doamne toți împărații pământului, că au auzit toate graiurile gurii tale.

5. Și să cânte întru căile Domnului: că mare este mărirea Domnului.

6. Că înalt este Domnul, și la cele smerite privește, și cele înalte de departe le cunoaște.

7. De voi merge în mijlocul năcazului, mă vei via, peste mânia vrăjmașilor mei întins-ai mâinile tale, și m'a mântuit dreapta ta.

8. Domnul va răsplăti pentru mine: Doamne mila ta este în veac, lucrurile mânilor tale nu le trece cu vederea.

Întru sfârșit Psalmul lui David, al Zahariei întru risipire, 138.

Doamne cercatu-m'ai, și m'ai cunoscut: Tu ai cunoscut șederea mea, și scolarea mea.

2. Tu ai priceput gândurile mele de departe.

3. Cărarea mea și funea mea tu o a-i iscodit, și toate căile mele mainainte le-ai văzut, că nu este vicleșug în limba mea.

4. Iată Doamne tu ai cunoscut toate cele de pe urmă, și cele de demult.

5. Tu m'ai zidit, și ai pus peste mine mâna ta.

6. Minunată s'a făcut știința ta de cătră mine, întăritu-s'a, nu voi putea spredânsa

7. Unde mă voi duce dela Duhul tău, și dela fața ta unde voi fugi?

8. De mă voi sui în Cer, tu acolo ești, de mă voi pogori în iad, de față ești.

9. De voi lua aripile mele de dimineață, și mă voi sălăslui la marginile mării.

10. Că și acolo mâna ta mă va povățui, și mă va ține dreapta ta.

11. Și am zis: Au doară întunerecul mă va călca? Și noaptea este luminare întru desfătăciunea mea?

12. Că întunerecul nu se va întinecă dela tine, și noaptea ca ziua se va lumina, precum este întunerecul ei, așa și lumina ei.

13. Că tu ai zidit rărunchii mei, sprijinitu-m'ai din pânțele maicii mele.

14. Mărturisi-mă-voiu ție, că cu înfricoșare te-ai minunat: minunate sunt lucrurile tale, și sufletul meu le cunoaște foarte.

15. Nu s'a ascuns osul meu dela tine, carele l-ai făcut întru ascuns, și statul meu întru cele mai de jos ale pământului.

16. Cel nelucrat al meu l-a văzut ochii tăi, și în cartea ta toți se vor scrie, în zile se vor zidi, și nimenea întru dânșii.

17. Iară mie îmi sunt foarte cinstiți prietenii tăi Dumnezeule, foarte s'au întărit stăpâniile lor.

18. Numără-voiu pe dânșii, și mai mult decât năsipul se

vor înmulți: Sculatu-m'am și încă sunt cu tine.

19. De vei să omori pe păcătoși Dumnezeu, bărbații sângiurilor depărtați-vă dela mine.

20. Că pricinuitori sunteți întru gânduri, lua-vor întru deșertăciune cetățile tale.

21. Au nu pe ceice te urăsc pe tine Doamne, i-am urât, și asupra vrăjmașilor tăi m'am topit?

22. Cu uriciune desăvârșit i-am urât pe ei, neprieteni mi s'au făcut mie.

23. Ispitește-mă Dumnezeu, și cunoaște inima mea, cearcă-mă, și cunoaște cărările mele.

24. Și vezi, de este calea fărădelegii întru mine, și mă îndreptează în calea cea vecinică.

Întru sfârșit, Psalmul lui David 139.

coate-mă Doamne dela omul viclean, dela bărbatul nedrept mă izbăvește.

2. Cari gândiau nedreptate în inimă, toată ziua rânduiau rășboaie.

3. Ascuțit-a limba sa ca de șarpe, otravă de aspidă sunt buzele lor.

4. Păzește-mă Doamne din mâna păcătosului, dela oamenii nedrepti mă scoate: Cari au gândit să împedecă pașii mei.

5. Ascuns-au mândrii cursă mie, și cu funi au întins cursă picioarelor mele, pe lângă cărare smintele mi-au pus mie.

6. Zis-am Domnului, Dumnezeuul meu ești tu: Ascultă Doamne glasul rugăciunii mele.

7. Doamne, Doamne puterea mântuirii mele, umbri-ta-i peste capul meu în ziua de rășboiu.

8. Să nu mă dai Doamne dela dorirea mea celui păcătos, gândit-a împotriva mea, să nu mă părăsești, ca nu cândva să se înalțe.

9. Capul încunjurării lor, osteneala buzelor lor va acoperi pe dânsul.

10. Cădea-vor peste dânsii cărbuni, cu foc îi vei surpă pe dânsii în ticăloși, și nu vor putea răbdă.

11. Bărbatul limbut nu se va îndreptă pe pământ, pe bărbatul nedrept relele îl vor vâna spre stricăciune.

12. Cunoscute-am, că va face Domnul judecată săracilor, și izbândă lipsiților.

13. Însă dreptii se vor mărturisi numelui tău, și vor locui dreptii cu fața ta.

Mărire:

Psalmul lui David, 140.

Doamne strigat-am către tine, auzi-mă, ia aminte glasul rugăciunii mele, când strig către tine.

2. Să se îndrepteze rugăciunea mea, ca tămâia înaintea ta: Ridicarea mânilor mele jertfă de seară.

3. Pune Doamne strajă gurii mele, și ușă de îngrădire împrejurul buzelor mele.

4. Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să tăgăduesc răspunsurile cele din păcate.

5. Cu oamenii ceice lucrează fărădelege, și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

6. Certă-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iară

untul de lemn al păcătosului să nu ungă capul meu.

7. Că încă și rugăciunea mea este întru bune vrerile lor, înghițitu-s'a lângă piatra judecătorilor.

8. Auzi-se-vor graiurile mele, că s'au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s'au rupt pe pământ, risipitu-s'au oașele lor lângă iad.

9. Că către tine Doamne, Doamne ochii mei, spre tine am nădăjduit, să nu iai sufletul meu.

10. Păzește-mă de cursa, care mi-au pus mie, și de smintelele celorce fac fărădelege.

11. Cădea-vor în mreaja sa păcătoșii, deosebi sunt eu, până ce voi trece.

Al înțelegerii lui David, când a fost el în peșteră rugându-se, Psalm 141.

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m'am rugat.

2. Vărsă-voiu înaintea lui rugăciunea mea, năcazul meu înaintea lui voi spune.

3. Când lipsiă dintru mine duhul meu, și tu ai cunoscut cărările mele.

4. În calea aceasta, în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

5. Luat-am seama de-a dreapta și am privit, și nu eră, cine să mă cunoască.

6. Pierit-a fuga dela mine, și nu este celce caută sufletul meu.

7. Strigat-am cătră tine Doamne, zis-am, tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii.

8. Ia aminte spre rugăciunea mea, că m'am smerit foarte.

9. Izbăvește-mă de ceice mă gonesc, că s'au întărit mai vârtos decât mine.

10. Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui tău.

11. Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce vei răsplăti mie.

Se moare folos
Psalmul lui David, când îl goniă pe el Avisalom fiiul său, 142.

Doamne auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul tău, auzi-mă întru dreptatea ta.

2. Și să nu întri la judecată cu robul tău, că nu se va îndreptă înaintea ta tot cel viu.

3. Că a gonit vrăjmașul sufletul meu, împilat-a la pământ vieța mea, așezatu-m'a întru întunec ca pe morții veacului.

4. Și s'a mâhnit întru mine duhul meu, întru mine s'a turburat inima mea.

5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început: Cugetat-am la toate lucrurile tale, la faptele mânilor tale am gândit.

6. Tins-am cătră tine mânil mele, sufletul meu ca niște pământ fără de apă ție.

7. Degrab auzi-mă Doamne, slăbit-a duhul meu, să nu întorci fața ta dela mine, și mă voi asemăna celorce se pogoară în groapă.

8. Auzită fă mie dimineața mila ta, că spre tine am nădăduit, arată-mi mie Doamne calea, în care voi merge, că la tine am ridicat sufletul meu.

9. Scoate-mă dela vrăjmașii mei, Doamne la tine am scăpat.

10. Învață-mă să fac voia ta, că tu ești Dumnezeuul meu. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

11. Pentru numele tău Doamne mă vei via, întru dreptatea ta vei scoate din năcaz sufletul meu.

12. Și întru mila ta vei sfârși pe vrăjmașii mei. Și vei pierde pe toți ceice năcăjesc sufletul meu, că eu sunt robul tău.

Mărire:

După a nouasprezecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 7.

Mulțămind te măresc Dumnezeuul meu, căci tuturor păcătoșilor le-ai dat pocăință.

Mântuitorule, să nu mă rușinezi, când vei veni să judeci toată lumea, pe mine, carele am făcut lucruri de rușine.

Mărire:

Fără de număr greșindu-ți, pedepse nenumărate aștept, Dumnezeuul meu îndură-te și mă mântuește.

Și acum:

La mulțimea milii tale acum alerg, desleagă-mi lanțurile

greșelelor mele de Dumnezeu Născătoare.

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta.

Stăpâne Christoase Dumnezeule, carele cu patimile tale ai vindecat patimile mele, și cu ranele tale ai tămăduit ranele mele; Dăruiește-mi mie, carele mult ți-am greșit, lacrimi de umilință. Amestecă cu trupul meu din miroaseală făcătorului de viață trupului tău, și îndulcește sufletul meu cu cinstit sângele tău de amărăciunea, cu carea m'a adăpat împotriva vrăjmașului. Înălță

mintea mea cătră tine, carea este trasă jos, și mă ridică din prăpastia pierzării. Că nu am pocăință, nu am umilință, nu am lacrimi de mângâiere, care întorc fiii la moștenirea lor. Sunt întunecat la minte de patimile lumești, nu pot să caut cătră tine întru durere, nu pot să mă înfierbânt cu lacrămile dragostei cei cătră tine. Ci Stăpâne Doamne Iisuse Christoase, vistieria bunătăților, dăruiește-mi pocăință desăvârșit, și inimă dureroasă

spre căutarea ta. Dăruiește-mi darul tău, și de iznoavă înoeste întru mine închipuirile icoanei tale. Părăsindu-te-am eu, nu mă părăsi pe mine. Ieși spre căutarea mea, întoarce-mă iarăș la pășunea ta, și mă numără împreună cu oile turmei tale cei alese. Hrănește-mă pe mine împreună cu dânsule din verdeața dumnezeieștilor tale Taine. Pentru rugăciunile preacuratei maicii tale, și ale tuturor sfinților, Amin.

13. Cămarile lor pline, vărându-se din ceasta în ceea. Oile lor mult fătătoare, înmulțindu-se întru eșirile lor. Boii lor grași.

14. Nu este cădere de gard, nici trecătoare, nici strigare în ulițele lor.

15. Fericit-a pe poporul, căruia sunt acestea. Fericit este poporul, căruia Domnul este Dumnezeuul lui.

Laudei lui David, 144.

Inălță-te-voiu Dumnezeuul meu împăratul meu, și bine voiu cuvânta numele tău în veac, și în veacul veacului.

2. În toate zilele bine te voiu cuvânta, și voiu lăuda numele tău în veac, și în veacul veacului.

3. Mare este Domnul și lădat foarte, și măririi lui nu este sfârșit.

4. Neamul și neamul vor lăuda lucrurile tale, și puterea ta va vesti.

5. Mare cuviința măririi sfînțirii tale vor grăi, și minunile tale vor povesti.

6. Și puterea celor înfricoșate ale tale vor spune, și mărirea ta vor povesti.

7. Pomenirea mulțimei bunătății tale vor vesti, și de dreptatea ta se vor bucura.

8. Indurat și milostiv este Domnul, îndelung răbdător și mult milostiv.

9. Bun este Domnul tuturor, și îndurările lui peste toate lucrurile lui.

10. Mărturisească-se ție Doamne toate lucrurile tale, și cuvioșii tăi bine să te cuvinteze.

11. Mărirea împărăției tale vor spune, și puterea ta vor grăi.

12. Ca să facă cunoscută fiilor omenești puterea ta, și mărirea marei cuviinți împărăției tale.

13. Impărăția ta este împărăție a tuturor veacurilor, și stăpânia ta întru tot neamul și neamul.

14. Credincios este Domnul întru toate cuvintele sale și cuvios întru toate lucrurile sale.

15. Sprijinește Domnul pe toți ceice cad și îndreptează pe toți cei surpați.

16. Ochii tuturor spre tine nădăjduesc, și tu le dai lor hrană în vreme bună.

17. Deschizi tu mâna ta, și saturi pe tot cel viu de bunăvoință.

18. Drept este Domnul întru toate căile sale, și cuvios întru toate lucrurile sale.

19. Aproape este Domnul de toți ceice-l cheamă pe el, de toți ceice-l cheamă pe el întru adevăr.

20. Voia celorce se tem de el va face și rugăciunea lor va auzi, și-i va mântui pe dânșii.

21. Păzește Domnul pe toți ceice-l iubesc pe el, și pe toți păcătoșii va pierde.

22. Lauda Domnului va grăi gura mea, și bine să cuvinteze tot trupul numele cel sfânt al lui, în veac și în veacul veacului.

Mărire :

Aliluia, al lui Aggeu și al Zahariei,
Psalm 145.

Laudă suflete al meu pe Domnul, laudă-voi pe Domnul în viața mea, cântă-

voi Dumnezeului meu până ce voi fi.

2. Nu vă nădăjduiți spre boieri, spre fiii oamenilor, întru cari nu este mântuire.

3. Eși-va duhul lui și se va întoarce în pământul său.

4. În ziua aceea vor pieri toate gândurile lui.

5. Fericit este căruia Dumnezeul lui Iacov este ajutorul lui, nădejdea lui spre Domnul Dumnezeul lui.

6. Spre celce a făcut cerul și pământul, marea și toate câte sunt într'ânsele.

7. Spre celce păzește adevărul în veac, spre celce face judecată celor năpăstuiți, spre celce dă hrană celor flămânzi.

8. Domnul desleagă pe cei ferecați în obezi, Domnul înțelepțește orbii, Domnul ridică pe cei surpați, Domnul iubește pe cei drepti, Domnul păzește pe cei nemernici.

19. Pe săracul și pe văduva va primi, și calea păcătoșilor o va pierde.

10. Impărăți-va Domnul în veac, Dumnezeul tău Si-oane în neam, și în neam.

Aliluia, al lui Aggeu și al Zahariei,
Psalm 146.

Lăudați pe Domnul, că este bun Psalmul, Dumnezeuul nostru să i-se îndulcească lauda.

2. Zidind Ierusalimul Domnul, risipirile lui Israil va adună.

3. Celce vindecă pe cei zdrobiți la inimă, și leagă struncinăturile lor.

4. Celce numără mulțimea stelelor, și lor tuturor numele le cheamă.

5. Mare este Domnul nostru, și mare este tăria lui, și priceperii lui nu este număr.

6. Celce primește pe cei blânzi Domnul, și smerește pe cei păcătoși până la pământ.

7. Incepeți a cânta Domnului întru mărturisire, cântați Dumnezeului nostru întru alăută.

8. Celuice îmbracă cerul cu nori, celuice gătește pământului ploaie. Celuice răsaie în munți iarbă, și paște spre slujba oamenilor.

9. Celuice dă dobitoacelor hrana lor, și puilor corbilor celor ce-l cheamă pe el.

10. Nu întru puterea calului va voi, nici în pulpele bărbatului bine îi va plăcea.

11. Bine va voi Domnul întru ceice se tem de dânsul, și întru ceice nădăjduesc spre mila lui.

Aliluia, al lui Aggeu, și al Zahariei,
Psalm 147.

Laudă Ierusalime pe Domnul, laudă pe Dumnezeuul tău Sioane.

2. Că a întărit incuietorile porților tale, binecuvântat-am pe fiii tăi întru tine.

3. Celce pune hotarale tale pace, și cu grăsime de grâu te-a săturat.

4. Celce trimite cuvântul său pământului, degrab aleargă cuvântul lui.

5. Al celuice dă zăpada sa ca lâna, al celuice presară negura ca cenușa.

6. Al celuice pune gheața sa ca pânilă. Impotriva feții gerului lui cine va suferi?

7. Trimite-va cuvântul său și le va topi pe ele, suflă-va Duhul lui, și vor curge ape.

8. Celce vestește cuvântul său lui Iacov, îndreptările și judecățile sale lui Israil.

9. Nu a făcut așa la tot neamul, și judecățile sale nu le-a arătat lor.

Mărire:

Aliluia, al lui Aggeu, și al Zahariei,
Psalm 148.

Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe el întru cele înalte.

2. Lăudați pe el toți îngerii lui, lăudați pe el toate puterile lui.

3. Lăudați pe el soarele și luna, lăudați pe el toate stelele și lumina.

4. Lăudați pe el cerurile cerurilor, și apa cea mai presus de ceruri să laude numele Domnului.

5. Că el a zis și s'a făcut, el a poruncit și s'a zidit.

6. Pusu-le-a pe ele în veac, și în veacul veacului. Poruncă a pus, și nu va trece.

7. Lăudați pe Domnul de pe pământ, bălaurii și toate adâncurile.

8. Focul, grindina, zăpada, gheața, duhul cel de vifor, celece fac cuvântul lui.

9. Munții și toate dealurile, lemnele cele roditoare, și toți cedrii.

10. Fiarăle, și toate dobitoacele celece se târăsc, și paserile cele sburătoare.

11. Impărații pământului, și toate popoarele, domnii și toți judecătorii pământului.

12. Tinerii și fecioarele, bătrânii cu cei mai tineri să laude numele Domnului, că s'a înălțat numele lui unuia.

13. Mărturisirea lui pe pământ și în cer, și va înălța cornul poporului său.

14. Cântare tuturor cuviosilor lui, fiilor lui Israil, poporului ce se apropie de dânsul.

Aliluia, Psalm 149.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda lui în biserică cuviosilor.

2. Veselească-se Israil de celce l-a făcut pe el, și fiii Sionului să se bucure de împăratul lor.

3. Să laude numele lui în horă, în timpină și în Psaltire să-i cânte lui.

4. Că binevoiește Domnul întru poporul său, și va înălța pe cei blânzi întru mântuire.

5. Lăudă-se-vor cuvioșii întru mărire, și se vor bucura întru așternuturile sale.

6. Înălțările lui Dumnezeu în gâtleejul lor, și săbii de amândouă părțile ascuțite în mânilor lor.

7. Ca să facă izbândă întru neamuri, muștrări întru popoare.

8. Ca să lege pe împărații lor cu obezi, și pe măriții lor cu cătuși de fier.

9. Ca să facă întru dânșii judecată scrisă. Mărirea aceasta este tuturor cuvioșilor lui.

Alllula, Psalm 150.

Lăudați pe Dumnezeu întru sfinții lui, lăudați pe el întru tăria puterii lui.

2. Lăudați pe el întru puterile lui, lăudați pe el după mulțimea măririi lui.

3. Lăudați pe el în glas de trâmbiță, lăudați pe el în Psaltire și în alăută.

4. Lăudați pe el în timpină și în horă, lăudați pe el în strune și în organe.

5. Lăudați pe el în chimvale bine răsunătoare, lăudați pe el în chimvale de strigare, toată suflarea să laude pe Domnul.

Mărire:

După a douazecea Catismă.

Sfinte Dumnezeule: de 3 ori. Prea sfântă Treime: Și după Tatăl nostru. Troparele, Glas 6.

Plinirea tuturor bunătăților tu ești Christoase al meu, umple de veselie și de bucurie sufletul meu și mă mântuește ca un mult milostiv.

Mărire:

De am și greșit Christoase Mântuitorul meu înaintea ta, iară alt Dumnezeu afară de tine nu știu. Și nădăj-

duesc la milostivirea ta. Ci mă primește pe mine celace mă întorc milostive părinte, și Fiiule unule născut, și Duhule sfinte, ca pe fiiul cel curvariu, și mă mântuește.

Și acum:

Altă scăpare, și fierbinte sprijineală, afară de tine nu știu: Ci ca ceeace ai îndrăz-

neală cătră celce s'a născut din tine, Stăpână ajută-mi, și mă mântuește pe mine robul tău.

Doamne miluește de 40 de ori.

Și rugăciunea aceasta:

Doamne Iisuse Christoase Dumnezeul meu, miluește-mă pe mine păcătosul, și-mi iartă mie nevrednicului robului tău, câte ți-am greșit în toată vremea vieții mele, și până astăzi. Și orice am păcătuit ca un om, cele cu voie ale mele păcate, și cele fără de voie, cele cu lucrul și cu cuvântul, cele cu mintea și cu gândul, cele din nesocoteală și din răpire, și din multa mea lenevire și trândăvire, ori de m'am jurat pe numele tău cel sfânt, ori de m'am jurat strâmb, sau de am hulit în gândul meu, sau de am ocărit pe cineva, sau de am năpăstuit, sau am întristat, sau am mâniat întru ceva, sau am furat, sau am curvit, sau am mințit, sau am mâncat întru ascuns, sau vreun prieten a năzuit la mine și l-am trecut cu vederea, sau pe vreun frate de

am năcăjit și l-am amărit. Sau stând eu la rugăciune și la cântare, mintea mea cea rea a umblat la cele viclene, sau de m'am desfătat afară de cuviință, sau de am răs nebunește, sau de am grăit glume, sau de m'am trufit, sau la măririi deșarte de am gândit, sau la frumseță deșartă de am privit, și de dânsa m'am biruit, sau de am bârfit, sau de m'am lenevit de rugăciunea mea. Sau de n'am păzit porunca duhovnicescului meu părinte, sau am grăit vorbe deșarte, sau altceva rău de am făcut. Pentrucă acestea toate, și mai multe decât acestea am lucrat, pe cari nici le țin minte. Miluește-mă Doamne și mi le iartă toate ca un bun și iubitor de oameni. Ca în pace să adorm și să dorm, cântând și binecuvântând, și mărimdu-te pe tine, împreună cu cel fără de început al tău Părinte, și cu preasfântul și bunul și de vieată făcătorul tău Duh, Amin.

Acest Psalm deosebi este scris de David, și afară de numărul celor 150 de Psalmi, când singur s'a bătut cu Goliat.

Mic eram întru frații mei, și mai tinăr în casa tatălui meu. Păscut-am oile tatălui meu. Mânile mele au făcut organul, și degetele mele au alcătuit Psaltirea. Și cine va vesti Domnului meu? însuși Domnul, însuși va auzi. Insuși a trimis pe ingerul său, și m'a luat dela oile tatălui meu, și m'a uns cu untul de lemn al ungerii sale. Frații mei buni și mari, și n'a binevoit întru dânsii Domnul. Eșit-am întru întâmpinarea celui de alt neam, și m'a blăstămat întru idolii săi. Iară eu smulgând sabia dela dânsul, i-am tăiat capul lui, și am ridicat ocară dintru fiii lui Israil.

Arătare

cum se cetesc Cântările acestea în sfântul și marele post, și mai ales cum ne-am obicinuit pe aicea nu a cânta Canoanele împreună cu Peasnele, ci a le ceti.

Dupăce zice preotul: Cu mila și cu îndurările, Și fiind ziua Luni, începe un ceteț din strana, în care îi este rândul a

ceti Canonul din Mineiu al sfântului zilei, și mai întâi cetește stihurile cântării, până ce ajunge la: Incheagatu-s'au ca un părete apele. Și dela acela începe a ține stihurile pe 14, și punem Mineiul cu Irmosul pe 6. Deci zicând stihul: Incheagatu-s'au ca un părete apele, cetește Irmosul, iară prin biserici mari îl cântă. Apoi celelalte stihuri împreună cu Troparele Canonului tot acelaș ceteț le cetește. Iară ajungând la: Atuncea s'au grăbit voevozii: începe în cealaltă strană a ceti Tripeasnețul lui Chir Iosif pe 4. Iară la stihul: Domnul celce împărătește veacurile: începe a ceti alt Tripeasneț al lui Chir Teodor studitului. Și sfârșindu-se stihurile, zice: Mărire, Troicina, Și acum: Bogorodicina, apoi Pripeala, Mărire ție Dumnezeu nostru, mărire ție, și cetește Troparul al lui Chir Teodor studitului, fiindcă câte 5 Tropare are Peasna lui. Și pe urmă aceeaș strană cântă: Catavasia, Irmosul Canonului al doilea. Cu această rânduială se cetește și a 8-a și a 9-a Peasnă. Iară a 3-a Peasnă o cetim așa: cetețul, carele cetește Canonul Mineiului, zice stihul: Domnul s'a suit în ceruri și a tunat, apoi: Troparul Canonului și stihul al 2-lea: Și va da tărie împăraților noștri, și al doilea Tropar al Canonului, și Mărire, Și acum, cu Troparele Canonului. De aici cântă Irmosul Mineiului dela a 3-a Peasnă pe urma Canonului. Așa facem și la Peasna a 6-a. Iară a 4-a și a 5-a și a 7-a Peasnă așa le cetim: zicem întâiu Irmosul dela Canonul Mineiului, apoi cele dela sfârșit două stihuri ale Peasnei, cătră Troparele Canonului, și Mărire, Și acum. Și Irmosul nu-l acoperim cu Peasnele, căci Irmosul se zice maina-inte de Peasne. Și numai după a 3-a și după a 6-a Peasnă se cântă Irmoasele Mineiului după Canon. Fiindcă la acele

Peasne nu se zice Irmosul mainainte. Iară în celelalte zile ale săptămânii afară de Luni, așa se cetește și întâia Peasnă, precum s'a arătat pentru a 4-a și pentru a 5-a Peasnă. Dar în care Peasne va fi Tripeasnețul, se cântă pe urma Canonului Catavasia, Irmosul Tripeasnețului, precum s'a arătat mai sus.

În știință să fie: Că Octoihul nu se cântă în tot sfântul și marele post, afară de Dumineci, ci numai Mineiul și Tripeasnețul. Dar în care Peasne nu este Tripeasneț, se cetește numai Mineiul pe 4. Iară Irmosul nu se numără, măcar de se și cântă unde nu este Tripeasneț. Iară unde este Tripeasneț se numără, cu Irmosul pe 6, măcar fie și doi sfinți.

A ști se cuvine: Că de se vor întâmpla în zilele săptămânii, afară de Sâmbătă și de Duminecă, în Mineiu la rând doi sfinți, cântăm stihurile unuia la Vercernie, iară a celuilalt la Hvalite pe 4. Iară Canoanele lor le cetim ale amândurora sfinților pe 6. Cântăm Irmosul sfântului celui dintâi odată. Și după dânsul zicem trei Tropare, iară Bogorodicina se lasă a Canonului sfântului celui dintâi. Apoi ale sfântului al doilea asemenea zicem două Tropare în loc de unul. Mărire: Troparul al 3-lea, Și acum: Bogorodicina. Iară unde vine Tripeasnețul, tot pe 6, cetim Canoanele sfinților amândurora cu Bogorodicina Canonului al 12-lea, cu stihurile Peasnei, iară Mărire, Și acum, zicem la Tripeasneț, dupăcum s'a mai arătat.

afundatu-s'au ca plumbul în apă mare.

11. Cine este asemenea ție întru Dumnezei Doamne? Cine este asemenea ție? Prea-mărit întru sfinți, minunat, și cu mărire făcând minuni.

12. Intins-ai dreapta ta, înghițitu-i-au pe dânșii pământul. Povățuit-ai cu dreapta ta pe poporul acesta, pe carele l-ai izbăvit.

13. Chematu-l-ai cu puterea ta la locașul cel sfânt al tău, auzit-au neamurile, și s'au mâniat, dureri au cuprins pe ceice locuiau în Filistim. Pe 8.

14. Atunci s'au grăbit voiozii Edomului, și boierii Moavitenilor, cuprinsu-i-au pe dânșii cutremur, topitu-s'au toți ceice locuiau în Hanaan.

15. Să cadă peste dânșii frică și cutremur, cu mărirea brațului tău să se împietrească. Pe 6.

16. Până ce va trece poporul tău Doamne, până ce va trece poporul tău acesta, pe carele l-ai agonisit.

17. Ducându-i în lăuntru, răsădește-i pe ei în muntele

moștenirii tale, în locașul tău cel gata, carele l-ai făcut Doamne sfințenie, carele l-a gătit mâinile tale. Pe 4.

18. Domnul celce împărătește veacurile, și în veac și încă, când a intrat calul lui Faraon cu căruțe și cu călărași în mare.

19. Și a adus Domnul peste dânșii apa mării, iară fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Mărire: Și acum:

Cântarea 2.

Dela a doua lege, Cap 32.

Cade-se a ști, că a doua cântare niciodată nu se cetește, fără numai în sfântul și marele post, Marța. Și se cetește toată până în sfârșit, iară cătră Tropare zicem: Pripeala: Mărire ție Dumnezeul nostru, mărire ție.

Ia aminte Cerule, și voiu grăi, și audă pământul graiuri din gura mea.

Să aștepte ca ploaia răspunsul meu, și să se poare ca roua graiurile mele. Ca ploaia pe găteje, și ca bruma pe iarbă. Că numele Domnului am chemat, dați mărire Dumnezeului nostru.

Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile lui, și toate căile lui judecăți.

Dumnezeu este credincios, și nu este nedreptate întru dânsul: Drept, și cuvios este Domnul.

Greșit-au, nu sunt ai lui fiii cei cu prihană, rudă în-toartă și răzvrătită, au aceste Domnului răsplătiți?

Acest popor este nebun și nu înțelept: Au nu însuși acesta părintele tău te-a agonisit pe tine, și te-a făcut, și te-a zidit?

Aduceți-vă aminte de zilele veacului, socotiți anii neamului neamurilor.

Intreabă pe tatăl tău și-ți va povesti ție, pe cei bătrâni ai tăi și vor spune ție.

Când a împărțit cel prea înalt neamurile, cum a sămănat pe fiii lui Adam.

A pus hotarăle neamurilor după numărul îngerilor lui Dumnezeu, și s'a făcut partea Domnului, poporul lui Iacob, funea moștenirii lui Israil.

L-a îndestulat pe el în pustie, întru cete de ardere în loc fără de apă.

Incunjuratu-l'a pe el, și l-a învățat, și l-a păzit ca lumina ochiului.

Ca un vultur și-a acoperit cuibul său, și spre puii săi a dorit.

Intinzându-și aripile sale, i-a primit pe ei, și i-a ridicat pe umerile sale.

Domnul însuși i-a povățuit pe ei, și nu eră împreună cu dânșii Dumnezeu străin.

Ridicatu-i-a pe dânșii la virtutea pământului, hrănit-u-i-a pe ei cu rodurile țarinilor.

Supt-au miere din piatră și unt de lemn din piatră vârtoasă.

Unt de vaci și lapte de oi, cu grăsimea mieilor, și a berbecilor, a fiilor de tauri și de țapi: Cu grăsime din măduha grâului, și sânge de struguri au băut vin.

Și a mâncat Iacob și s'a săturat, și s'a lăpădat cel iubit.

Ingroșatu-s'a, îngrășatu-s'a, lățitu-s'a și a părăsit pe Dumnezeu celce l-a făcut pe el, și s'a depărtat dela Dumnezeu Mântuitorul său.

Măniatu-m'au întru cei străini, întru urâciunile sale m'au amărit.

Jertfit-au dracilor, și nu lui Dumnezeu, Dumnezeilor pe cari nu i-au știut, cei noi și cei de curând au venit, pe cari nu i-au știut părinții lor.

Pe Dumnezeu celce te-a născut, l-ai părăsit, și ai uitat pe Dumnezeu celce te hrănește.

Și a văzut Domnul, și a râvnit, și s'a întărâtat pentru mânia fiilor lor și a fiicelor.

Și a zis: întoarce-voi fața mea despre dânșii, și voi arăta ce va fi lor în cele de apoi.

Că neam întort este, fiii la cari nu este credință întru dânșii.

Ei m'au întărâtat pe mine întru celce nu este Dumnezeu, măniatu-m'au întru idolii săi.

Și eu voi întărâta pe ei întru celce nu este neam, întru neamul cel neînțelegător voi mânia pe ei.

Că foc s'a aprins din mânia mea, arde-va până la iadul cel mai de jos.

Mâncă-va pământul și rodurile lui, arde-va temeliile munților.

Adună-voi la ei rele, și săgețile mele le voi sfârși întru dânșii.

Topindu-se de foame, și de mâncarea paserilor, și gârbovire nevindecată.

Dinți de hiară voi trimite asupra lor, cu mânia celorce se târâsc pe pământ.

Dinafară îi va sterpi pe dânșii sabia, și din cămări frica, tinărul cu fata, sugătorul cu cel desăvârșit bătrân.

Zis-am: risipî-i-voi pe ei, și voi face să înceteze dintru oameni pomenirea lor.

Fără numai pentru mânia vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii, și ca să nu li-se pună asupra potrivnicii.

Ca să nu zică: mâna noastră este înaltă, și nu Domnul a făcut acestea toate.

Că neam, ce și-a pierdut sfatul, este, și nu este întru dânșii știință.

Nu a gândit să înțeleagă; Acestea toate să le ia în vremea cea viitoare.

Cum va gonî unul o mie, şi doi vor mută zece mii.

De nu i-ar fi dat Dumnezeu pe dânşii, şi Domnul i-a dat pe ei.

Că nu sunt dumnezeii lor, ca Dumnezeul nostru: Şi vrăjmaşii noştri sunt neînţelegători.

Că din viaa Sodomului este viaa lor, şi viţa lor din Gomora.

Strugurul lor, strugur de fiare, strugurul amărăciunii lor.

Mănie de bălauri este vinul lor, şi mânie de aspidă nevindecată.

Au doară nu iată acestea toate s'au adunat la mine, şi s'au pecetluit întru comorile mele?

În ziua izbândirii voi răsplăti.

În vremea, când va rătaşi piciorul lor.

Că aproape este ziua pieririi lor, şi sunt de faţă cele gătite vouă.

Că va judecă Domnul pe poporul său, şi spre slugile sale se va umili.

Că i-a văzut pe ei slăbă-

nogiţi, şi părăsiţi în primejdii, şi neputincioşi.

Şi a zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre cari au nădăduit?

Cărora grăsimea jertfelor lor mâncaţi, şi beţi vinul pomelor lor.

Scoale-se, şi vă ajute vouă, şi să se facă vouă acoperitori.

Vedeţi, vedeţi, că eu sunt, şi nu este Dumnezeu afară de mine.

Eu voi uide, şi voi face viu: Bate-voiu, şi eu voi vindeca, şi nu este cine să scoată din mâinile mele.

Că voi ridica la Cermâna mea, şi mă voi jură pe dreapta mea, şi voi zice: Viu sunt eu în veac.

Că voi ascuţi ca fulgerul sabia mea, şi va lua judecată mâna mea.

Şi voi răsplăti pedeapsă vrăjmaşilor, şi celorce mă urăsc pe mine voi răsplăti.

Îmbătă-voiu săgeţile mele de sânge, şi sabia mea va mânca carne.

Din sângele celor răniţi, şi din robime, din capetele boierilor neamurilor.

Veseliți-vă Ceruri împreună cu el, și să se închine lui toți îngerii lui Dumnezeu.

Veseliți-vă neamuri cu poporul lui, și să se întărească lui toți fiii lui Dumnezeu.

Că sângele fiilor săi face izbândă, și va izbândi, și va răsplăti pedeapsă vrăjmașilor, și celor ce-l urăsc pe el va răsplăti.

Și va curăți Domnul pământul poporului său.

Mărire: Și acum:

Cântarea 3.

Pe Dumnezeu cinsteste stearpa ceea ce a născut înstreinat. Rugăciunea Aneimamei lui Samoil prorocului: Dela întâia împărăție. Cap 2.

Intăritu-s'a inima mea întru Domnul, înălțatu-s'a cornul meu întru Dumnezeuul meu: Lărgitu-s'a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m'am întru mântuirea ta.

2. Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt fără numai tu.

3. Nu vă lăudați și nu grațiți înalte întru mândrie,

și să nu iasă mari graiuri din gura voastră.

4. Că Dumnezeuul cunoștințelor este Domnul, și Dumnezeuul celce gătește isprăvile sale. Pe 14.

5. Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s'au încins cu putere.

Irmosul.

6. Cei sături de pâine s'au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul.

7. Că cea stearpă a născut șapte, și cea multă întru fii a slăbit.

8. Domnul omoară și face viu: Pogoară în iad și ridică.

9. Domnul face sărac, și îmbogățește, smerește, și înalță. Ridică dela pământ pe cel lipsit, și din gunoiu scoală pe cel sărac.

10. Ca să-l așeze pe el cu puternicii poporului, și scaunul mării să-l dea moștenire lui. Pe 8.

11. Celce dă rugăciune celui ce se roagă, și a binecuvântat anii dreptului.

12. Că nu se întărește omul cel puternic întru vir-

tutea sa: Domnul slab va face pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt. Pe 6.

13. Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa.

14. Ci numai întru aceasta să se laude, celce se laudă, ca să cunoască, și să știe pe Domnul, și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului. Pe 4.

15. Domnul s'a suit în Ceruri și a tunat, el va judecă marginile pământului, drept fiind.

16. Și va da tărie împăraților noștri, și va înălța cornul unsului său.

Mărire: Și acum:

Cântarea 4.

Rugăciunea Prorocului Avvacum. Cap 4.

Doamne auzit-am auzul tău, și m'am temut: Doamne înțeles-am lucrurile tale, și m'am spăimântat.

2. In mijlocul a doi viețuitori te vei cunoaște, când

se vor apropiă anii, te vei cunoaște, când va veni vremea, te vei arăta, când se va turbura sufletul meu întru mânie, de milă îți vei aduce aminte.

3. Dumnezeu dela amiază zi va veni, și cel sfânt din munte umbros cu desime.

4. Acoperit-au Cerurile bunătatea lui, și de lauda lui este plin pământul.

5. Și strălucirea lui, ca lumina va fi, coarne în mâinile lui, și a pus iubirea cea tare a virtuții lui.

6. Înaintea feții lui va merge cuvântul, și va eși spre pedepsire dinapoia lui.

7. Stătit-a, și s'a clătit pământul, privit-a, și s'au topit neamurile.

8. Sdrumicatu-s'au munții cu silă, topitu-s'au dealuri vecinice, călătorii vecinice ale lor, în loc de ostenele au văzut.

9. Sălașele Etiopilor se vor spăimânta, și corturile pământului lui Madiam.

10. Au doară întru râuri te vei mânia Doamne? Au întru râuri te vei mânia

Doamne? Au întru râuri este iuțimea ta? Sau în mare este pornirea ta?

11. Că vei încăleca pe caii tăi, și încălecarea ta este mântuire.

12. Incordând vei încorda arcul tău asupra sciptrurilor, grăiește Domnul.

13. De râuri va crepă pământul, vedeă-vor, și în durere vor fi popoarele.

14. Risipind apele merge-rile, dat-a adâncul glasul său, înălțimea nălucirile sale.

15. Ridicatu-s'a soarele, și luna a stătut întru rânduiala sa.

16. Intru lumină săgețile tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor tale.

17. Cu înfricoșare vei împuțina pământul, și întru mânia vei surpă neamurile.

18. Eșit-ai spre mântuirea poporului tău, ca să mântuești pe cei unși ai tăi, ai venit. Pe 14.

19. Pus-ai în capetele celor fărădelege moarte, ridicat-ai legături până la grumazi, până în sfârșit.

Irmosul.

20. Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici. Cutremură-se-vor într'ânsele, deschide-vor frânele sale, ca săracul celce mănâncă întru ascuns.

21. Și ai suit la mare caii tăi, turburând ape multe.

22. Păzit-am și s'a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

23. Și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s'a turburat virtutea mea.

24. Odihni-mă-voiu în ziua năcazului meu, ca să mă sui eu la poporul nemerniciei mele. Pe 8.

25. Pentrucă smochinul nu va rodi, și nu vor fi roduri în vii.

26. Minți-va lucrul maslinului, și câmpii nu vor face mâncare. Pe 6.

27. Lipsit-au dela mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

28. Iară eu întru Domnul mă voi bucura, vesel-mă-voiu de Dumnezeu Mântuitorul meu. Pe 4.

29. Domnul Dumnezeuul meu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșire.

30. Și peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruesc eu întru cântarea lui.

Mărire. Și acum.

Cântarea 5.

A sfântului Isaiei prorocului. Cap 26.

De noapte mânecă duhul meu către tine Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile tale pe pământ.

2. Dreptate vă învățați ceice locuiți pe pământ. Că a încetat cel necredincios, nu se va învăța dreptate, pe pământ adevărul nu-l va face.

3. Ridice-se cel necredincios, ca să nu vadă mărirea Domnului. Doamne înalt este brațul tău, și n'au știut, iară cunoscând se vor rușina. Pe 14.

4. Pizmuire va lua pe poporul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Irmosul.

5. Doamne Dumnezeuul nostru, pace dă nouă. Că toate ne-ai dat nouă.

6. Doamne Dumnezeuul nostru câștigă-ne pe noi, Doamne afară de tine pe altul nu știm, numele tău numim.

7. Iară morții vieață nu vor vedeă, nici doftorii nu vor face vii.

8. Pentru aceasta le-ai adus asupra, și ai pierdut, și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

9. Adaugelor rele Doamne, adauge rele celor măriți ai pământului. Pe 8.

10. Doamne întru năcaz ne-am adus aminte de tine, întru năcaz mic pedepsirea ta este nouă.

11. Și precum ceeace se chinuește se apropie să nască și întru durerea sa a strigat, așa ne-am făcut celui iubit al tău. Pe 6.

12. Pentru frica ta Doamne în pânțele am luat, și am chinuit, și am născut duhul mântuirii, pe carele l-am făcut pe pământ.

13. Nu vom cădeă, ci vor cădeă ceice locuesc pe pământ. Pe 4.

14. Inviă-vor morții și se vor scula cei din mormânturi,

și se vor veseli cei de pe pământ.

15. Că roua cea dela tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădeà. Mergi poporul meu, intră în camera ta, încue ușa ta, ascunde-te puțin câtuși de cât, pânăce va trece mânia Domnului.

Mărire. Și acum.

Cântarea 6.

Rugăciunea lui Iona prorocului. Cap 2.
Din feară a strigat Iona, zicând: Aicea se cântă întâiu Irmosul.

Strigat-am întru năcazul meu cătră Domnul Dumnezeu meu, și m'a auzit.

2. Din pântecel iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu. Aruncatu-m'a întru adâncul inimii mării, și râurile m'au încunjurat.

3. Toate înălțările tale și valurile tale peste mine au trecut.

4. Și eu am zis: lăpădatu-m'am dela ochii tăi. Oare mai adauge-voiu, ca să privesc la biserica ta cea sfântă?

5. Turnatu-s'a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m'a încunjurat. Pe 8.

6. Afundatu-s'a capul meu întru crepături de munți, pogorîtu-m'am în pământul, ale căruia zăvoarale lui sunt încuietori vecinice.

7. Și să se suie din stricăciune viața mea, la tine Doamne Dumnezeu meu. Pe 6.

8. Când se sfârșia din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

9. Și să vie la tine rugăciunea mea, la biserica cea sfântă a ta. Pe 4.

10. Ceice păzesc cele deșerte și mincinoase, mila sa și-a părăsit.

11. Iară eu cu glas de laudă și de mărturisire voiu jertfi ție. Câte m'am făgăduit voiu da ție, întru mântuirea mea Domnului.

Mărire. Și acum.

Cântarea 7.

Rugăciunea sfinților trei Coconi.
Daniil, Cap 3.

Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeu părinților noștri, și lăudat și preamărit este numele tău în veci.

2. Că drept ești pentru toate, câte ai făcut nouă.

3. Și toate lucrurile tale adevărate, și căile tale drepte, și toate judecățile tale adevărate.

4. Și judecățile adevărului ai făcut, după toate celece ai adus asupra noastră, și asupra cetății cei sfinte a părinților noștri Ierusalimul.

5. Că întru adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre.

6. Că am greșit și am făcut fărădelege, depărtându-ne dela tine.

7. Și am greșit întru toate, și poruncile tale nu le-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut, dupăcum ne-ai poruncit nouă, ca să fie bine nouă.

8. Și toate câte ai făcut nouă, și toate câte ai adus asupra noastră cu adevărată judecată le-ai făcut.

9. Și ne-ai dat pe noi în mâinile vrăjmașilor celor fărădelege, potrivnicilor pizmătăreți, și împăratului celui nedrept, și mai rău decât tot pământul.

10. Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor tăi și celorce te cinstesc pe tine.

11. Nu ne da pe noi până în sfârșit pentru numele tău, și să nu risipești așezământul tău, și să nu depărtezi mila ta dela noi, pentru Avraam cel iubit de tine, și pentru Isaac robul tău și Israil sfântului tău.

12. Căroră ai grăit să le înmulțești sămânța lor ca stelele cerului și ca năsipul cel de pe marginea mării.

13. Că Stăpâne ne-am împuținat mai vârtos decât toate neamurile, și suntem împilați în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre.

14. Și nu este în vremea aceasta Domn, și proroc, și căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea ta, și a afla milă.

15. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat să fim primiți.

16. Ca întru ardere de tot de berbeci și de junci, și ca întru zeci de mii de miei

grași: Așa să fie jertfa noastră înaintea ta astăzi, și să se sfârșească după tine, că nu este rușine celorce nădăjduesc spre tine.

17. Și acum urmăm ție cu toată inima, și ne temem de tine și căutăm fața ta.

18. Să nu ne rușinezi pe noi, ci fă cu noi după blândețele tale, și după mulțimea milei tale.

19. Scoate-ne pe noi după minunile tale, și dă mărire numelui tău Doamne.

20. Și să se înfrunteze toți ceice arată robilor tăi rele, și să se rușineze de toată puterea ta, și tăria lor să se sfărîme.

21. Și să cunoască că tu ești Domnul Dumnezeu însuși și mărit peste toată lumea.

22. Și nu au încetat ceice i-au băgat pe dânșii slugile împăratului, arzând cuptorul cu cătran, și cu smoală, și cu călți, și cu vițe. Pe 14.

23. Și s'a vărsat para deasupra cuptorului, de patruzeci și nouă de coți.

Irmosul.

24. Și au încunjurat și au ars pe cari i-au aflat împrejurul cuptorului Haldeilor.

25. Iară îngerul Domnului s'a pogorît împreună cu cei dimprejurul Azariei în cuptor.

26. Și a scuturat para focului din cuptor.

27. Și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, și nu s'a atins de dânșii nicicum focul, nici i-au întristat, nici i-au mâhnit pe ei.

28. Atuncea acei trei, ca dintr'o gură au lăudat, și au mărit, și bine au cuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

Cântarea celor trei Coconi, pe 8.

29. Bine ești cuvântat Doamne Dumnezeul părinților noștri, și prealăudat și preainălțat în veci.

30. Și bine este cuvântat numele măririi tale cel sfânt, și prealăudat și preainălțat în veci. Pe 6.

31. Bine ești cuvântat în biserica sfintei măririi tale,

și prealăudat și preaînălțat în veci.

32. Bine ești cuvântat cel ce vezi adâncurile, și șezi pe Heruvimi, prealăudat, și preaînălțat în veci. Pe 4.

33. Bine ești cuvântat pe scaunul măririi împărăției tale, prealăudat, și preaînălțat în veci.

34. Bine ești cuvântat întru întărirea cerului, prealăudat și preaînălțat în veci.

Mărire. Și acum.

Cântarea 8.

Cântarea celor trei sfinți Coconi.

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-l și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

2. Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

3. Binecuvântați apele toate cele mai presus de ceruri, toate puterile Domnului, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

4. Binecuvântați soarele și luna, stelele cerului, pe

Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

5. Binecuvântați toată ploaia și roua, toate duhurile, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci. Pe 14.

6. Binecuvântați focul și zăduful, frigul și căldura, pe Domnul lăudați-l și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

Irmosul.

7. Binecuvântați roua și bruma, gheața și gerul, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

8. Binecuvântați brume și zăpezi, fulgere și nori, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

9. Binecuvântați lumina și întunerecul, nopțile și zilele, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

10. Binecuvântați pământul, munții și dealurile, toate celece răsar într'ânsele, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

11. Binecuvântați izvoarele, marea și râurile, și chiții, și toate celece se mișcă în ape,

pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.
Pe 8.

12. Binecuvântați toate paserile cerului, fiarăle și toate dobitoacele, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

13. Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvinteze Israil, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.
Pe 6.

14. Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pe Domnul, lăudați-l și preaînălțați pe dânsul în veci.

15. Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor, cei cuvioși și smeriți cu inima, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.
Pe 4.

16. Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

17. Binecuvântați apostolii, prorocii și mucenicii Domnului, pe Domnul lăudați-l, și-l preaînălțați pe dânsul în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiiul și pe sfântul Duh, pe Domnul să-l laudăm, și să-l preaînălțăm întru toți vecii.

Și acum :

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului cântând și preaînălțându-l pe dânsul întru toți vecii.

Cântarea 9.

Cântarea preasfintei de Dumnezeu Născătoarei. Dela Luca, începerea 4.

Mărește suflete al meu pe Domnul, și s'a bucurat Duhul meu de Dumnezeu mântuitorul meu.

2. Că a căutat spre smerenia roabei sale. Că iată de acum mă vor fericî toate neamurile.

3. Că mi-a făcut mie mărire cel puternic, și sfânt numele lui, și mila lui în neam și în neam spre ceice se tem de el.

4. Făcut-a tărie cu brațul său Domnul, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

5. Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, și a înălțat

pe cei smeriți, pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară deșerți.

6. Luat-a pe Israil sluga sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

Rugăciunea sfântului proroc Zahariei.
Și aicea Irmosul se zice întâi.

Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, că a cercetat, și a făcut răscum-părare poporului său.

2. Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugii sale.

3. Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai lui.

4. Mântuire de vrăjmașii noștri, și din mâna tuturor celorce ne urăsc pe noi.

5. Să facă milă cu părinții noștri, și să-și aducă aminte de așezământul cel sfânt al său. Pe 8.

6. De jurământul, carele s'a jurat către Avraam părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvind-ne.

7. Să-i slujim lui întru sfințenie, și întru dreptate, înaintea lui, în toate zilele vieții noastre. Pe 6.

8. Și tu pruncule, proroc celui preainalt te vei chema, că vei merge înaintea feții Domnului, să gătești căile lui.

9. Ca să dai cunoștința mântuirii poporului lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milii Dumnezeu-lui nostru. Pe 4.

10. Întru care ne-a cercetat pe noi răsăritul din înălțime, ca să se arate celorce ședeau întru întunec și în umbra morții.

11. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Mărire: Și acum:

După aceasta: Ceeace ești mai cinstită decât Heruvimii. Mărire: Și acum: Doamne miluește-ne de 2-ori. Doamne binecuvântă. Și de este preot, zice otpustul preoțește. Iară de nu este preot, zice așa:

Doamne Iisuse Christoase fiiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile preacuratei maicii tale, cu puterea cinstitei și de vieată făcătoarei cruci: Ale sfintelor cereștilor celor

cu tine, (zicând): și prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia.
Mărire ție Dumnezeu.

(De 3 ori.)

Și iarăș cântăm: Mărimu-te pe tine: odată.
Așa facem totdeauna când este Polieleu.

Întru această lună în 14 zile.

La înălțarea cinstitei Cruci.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim crucea ta cea sfântă, prin care ne-ai mântuit pe noi, din robia vrăjmașului.

Altă Pripeală.

Dat-ai celorce se tem de tine semn, ca să fugă dela fața arcului, (zicând): Crucea ta Christoase Dumnezeu.

1. Judecă Doamne pe cei ce-mi fac mie strâmbătate: Dă rășboiu celor ce-mi dau rășboiu mie.

2. Apucă armă și pavăză, și te scoală întru ajutorul meu.

1. Insemnatu-s'a peste noi lumina feții tale Doamne.

2. Văzut-au toate marginile pământului mântuirea Dumnezeului nostru.

1. Iară Dumnezeu împăratul nostru mainainte de veac a făcut mântuire în mijlocul pământului.

2. Înălțați pe Domnul Dumnezeul nostru, și vă închinați la așternutul picioarelor lui, că sfânt este.

1. Închina-ne vom la locul: unde a stătut picioarele lui.

2. Atunci se vor bucura toate lemnele dumbrăvii.

1. Că cu arma buneivoini ne-ai încununat pe noi.

2. Mântuește Doamne poporul tău, și binecuvântă moștenirea ta, și-i paște pe ei, și-i ridică pe ei până în veac.

Mărire: Și acum:

Întru această lună în 26 zile.

La sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte apostole al lui Christos și evangheliste Ioane, și cinstim durerile și ostenelele tale, cu care te-ai ostenit, întru bună vestirea lui.

Altă Pripeală.

Veniți toți pe fiiul tunetului să-l laudăm, pe Ioan păzitorul de curăție, (zicând): Pe cel dela pieptul lui Christos.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

2. Strălucit-au lumii fulgerile lui.

1. Că a întărit lumea carea nu se va clăti.

2. În tot pământul a eșit vestirea lor, și la marginile lumii graiurile lor.

1. Dumnezeu a stătut întru adunarea Dumnezeilor și în mijloc de Dumnezeu va judecă.

2. În locul părinților tăi, s'au născut fiii tăi, pune-vei pe ei boieri peste tot pământul.

1. Spuneți întru neamuri, că Domnul s'a împărățit.

2. Vestiți întru neamuri mărirea lui, în toate popoarele minunile lui.

1. Supus-au popoarele nouă, și neamurile sub picioarele noastre.

2. Și însuși va da putere, și întărire poporului său: Bine este cuvântat Dumnezeu.

Mărire: Și acum:

Întru întâia zi a lunii lui Octomvrie.

La acoperemântul preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Pripeală.

Veniți toți pe Maica luminei, pe sfânta fecioară Maria să o laudăm, pe care sfântul Andrei în Vlaherna pentru popor o a văzut cu sfinții rugându-se, și să cinstim, pe puternicul ei acoperemânt.

Stihirile caută-le la Septemvrie în 8.

Întru aceasta lună în 14 zile.

La cuvioasa Paraschiva.

Pripeală.

Veniți iubitorilor de prăznuire să laudăm pe cuvioasa Paraschiva, (zicând): lauda Epivatului.

1. Așteptând am așteptat pe Domnul, și a căutat spre mine, și a auzit rugăciunea mea.

2. Genunchile mele au slăbit de post, și trupul meu s'a schimbat pentru untul de lemn.

1. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi nesălnice.

2. Întors-ai plângerea mea spre bucurie mie, rumpt-ai sacul meu, și m'ai încins cu veselie.

1. Și să știți, că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al său.

2. Iată m'am îndelungat fugind, și m'am sălășluit în pustie.

1. Căutat-a pe tine fața mea, fața ta Doamne voi căuta.

2. Cântați Domnului toți preacuvioșii lui, și vă mărturișiți pomenirii sfinteniei lui.

1. Lăudă-se-vor cuvioșii întru mărirea, și se vor bucura întru așternuturile sale.

2. Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioșilor lui.

Mărire: Și acum:

Întru această lună în 26 zile.

La sfântul marele mucenic Dimitrie.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine de chinuri răbdătorule sfinte mare mucenice Dimitrie, și cinstim cinstite chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Altă Pripeală.

Veniți iubitorilor de mucenici să laudăm pe izvorăto-

rul de mir Dimitrie, (zicând): Pe râvnitorul Mântuitorului.

1. Dumnezeu este scăparea noastră și puterea, ajutor întru năcazurile cele ce ne-au aflat pe noi foarte.

2. Vărsatu-s'au sângele lor ca apa împrejurul Ierusalimului.

1. Că pentru tine ne omorim toată ziua.

2. Socotitu-ne-am ca oile de junghiare.

1. Pus-au stârvurile robilor tăi, măn-cări paserilor Cerului.

2. Pusu-ne-ai pe noi spre pildă întru neamuri.

1. Și am fost răniți toată ziua.

2. Lămuritu-ne-ai pe noi precum se lămurește argintul.

1. Trecut-am prin foc și prin apă, și ne-ai scos pe noi întru odihnă.

2. Pentru aceasta nu ne vom teme, când se va turbura pământul.

1. Strigat-au dreptii și Domnul i-a auzit pe ei, și din toate năcazurile lor i-a izbăvit pe ei.

2. Sfinților cari sunt pe pământul lui, minunate a făcut Domnul toate voile sale întru dânșii.

Mărire: Și acum:

Luna lui Noemvrie în 8 zile.

La sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil, și a celorlalți fără de trupuri puteri.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi Arhangheli și Ingeri, și toată ostășimea, Heruvimi, și Serafimi, ceice măriți pe Domnul.

Altă Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte Arhanghele al lui Christos Mihaile, și pe voi sfinților Ingeri, Arhangheli, Incepători, Stăpâniri, Scaune, Domni, Puteri, Heruvimi, și înfricoșate, Serafimi, ceice preamăriți pe Domnul.

1. Mărturisi-mă-voi tu Doamne cu toată inima mea, și înaintea îngerilor voi cântă ție.

2. Celace șade pe Heruvimi, clătescă-se pământul.

1. Binecuvântați pe Domnul toate puterile lui, slugile lui cari faceți voia lui.

2. Lăudați pe Domnul din Ceruri, lăudați-l pe el întru cele înalte.

1. Și au șezut pe Heruvimi, și au sburat, sburat-au peste aripile vânturilor.

2. Cu cuvântul Domnului Cerurile s'au întărit, și cu Duhul gurii lui toată puterea lor.

1. Inchinați-vă lui toți îngerii lui.

2. Celce face pe îngerii săi Duhuri, și pe slugile sale pară de foc.

1. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii lui, cei puternici la virtute, cari faceți cuvântul lui, a auzi glasul cuvintelor lui.

2. Binecuvântați îngerii Domnului, Cerurile Domnului pe Domnul lăudați.

Mărire: Și acum:

Intru această lună în 13 zile.

La sfântul Ioan Gură de aur.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfințitorule părinte Ioane Gură de

aur, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi, lui Christos Dumnezeuului nostru.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să laudăm, pe Ioan Gură de aur, (zicând): pe cel de obște învățător.

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți ceice locuiți în lume.

2. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

1. Veniți fiilor ascultați-mă pe mine frica Domnului voi învăța pe voi.

2. Spune-voiu numele tău fraților mei, în mijlocul bisericii te voi cânta.

1. Doamne iubit-am bună cuviința casei tale, și locul locașului mării tale.

2. Gura dreptului va deprinde înțelepciune, și limba lui va grăi judecată.

1. Urit-am adunarea celorce viclelesc, și cu cei necredincioși nu voi șede.

2. Preoții tăi Doamne se vor îmbracă întru dreptate și cuvioșii tăi cu bucurie se vor bucura.

1. Întru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

2. Fericiți sunt cari locuesc în casa ta, în vecii vecilor te vor lauda.

Mărire: Și acum:

Întru această lună în 21 zile.

La intrarea în biserică a preasfintei
Născătoarei de Dumnezeu.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine preasfântă Fecioară, Cocoană de

Dumnezeu aleasă, și cinstim intrarea ta, cea în casa Domnului.

Altă Pripeală.

Veniți toți să laudăm pe preasfânta Fecioara Maria, Prunca cea aleasă lui Dumnezeu, și să cinstim ducerea ei în biserica Domnului.

1. Mare este Domnul și laudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Sfântit-a locașul său cel prea înalt.

1. Casei tale se cuvine sfintenție Doamne întru lungime de zile.

2. Fetei tale se vor ruga bogații poporului.

1. Aduce-se-vor împăratului Fecioare în urma ei, cele de aproape ale ei se vor aduce ție.

2. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în biserica împăratului.

1. Înainte a stăut împărăteasa de-a dreapta ta, în haină aurită, îmbrăcată, împodobită.

2. Ascultă fiică, și vezi, și pleacă urechea ta, și uită pe poporul tău, și casa părintelui tău.

1. Și va pofti împăratul frumseța ta, că acesta este Domnul tău, și te vei închina lui.

2. Pentru aceasta popoarele se vor mărturisi ție în veac, și în veacul veacului.

Mărire. Și acum.

Intru această lună în 30 zile.

La sfântul apostol Andreiu cel întâi chemat.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte apostole al lui Christos Andree, și cinstim durerile și ostenelele tale, cu cari te-ai ostenit, întru bună vestirea lui Christos.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să laudăm, pe Andreiu cel întâi chemat, (zicând): pe cel de un sânge cu Petru.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Luna lui Decemvrie în 4 zile.

La sfânta marea muceniță Varvara.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine răbdătoare de chinuri mare muceniță Varvaro, și cinstim sfântă pătimirea ta, carea pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

Intru această lună în 5 zile.

La cuviosul părintele nostru Savva cel sfântit.

Pripeală.

Fericimu-te pe tine preacuvioase părinte Savvo, și

cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să laudăm pe Savva sfântitul, (zicând): lauda Capadochenilor.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 14.

Intru această lună în 6 zile.

La sfântul Ierarh Nicolae.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfîntitorule părinte Nicolae, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi lui Christos Dumnezeuului nostru.

Altă Pripeală.

Veniți toți pământenii să laudăm pe ierarhul Nicolae, zicând: învățătorul celor din mira.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Intru această lună în 12 zile.

La sfântul Spiridon.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfîntitorule părinte Spiridoane, și cinstim sfântă pomenirea

ta, că tu te rogi pentru noi
lui Christos Dumnezeuului no-
stru.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Intru această lună în 13 zile.

La sfinții mucenici Eustratie, Ausentie,
Eugenie, Mardarie și Orest.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi sfinților
mari mucenici, cei cinci la
număr, și cinstim cinstite
chinurile voastre celece pen-
tru Christos le-ați răbdat.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

Intru această lună în 25 zile.

La nașterea Domnului nostru Iisus
Christos.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătăto-
rule de viață Christoase,
celace pentru noi acum cu
trupul te-ai născut, din cea
nenuntită, preacurată Fe-
cioara Maria.

Altă Pripeală.

Veniți împreună cu cetele
îngerești să cântăm, mărire
celui dintru înălțime lui Dum-
nezeu, zicând: celuice s'a
născut în peșteră.

1. Strigați Domnului tot pământul,
cântați numelui lui. Dați mărire lau-
dei lui.

2. Izbăvire a trimis Domnul popo-
rului său, sfânt și înfricoșat este nu-
mele lui.

1. Iară Dumnezeuul nostru în cer
și pe pământ, toate câte a vrut a
făcut.

2. Și eu întâi născut voiu pune pe
dânsul, mai înalt decât împărații pă-
mântului, și se vor închina lui toți îm-
părații pământului.

1. Din pânțece mainainte de lu-
ceafăr te-am născut.

2. Domnul a zis cătră mine: fiul
meu ești tu, eu astăzi te-am născut.

1. Cine este Dumnezeu mare, ca
Dumnezeul nostru? tu ești Dumnezeu,
carele faci minuni.

2. Pentru aceasta te-a uns pe tine
Dumnezeule, Dumnezeuul tău, cu untul
de lemn al bucuriei, mai mult decât pe
părtașii tăi.

1. Scaunul tău Dumnezeule în vea-
cul veacului, toiagul dreptății, toiagul
împărăției tale.

2. Bine este cuvântat Domnul în
veac, fie fie.

Mărire. Și acum.

Intru această lună în 27 zile.

La sfântul apostol întâiul mucenic, și
arhidiaconul Stefan.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte
apostole întâiule mucenice
al lui Christos și arhidiacoane
Stefane, și cinstim durerile

și ostenelele tale, cu care te-ai ostenit, întru bunăvestirea lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Întru întâia zi a lunii lui Ianuarie.

La cea după trup tăiere împrejur a Domnului nostru Iisus Christos. Și la pomenirea celui dintru sfinți Părintelui nostru Vasilie celui mare.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim a preacuratăului tău trup, tăiere împrejur, cea după lege.

Altă Pripeală a ierarhului.

Mărimu-te pe tine ierarhe al lui Christos Vasilie, celace întru bunacredință, pe biserica lui Christos (o ai întărit), și fără prihană o ai păzit.

1. Strigați Domnului tot pământul, cântați numelui lui, dați mărire laudei lui.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase:

2. Izbăvire a trimis Domnul popoului său, sfânt și înfricoșat este numele lui.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase:

1. Auziți acestea toate neamurile, ascultați toți ceice locuiți în lume.

Mărimu-te pe tine ierarhe:

2. Gura mea va grăi înțelepciune, și cugetul inimii mele pricepere.

Mărimu-te pe tine ierarhe:

1. Fie numele Domnului binecuvântat de acum și până în veac.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase:

2. Bine este cuvântat numele mării lui de acum și până în veac.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase:

1. Preoții tăi Doamne se vor îmbrăca cu dreptate, și cuviosii tăi cu bucurie se vor bucura.

Mărimu-te pe tine ierarhe:

2. Fericiți ceice locuesc în casa ta în vecii vecilor te vor lăuda.

Mărimu-te pe tine ierarhe:

Mărire. Și acum.

Întru această lună în 6 zile.

La sfânta și dumnezeiasca arătare a Domnului nostru Iisus Christos.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, celace pentru noi acum cu trupul te-ai botezat, dela Ioan, în apele Iordanului.

Altă Pripeală.

Boteză-se Iisus al meu dela slugă, în râul Iordanului, zicând: luminând toată făptura.

1. Dumnezeu milostivește-te spre noi, și ne binecuvântă, luminează fața ta peste noi și ne miluește.

2. Și a tunat din cer Domnul, și cel înalt și-a dat glasul său.

1. Văzutu-te au apele Dumnezeu, văzutu-te-au apele și s'au temut.

2. Glasul Domnului peste ape: Dumnezeu mării a tunat, Domnul peste ape multe.

1. Pentru aceasta îmi voi aduce aminte de tine din pământul Iordanului și al Ermonului.

2. Marea a văzut și a fugit, Iordanul s'a întors înapoi.

1. Tu ai întărit întru puterea ta marea, tu ai zdrobit capetele bălaurilor în apă.

2. Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne! toate întru înțelepciune le-ai făcut.

Mărire. Și acum.

Intru această lună în 13 zile.

La preacuviosul părintele nostru Teodosie, începătorul vieții pustnicești. Pripelele vezi-le la sfântul Antonie asemenea, schimbând numele.

Intru această lună în 13 zile.

La preacuviosul părintele nostru Antonie cel mare.

Acestea pripele să se puie și la alți cuvioși, schimbându-le numele numai.

Pripeală.

Fericimu-te pe tine preacuvioase părinte Antonie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor,

și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să laudăm, pe marele Antonie, zicând: Mărirea călugărilor.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 14.

Intru această lună în 20 zile.

La preacuviosul părintele nostru Eftumie cel mare.

Pripeală.

Fericimu-te pe tine preacuvioase părinte Eufumie, și cinstim sfântă pomenirea ta, povățuitorule al călugărilor și împreună vorbitorule cu îngerii.

Altă Pripeală.

Veniți toate cetele călugărilor să laudăm pe Eufumie cel mare, zicând: pe povățuitorul călugărilor.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 14.

Intru această lună în 25 zile.

La sfântul Grigorie cuvântătorul de Dumnezeu.

Pripeală.

Cu vrednicie este a te mări pe tine Grigorie de Dum-

nezeu cuvântătorule, celace adâncurile Duhului ai cercat, și frumusețele vorbii ți-s'au adaus.

Altă Pripeală.

Veniți toți pe adâncul înțelepciunii să-l laudăm, pe Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul, (zicând): pe cel întocma cu Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Intru această lună în 27 zile.

Aducerea moaștelor sfântului Ioan Gură de aur.

Pripelele și Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

Intru această lună în 30 zile.

La sfinții Trei Ierarhi.

Pripeala sfântului Vasilie.

Mărimu-te pe tine Ierarhe al lui Christos Vasilie, celace întru buna credință, pe biserica lui Christos o ai întărit, și fără prihană o ai păzit.

A sfântului Grigorie.

Cu vrednicie este a te mări pe tine, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorule, celace adâncurile Duhului ai cercat, și frumusețele vorbii ți-s'au adaos.

A sfântului Ioan Gură de aur.

Mărimu-te pe tine propovăduitorule al pocăinții, părinte Ioane Gură de aur, și cinstim sfântă pomenirea ta, că tu te rogi pentru noi, lui Christos Dumnezeul nostru.

La câte trei.

Veniți spre Vasilie, și pe Grigorie să-l laudăm, și pe Ioan cel cu Gura de aur (zicând): pe Apărătorii Treimeii.

Stihurile caută-le la Noemvrie în 13.

In 2 zile ale lunii lui Februarie.

La întimpinarea Domnului nostru Iisus Christos.

Pripeala.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim pe preacurată Maica ta, de care după lege acum te-ai adus în biserica Domnului.

Altă Pripeală.

Veniți toți într'un glas să laudăm pe Christos dătorul de viață, și pe preacurata sa Maică, pe celce după lege acum s'a adus, în biserica Domnului.

1. Răspuns-a inima mea cuvânt bun, grăiesc eu lucrurile mele împăratului.

2. Incordează, și bine sporește și împărătește pentru adevărul, și blândețea, și dreptatea

1. Iubit-ai dreptatea, și ai urit fără-delegea.

2. Domnul în biserica cea sfântă a sa, Domnul în Cer scaunul lui.

1. Văzutu-s'au umbletele tale Dumnezeu, umbletele Dumnezeului meu ale împăratului, celui din cel sfânt.

2. Sfântă este biserica ta, minunată întru dreptate.

1. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

2. Fetei tale se vor ruga bogații poporului.

1. Aduce-se-vor întru veselie și bucurie, aduce-se-vor în biserica împăratului.

2. Așa voi cânta numelui tău în veac, și voi aștepta numele tău, că este bun înaintea cuvioșilor tăi.

Mărire: Și acum:

Intru această lună în 24 zile.

Intâia și a doua aflare, a cinstului Cap, al sfântului Ioan Botezătorul.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte înainte mergătorule, al mântuitorului Ioane, și cinstim, preacinstită aflarea capului tău.

1. Fericit bărbatul, carele se teme de Domnul, întru poruncile lui va voi foarte.

2. Intru pomenire vecinică va fi dreptul, de auzul rău nu se va teme.

1. Că drept este Domnul, și dreptatea a iubit, îndreptări a văzut fața lui.

2. Dreptul ca finicul va înflori, și ca cedrul cel din Livan se va înmulți.

1. Că tu vei binecuvânta pe cel drept Doamne, că cu arma buneivoinne-ai încununat pe noi.

2. Veseli-se-va dreptul de Domnul, și va nădăjdui spre dânsul, și se vor lăuda toți cei drepti la inimă.

1. Pentru cuvintele buzelor tale eu am păzit căi nesălnice.

2. Adevărul tău și mântuirea ta am spus, mila ta și adevărul tău n'am ascuns de cătră adunare multă.

1. Zis-am celorce fac fărădelege, nu faceți fărădelege, și celorce greșesc, nu vă înălțați cornul.

2. Și limba mea se va învăța dreptatea ta, toată ziua lauda ta.

Mărire. Și acum.

Luna lui Martie în 9 zile.

La sfinții patruzeci de mucenici.

Pripeală.

Veniți toți pe cei patruzeci de mucenici să-i lăudăm, cei din iazărul Sevastiei (zicând): pe podoaba mucenicilor.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

Intru această lună în 25 zile.

La Bunavestire a preasfintei de Dumnezeu Născătoarei.

Pripeală.

Glasul arhanghelului strigăm ție preacurată: Bucu-

ră-te cea plină de dar, Domnul este cu tine.

1. Dumnezeu, judecata ta dă-o împăratului, și dreptatea ta fiiului împăratului.

2. Binevestiți din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

1. Fi-va întărire pe pământ peste vârfurile munților.

2. Și se vor închina lui toți împărații pământului, toate neamurile vor sluji lui.

1. Și au plecat cerurile și s'au pogorît, și negură sub picioarele lui.

2. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.

1. Pogori-se-va ca ploaia pe lână, și ca o picătură ce pică pe pământ.

2. Fi-va numele lui binecuvântat în veci, mainainte de soare rămâne numele lui.

1. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, celce face minuni însuși, și binecuvântat este numele mărirei lui în veac, și în veacul veacului.

2. Și se va umplea de mărirea lui tot pământul, fie, fie.

Mărire. Și acum.

La Dumineca Florilor.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, osana întru cei din înălțime și noi strigăm ție: Bine ești cuvântat celce vii, întru numele Domnului.

Altă Pripeală.

Veniți și noi ca pruncii să aducem lui Dumnezeu, credință ca niște ramuri de finic, zicând: și dragoste ca niște stâlپări.

1. Doamne Domnul nostru cât este de minunat numele tău în tot pământul.

2. Din gura pruncilor și a celorce sug ai săvârșit laudă pentru vrăjmașii tăi.

1. Ție se cuvine cântare Dumnezeu în Sion, și ție se va da rugăciune în Ierusalim.

2. Piatra, carea nu o au socotit ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului, dela Domnul s'a făcut aceasta, și este minunată întru ochii noștri.

1. Domnul în Sion este mare, și înalt peste toate popoarele.

2. Auzit-a și s'a veselit Sionul, și s'au bucurat fetele Iudeii.

1. Tocmiți sărbătoare întru cele frumoase, până la cornurile altarului.

2. Bine este cuvântat celce vine întru numele Domnului, Dumnezeu este Domnul și s'a arătat nouă.

1. Vestiți în Sion numele Domnului, și lauda lui în Ierusalim.

2. Lauda lui rămâne în veacul veacului.

Mărire. Și acum.

La Dumineca Tomii.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, celace pentru noi în iad te-ai pogorît, și împreună cu tine pe toți i-ai înviat.

Altă Pripeală.

Veniți cu apostolii să mărim, Domnul meu și Dumnezeuul meu, zicând: pe Christos celce a înviat.

1. Domnul s'a împărățit, întru poadoabă s'a îmbrăcat, îmbrăcatu-s'a Domnul întru putere și s'a încins.

2. Pentrucă a întărit lumea, carea nu se va clăti.

1. Cine va grăi puterile Domnului, auzite va face toate laudele lui.

2. Mărturisească-se Domnului milele lui, și minunile lui fiilor oamenilor.

1. Și ne-ai scos pe noi din întunec, și din umbra morții.

2. Că i sfărâmat porți de aramă, și zăvoară de fier a frânt: și i-a scos pe ei dintru întunec, și din umbra morții, și legăturile lor a rupt.

1. Să se scoale Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii lui.

2. Aceasta este ziua, carea o a făcut Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa.

1. Scoală-te Doamne Dumnezeuul meu, înalțe-se mâna ta, nu uită pe săracii tăi până în sfârșit.

2. Doamne Dumnezeuul meu în veac mă voi mărturisi ție.

Mărire. Și acum.

In 23 zile ale luni lui Aprilie.

La sfântul marele mucenic Gheorghie.

Pripeală.

Veniți iubitorilor de mucenici să lăudăm, pe purtă-

torul de biruință Gheorghie, zicând: pe lauda Capadochenilor.

Altă Pripeală.

Mărimu-te pe tine de chinuri răbdătorule, sfinte mare mucenice Gheorghie, și cinstim cinstite chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

In 8 zile ale luni lui Mai.

La sfântul Ioan cuvântătorul de Dumnezeu.

Pripelele și stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

Intru această lună în 15 zile.

Cuviosul părintele nostru Pahomie cel mare.

Pripelele și stihurile caută-le la Ianuarie în 17.

Intru această lună în 21 zile.

La sfinții împărați Constantin și Elena.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi binecredincioșilor și întocmai cu apostolii împărați, Constantine și Eleno, și cinstim sfântă pomenirea voastră, ceice cu sfântul botez pe toată lumea o ați luminat.

Altă Pripeală.

Veniți toți pe încoronății de Dumnezeu împărați să-i laudăm, pe Constantin și Elena, zicând: pe lauda creștinilor.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26 zile.

Intru această lună în 25 zile.

A treia aflare a cinstului cap al sfântului Ioan Botezătorul.

Pripelele și stihurile caută-le la Februarie în 24.

La înălțarea Domnului nostru Iisus Christos.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim cea la ceruri, cu preacuratul tău trup, dumnezeiasca înălțare.

Altă Pripeală.

Suitu-s'a Dumnezeu întru strigare, Domnul în glas de trâmbiță, zicând: să mântuiască chipul lui Adam.

1. Toate neamurile plesniți cu mânilor, strigați lui Dumnezeu cu glas de bucurie.

2. Și s'a suit peste Heruvimi, și a sburat, sburat-a peste aripile vânturilor.

1. Ridicați boieri porțile voastre, și vă ridicați porțile cele vecinice, și va intra împăratul mării.

2. Închinați-vă lui toți îngerii lui.
1. Înălță-te Doamne întru puterea ta, cântă-vom și vom lauda puterile tale.

2. Înălță-te la ceruri Dumnezeule, și peste tot pământul mărirea ta.

1. Domnul în cer a gătit scaunul său, și împărăția lui pe toți stăpânește.

2. Zis-a Domnul Domnului meu, șezi de-a dreapta mea, pânăce voi pune pe vrăjmașii tăi așternut picioarelor tale.

1. Dumnezeu șade pe scaunul cel sfânt al său, și el va judecă lumea întru dreptate.

2. Cântați Dumnezeului, nostru, cântați. Cântați Împăratului nostru, cântați.

Mărire. Și acum.

În Dumineca Pogorîrii sî. Duh.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim pe preasfântul tău Duh, pe carele de-a Tatăl l-ai trimis dumnezeestilor tăi învățăcei.

Altă pripeală.

Mărire ție Treime sfântă, Părinte, Cuvântule și Duhule sfinte, (zicând): mărire ție Dumnezeule.

1. Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu, și facerea mânilor lui o vestește tăria.

2. Duhul tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept.

1. Din cer a privit Domnul, văzut-a pe toți fiii oamenilor.

2. Foc înaintea lui va merge, și împrejurul lui vifor foarte.

1. Aduce-și-vor aminte, și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului, și se vor închina înaintea lui toate moștenirile neamurilor.

2. Dă-mi mie bucuria mântuirii tale, și cu Duh stăpânitor mă întărește.

1. Trimite-vei Duhul tău, și se vor zidi, și vei înol fața pământului.

2. Inimă curată zidește întru mine Dumnezeu, și Duh drept înoeste întru cele dinlăuntru ale mele.

1. Nu mă lăpădă pe mine dela fața ta, și Duhul tău cel sfânt nu-l luă dela mine.

2. Domnul tărie poporului său va da, Domnul va binecuvânta pe poporul său cu pace.

Mărire. Și acum.

In 20 zile ale lunii lui Iunie.

La sfântul marele mucenic Ioan dela Suceava.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte mare mucenice Ioane, și cinstim sfântă pătimirea ta, carea pentru Christos o ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

Intru această lună în 24 zile.

La Nașterea sfântului Ioan Botezătorul.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte înainte mergătorule și bote-

zătorule al Mântuitorului Ioane, și cinstim cea din cea stearpă, preamărită nașterea ta.

Altă Pripeală.

Veniți toți întru un glas să laudăm pe Ioan Botezătorul, (zicând): pe prietenul Mirelui.

1. Bine este cuvântat Domnul Dumnezeu lui Israil, că a cercetat și a făcut izbăvire poporului său.

2. Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David slugii sale.

1. Juratu-s'a Domnul lui David cu adevărînță și nu se va lăpădă de dânsa.

2. Acolo voi răsarî cornul lui David, gătit-am luminător unsului meu.

1. Puternică pe pământ va fi sămânța lui, neamul dreptilor se va binecuvânta.

2. Să-i slujim lui întru sfințenie și dreptate, înaintea lui în toate zilele vieții noastre.

1. Și tu pruncule proroc celui preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feții Domnului, să gătești calea lui.

2. Ca să dai cunoștință mântuirii poporului lui.

1. Intru ertarea păcatelor lor pentru milostivirea milei Dumnezeuului nostru.

2. Să îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Mărire. Și acum.

Intru această lună în 29 zile.

La sfinții apostoli Petru și Pavel.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi sfinților apostoli ai lui Christos, Petre

și Pavele, ceice pe toată lumea cu învățăturile voastre o ați luminat, și toate marginile cătră Christos le-ați adus.

Altă Pripeală.

Pe cetățenii Ierusalimului celui de sus să-i laudăm, pe Petru și pe Pavel, zicând: pe învățăceii lui Christos.

Stihurile caută-le la Septemvrie în 26.

In 20 zile ale lunei lui Iulie.

La sfântul proroc Ilie.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte proroace al lui Dumnezeu Ilie, și cinstim suirea ta cea de foc cu trupul spre cer.

Stihurile caută-le la Februarie în 24.

Intru această lună în 27 zile.

La sfântul marele mucenic Panteleimon.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte mare mucenice, și tămăduitorule Panteleimoane, și cinstim sfinte chinurile tale, care pentru Christos le-ai răbdat.

Stihurile caută-le la Octomvrie în 26.

In 6 zile ale lunei lui August.

La Schimbarea la față a Domnului nostru Iisus Christos.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine dătorule de viață Christoase, și cinstim a preacurătului tău trup preamărita schimbare.

Altă pripeală.

Schimbatu-s' a la față Iisus al meu Domnul, în muntele Tavorului, zicând: arătându-și mărirea sa.

1. Mare este Domnul și laudat foarte, în cetatea Dumnezeului nostru, în muntele cel sfânt al lui.

2. Celce primește pe cei blânzi Domnul, și pe cei smeriți îi înalță.

1. Cine se va sui în muntele Domnului? sau cine va sta în locul cel sfânt al lui?

2. Doamne, cine va locui în locașul tău? sau cine se va sălăslui în muntele cel sfânt al tău?

1. Trimite lumina ta, și adevărul tău.

2. Luminezi tu minunat din munții cei vecinici.

1. Lumea și plinirea ei tu o ai întemeiat.

2. Tavorul și Ermonul întru numele tău se vor bucura.

1. Doamne întru lumina feții tale vor merge, și întru numele tău se vor bucura toată ziua.

2. Și fie lumina Domnului Dumnezeului nostru peste noi, de acum și până în veac.

Mărire. Și acum.

Intru această lună în 15 zile.

La Adormirea preasfintei Născătoarei de Dumnezeu.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine cea fără prihană, maica lui Christos Dumnezeului nostru, și mărim preamărită adormirea ta.

Altă Pripeală.

Cântare de eșire aducem ție Marie, că te-ai mutat dela cele pământești, (zicând): la vecinicele locașuri.

1. Strigați Domnului tot pământul, lăudați și vă bucurați și cântați.

2. În cetatea Domnului Puterilor, în cetatea Dumnezeului nostru.

1. Și s'a făcut în pace locul lui, și locașul lui în Sion.

2. Păharul mântuirii voi lua, și numele Domnului voi chema.

1. În pace împreună voi adormi, și voi odihni.

2. Preamărite s'au grăit pentru mine Cetatea lui Dumnezeu.

1. Intoarce-te suflete al meu la odihna ta, că Dumnezeu bine a făcut ție.

2. În mâinile tale voi pune Duhul meu.

1. Domnul cel drept va tăia grumazii păcătoșilor.

2. Scoală-te Doamne întru odihna ta, tu și Sicriul sfințirii tale.

1. Casei tale se cuvine sfințenie Doamne întru lungime de zile.

2. Pomeni-voiu numele tău întru tot neamul și neamul.

Mărire: Și acum:

Intru această lună în 29 zile.

La tăierea cinstului cap al sfântului Ioan înainte mergătorul.

Pripeală.

Mărimu-te pe tine sfinte botezătorule, al Mântuitorului Ioane, și cinstim toți cinstită tăierea capului tău.

Altă Pripeală.

Veniți pe prietenul Mirelui să-l lăudăm, pe văditorul lui Irod, (zicând): pe mergătorul înainte Ioan.

Stihurile caută-le la Februarie în 24 zile.

La sfinții cei fără de argint Cosma și Damian.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi sfinților măriților făcătorilor de minuni Cosma și Damiane, și cinstim sfântă pomenirea voastră, povățuitorii celor rătați, vindecătorii celor bolnavi, și împreună vorbitori cu îngerii.

La sfinții cei fără de argint Cir și Ioan.

Pripeală.

Mărimu-vă pe voi sfinților făcătorilor de minuni măriților cei fără de arginți, Cire și Ioane, și cinstim cinstite pătimirile voastre, cătru Christos le-ați

Stihurile caută-le la Octom